

การ์ตูนสร้างสรรค์ ชัด

๘๐ ชีวิต ต้องสู้ ข

DCID LIBRARY

0000015403

๓.๓๗/๔๒๕

๑.๕๔๖ ก

(๙-๒.)

กระทรวงศึกษาธิการ

๐๑/๒๙๕ - ๐๑/๒๙๖
๗๓๗. ๔๒๕ ๖๕๖๖

ตัวอย่างสื่อการเรียนการสอน

ศูนย์พัฒนาหนังสือ

การ์ตูนสร้างสรรค์ ชุด

ชีวิตต้องสู้

เล่ม 1

วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๔๕
เลขทะเบียน ๙. ๐/๖๙๓ ก.๒
เลขเรียกหนังสือ ๙.๓๗๑.๔๒๕ ก. ๕๔๖ ก.

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

องค์การค้ำของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย
ราคา ๘๐.๐๐ บาท

การ์ตูนสร้างสรรค์ชุด ชีวิตต้องสู้ เล่ม 1

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

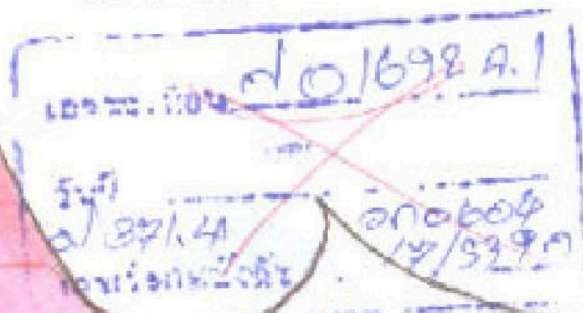
พิมพ์แจกครั้งที่ 1 พ.ศ. 2535 จำนวน 25,000 เล่ม

ISBN 974-10-0778-7

องค์การค้าของคุรุสภาจัดพิมพ์จำหน่าย

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2538 จำนวน 10,000 เล่ม

ISBN 974-00-6737-9

คำนำ

ทางมหาวิทยาลัยจัดทำหนังสือชุดนี้ขึ้น “ชีวิตต้องสู้”
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เยาวชนได้มีหนังสืออ่านนอกเวลา
รูปแบบที่น่าสนใจและหาติดตามอ่าน หนังสือชุดนี้
ในหนังสือเล่มนี้ ซึ่งสร้างเสริมให้ผู้อ่านมีค่านิยมที่
ดีในการประกอบอาชีพ ซึ่งเล่มนี้เกิดแนวคิดสร้าง
งาม และอุดมศึกษาของประเทศไทย

อธิบดีกรมวิชาการ

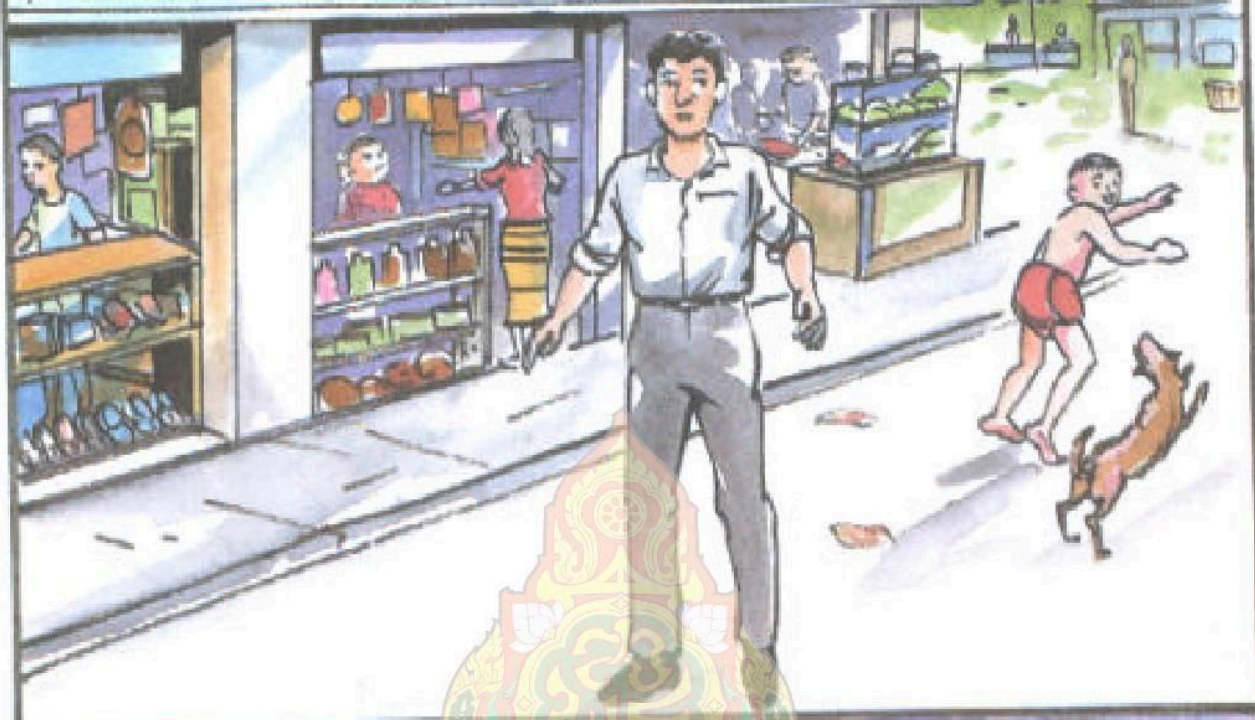
๖๖๖๖๖๖๖ คนดีมีหัวใจ

นวัตกรรมชีวิตจริงของ
 นายโตก ชุ่มโตกเก่ง

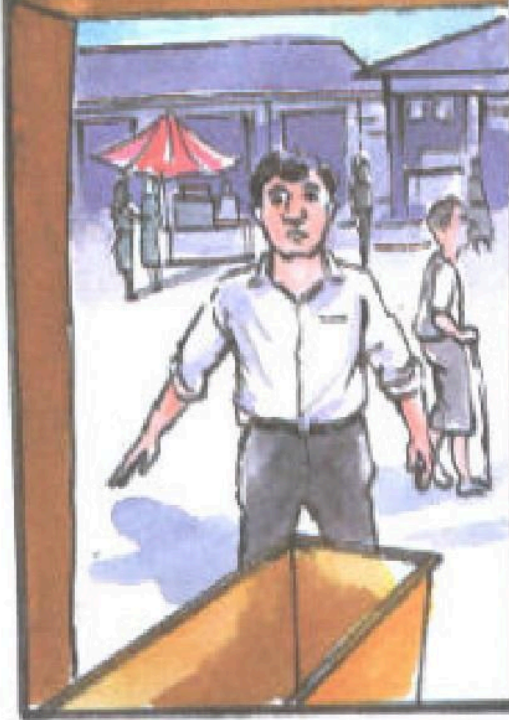

บัณฑิต เชื้อมรดก เรือง
 มะเดื่อ เสมอ บท
 ดิลก ภาพ

ชายหนุ่มคนหนึ่งเดินไปหาหมอในโรงพยาบาล เดินดูยาชุดๆ ตามตล่อย
ก็ไปรอบๆ คอยจะมองหาใบ้หมายที่ตล่อย

มหาสมุทรที่หน้าร้านที่โตชดช

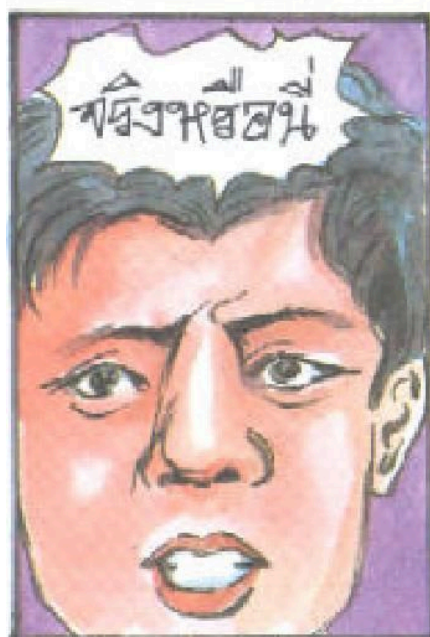
ที่นี้ไม่มีใคร
รู้เรื่องนี้

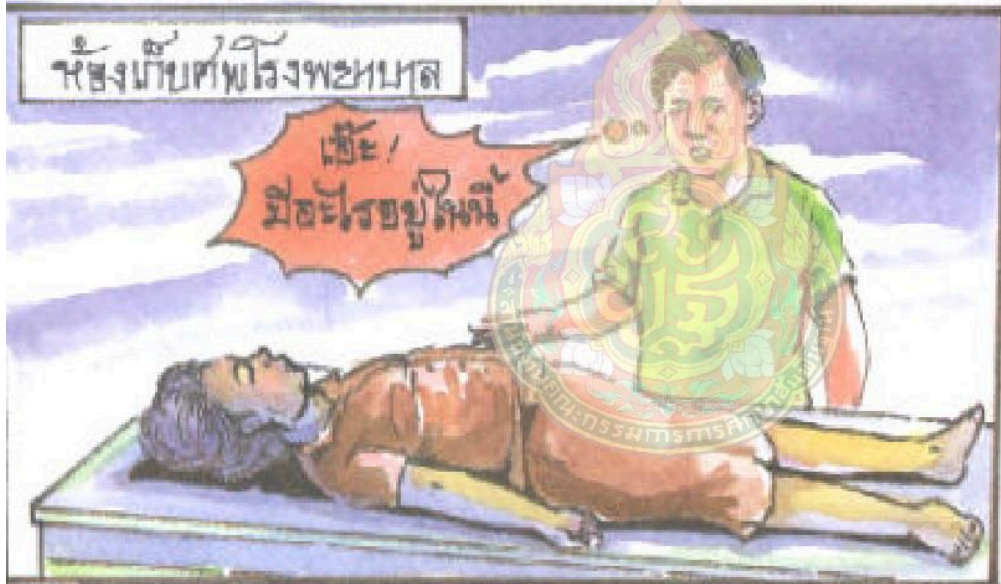
ใช้ครับ เชิญ
เข้ามาภายในครับ

โกเต็กเป็นเจ้าของร้านที่โศกศพ รับจ้างบรรทุกของ บรรทุกศพ
บริการเก็บ และตากแห้งศพ ในจังหวัดระนองและจังหวัดใกล้เคียง

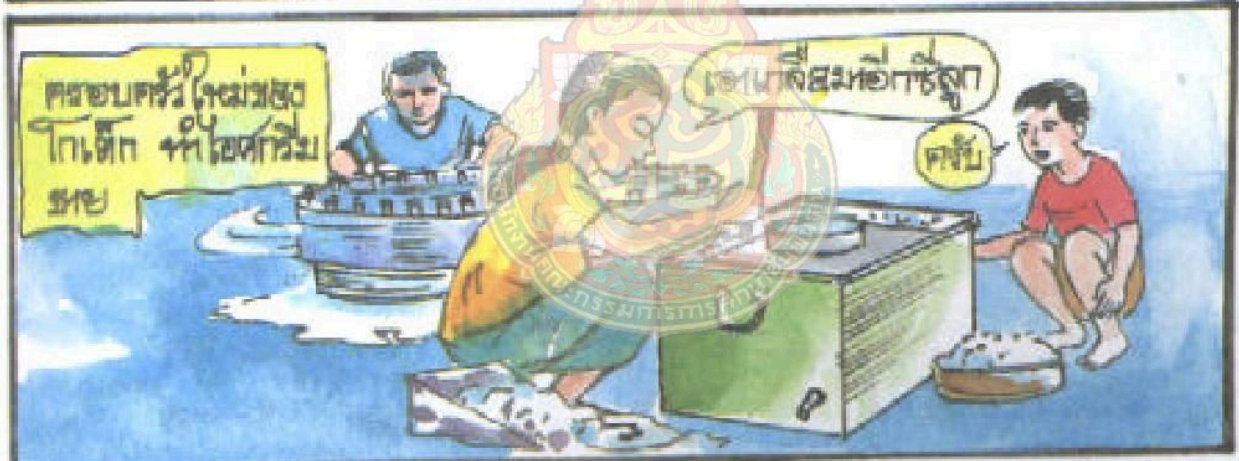

ณ ตำบลเวนิสเวรณี ข้าอาตมมีของ จักรพรรดิระบงว โทเด็กเกิดที่นี่ เป็นลูก
คนที่ห้า พ่อแม่ทำสวน แม่ยกโทเด็กให้คนอื่นเลี้ยง เพราะมีนมเชื้อว่าลูก
คนที่ห้าพ่อแม่เลี้ยงไม่ได้

ลูกคนที่ห้า ก็ยังง
มีแกะๆ ต้องยกให้
คนอื่นเขาเลี้ยง

ฉันจะเลี้ยงด
อย่างดี ให้เลี้ยง
ลูกในโลที่ขะวระ

ครอบครัวในระบ
โทเด็ก คนโตชื่อ
ชาย

เอาผ้าสีส้มห่อผ้าลูก
คนโต

โทเด็ก ออกจากโรงเลี้ยงเพียงจบ ป.๑ เท่านั้น เรายัง
คงรักโทเด็กเหมือนรักลูกจริงๆ จนกระทั่งโตเป็นหนุ่ม

ไม่จำเป็นต้องรักดีกัน

จตุรย์ปัดขมิ โทเด็กเปลี่ยนสัปดาห์
รถขับบรรทุกบั้ง

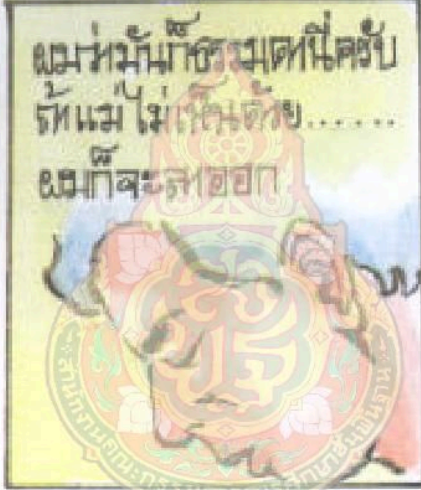
ต่อมาก็ขับรถประจำตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด

ห๊ะ เด็ก.. แม่คิดหาซื้อข้าว
ข้าวบั้งพันธุ์ดีมาขายนะ
เพื่อนลองกินหว่านก็เผลอ
ทั้งใจ

ผมว่ามันก็ธรรมดาไม่ครับ
ทำไมไม่กินด้วย.....
ผมก็กลัวจะออก

ก็ผมใจจริง
เราจะกินกัน
จะไรดี

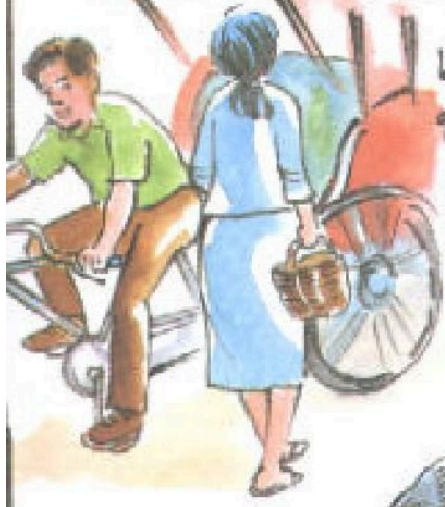

แม่ครับ ผมจะลงไปหาเพื่อนที่ชุมพร
บั้งที่เขากำหนดที่ห้ามลักพา แม่
ไม่ต้องเป็นห่วงนะครับ

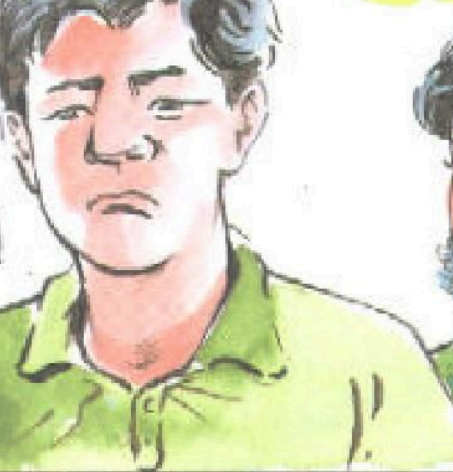
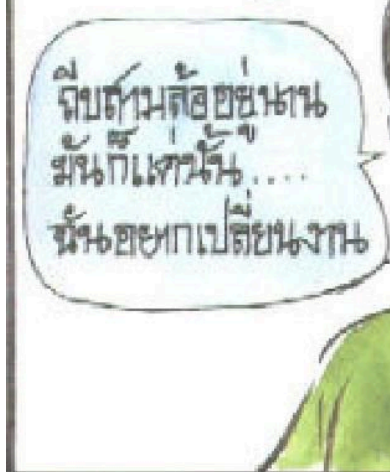

ก็ผมใจจริง
จะวิ่งให้เร็ว
ตัวก็แข็งแรง

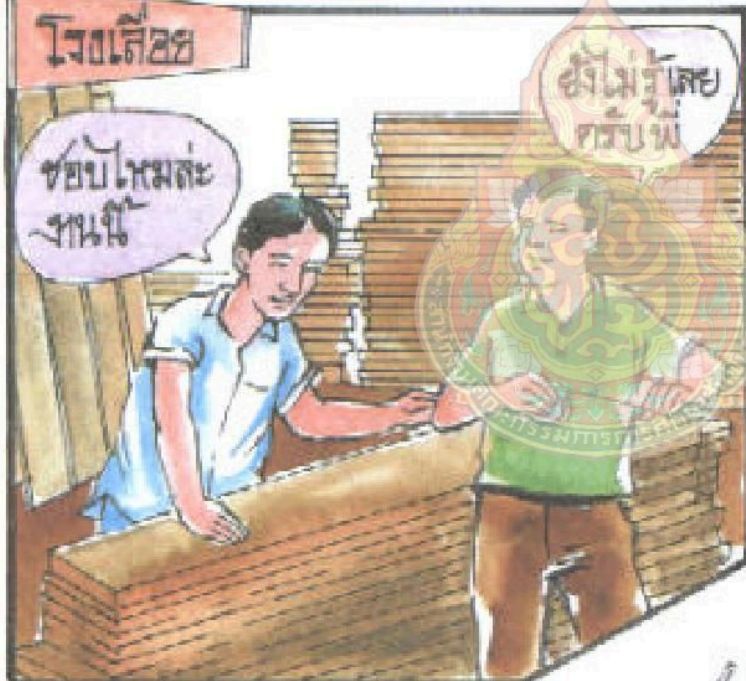
เขาจับส้มส้มอยู่เลยก็พอเลี้ยงชีวิตอยู่ได้... และที่นี่... เขาพบความสุข ซึ่งเป็นความสุขแบบเรียบง่าย

กตัญญูของ...กำนัน

โรงเลื่อย

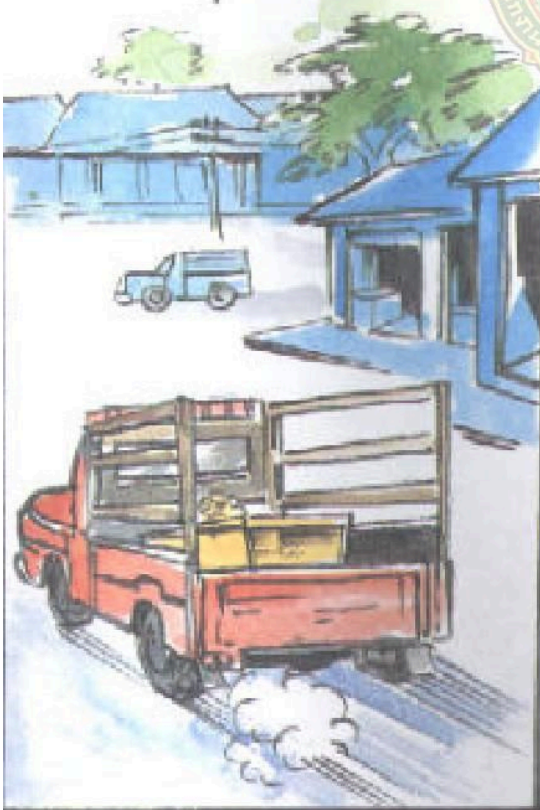

พ่อดีเสมอ มันไป ชีวิตใหม่เราเลื่อย

ผมเห็นจะต้อง
ทาสยาแล้วครับ
แม่เก่า อาจจะไป
ที่หาของ
เดิม

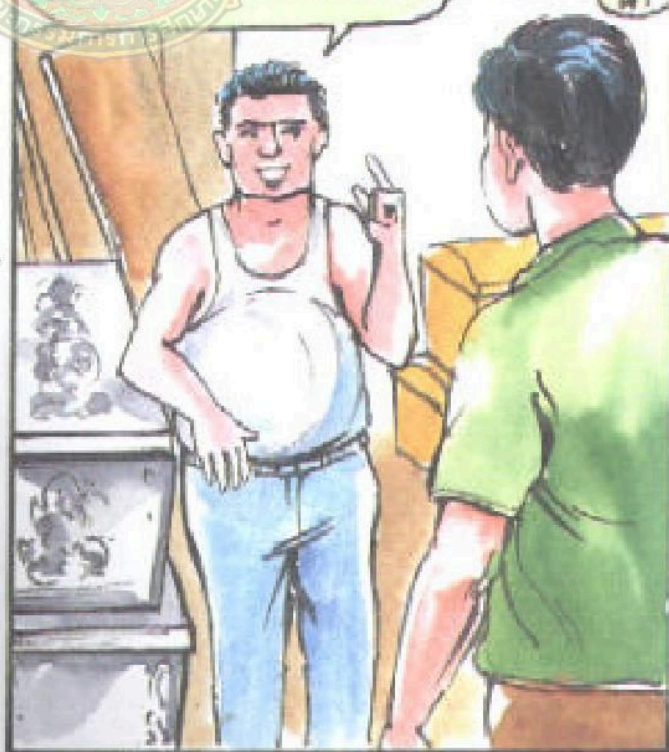
ผมใจ ผมไม่อะไร
คิดใหม่แล้ว...
ผมอะไรให้ชงก็
บอกนะเด็ก

ตั้งแต่ผมมา โปเต็กได้ซื้อรถเก่าๆ
มาคันหนึ่ง รับจ้างขนของทุกคัน
แม่กระทั้งบรรทุกศพ

โปเต็ก ขนรับจ้างบรรทุกศพ
เป็นประจำ ช่วยแม่ให้ ลูกดี
ชื่อ โสภ ว่างแม่ยังดี...
แม่ผมจะใช้ให้หายเหนื่อย

ครับ แม่
ผมจะแม่
นี่

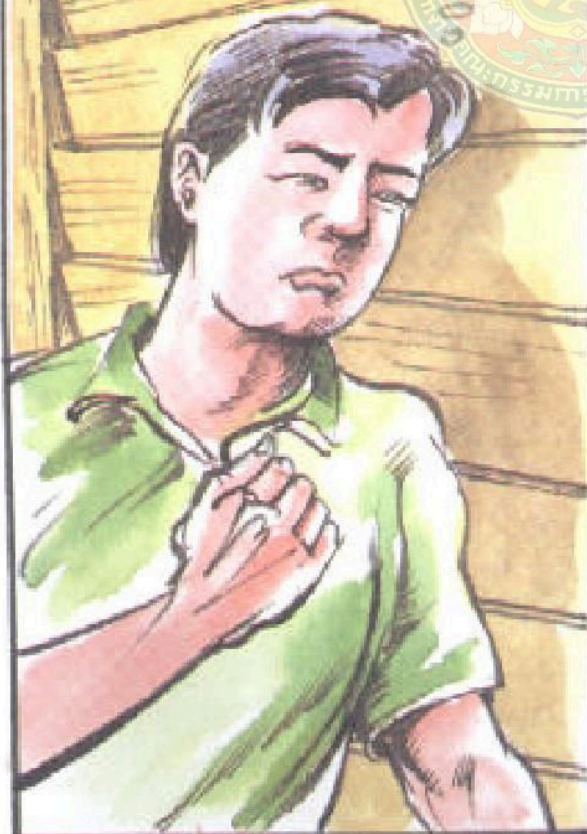

พี่ครับ ผมแนะนำลูกพี่ชายโง่ๆ
พี่ชายหายแล้ว ไหนพี่ชายมาล่ะ

พี่ชายหายไปไหน
ฉันไม่เคยพบ

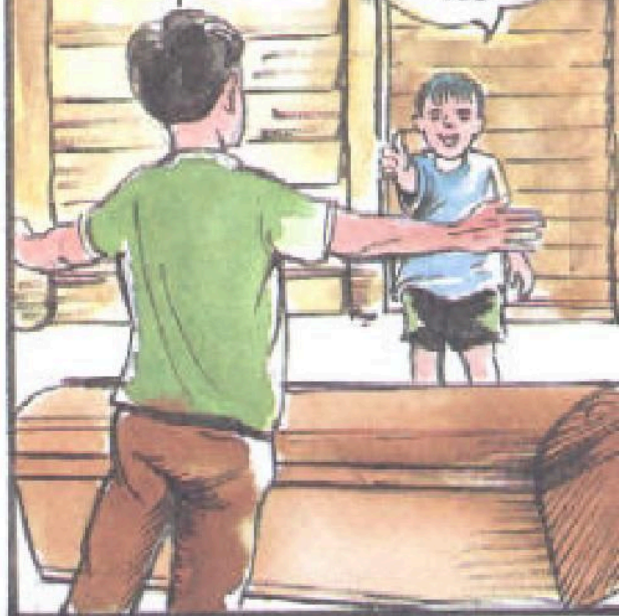
ไม่มีคนหจวรีใจ ไม่ค่อยรัก
พี่ชายหายแล้ว เราจะไปไหน

เราต้องไปหาพี่ชายที่หายแล้ว.....

พี่ชาย พี่ชาย พี่ชาย
พี่ชาย พี่ชาย พี่ชาย
พี่ชาย พี่ชาย พี่ชาย

พี่ชาย
พี่ชาย

แต่... แบบฉันก็เหมือน
กับคนอื่น ไม่กล้าใส่
แล้วใครจะซื้อล่ะลุง

เฮ้อ... พ่อรู้จาก
คนมอ... พ่อจะ
มีคนซื้อบ้าง

ฮอ... ลูกเราพูด
ไม่ติด

ถ้าพูด
แบบนั้น

แต่... ไม่อยาก
พูดแบบนั้น
เพราะกลัว
คนอื่นจะ
ล้อเลียน

ฮอ... ได้แล้ว... เคยตามน้องวิ่งเล่นที่
ทางรถไฟกับเพื่อนคนอื่น ๆ ด้วย
นี่แหละเพื่อนและพี่ชาย... ใช้แล้ว
เราต้องติดหูให้เพื่อน ๆ ยอมรับ
จะได้ไม่ต้องแบบคนอื่นแต่ก่อน

จัดกรให้เรียบ
ร้อยตยนะ

ขอ เสร็จแล้วแม่ผม
ครับ ผมจะขอโทษให้
ฟัง... คือว่า.....
พรจัดกรศพของผม

ผมจะขอโทษและบิกร
ให้ตย ผมจะตยแต่ง
ศพให้เรียบร้อย สวมใส่
เสื้อผ ีตย บรจุ
บรจุทุกไปยังที่ที่สภตบอ

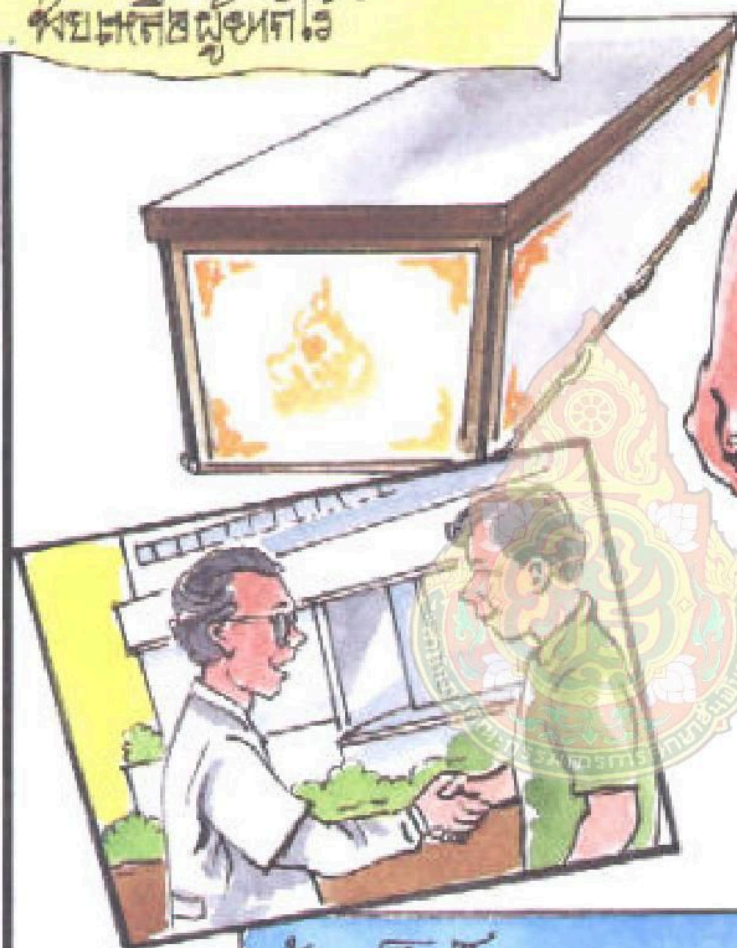
ผมตยเป็น
เกียรติที่
ทำสภตบอ

โกเต็ก คณบดีเมืองระยอง บริษัท
โลจิสติกส์ในโรงพยาบาลทุกปี ปีละ
ประมาณ สิบสิบลอง เขาก็มา
หลายปีแล้ว เขามีใจที่ดี
ช่วยเหลือนักเรียน

ร้านของโกเต็ก คณบดีเมืองระยอง
เป็นร้านจำหน่ายโลจิสติกส์ และให้บริการ
จัดหารถยนต์ทุกอย่าง
โกเต็ก หรือ ช้าง ชิม นายน้อย ช่างแต่งเครื่อง
มีบุคลิกที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจ
ชื่อของโกเต็ก จะทำให้เขาและครอบครัวได้
ทราบที่เขายังทำอาชีพนี้ต่อไป

นักสู้ทรหด

๒๕

สร้างจากชีวิตจริงของ
นาย สุชัย ตีรบุญเมือง

ไฟทอง

ไฟทอง

แต่งเรื่อง ชัยวัฒน์ ชื่นชูชัย
เรียบเรียง รพีพร

๗. หมู่บ้านชนบทแห่งหนึ่งของภาคอีสาน... ในจังหวัดร้อยเอ็ด

วันหนึ่ง... พ่อล้มป่วยลง

และในปีนั้นเอง พ่อได้เสียชีวิตลง
เด็กชายสูญเสีย จบบ. ส. พอดี...
แต่ผิดทาง ไม่ได้เรียนต่อ...

ณ วัดทางศิลา ชัยภูมิ

หลวงพ่อครับ
ผมสอบนัก
ธรรมตรี
ได้แล้ว

สวัสดีครับ

ผมดีใจมากหลวงพ่อ
ไปเทศน์ธรรมที่ต่าง
ๆ มาผมไปแล้ว ออ
จะกลับไปอยู่วัดที่
บ้าน จังหวัดชัยภูมิ

อ๋อใจเพชร
เออ หลวง
พ่อเชอ ก็เห็นดี
ด้วย

เก่งมาก
สวัสดีครับ

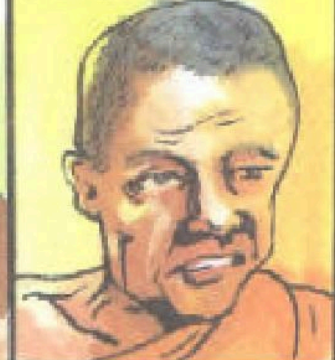

ณ วัดมิ่งเมือง ร้อยเอ็ด

สามเณรสุกัย
ชอบเล่นมาก
ชอบนักธรรมมาก
ได้คะแนน
เยี่ยม
หลวงพ่อ
ชื่นชมด้วย

หลวงพ่อครับ ผม
อยากเรียนต่อใน
กรุงเทพฯ

สามเณร

สามเณร ครับ ครับ

สามเณร ได้มา
จากวัดมิ่งเมือง
ได้มาเรียน
ที่กรุงเทพฯ

กรุงเทพฯ
นี่ครับ

โอ้... ได้
มาเรียนที่
กรุงเทพฯ
นี่ครับ

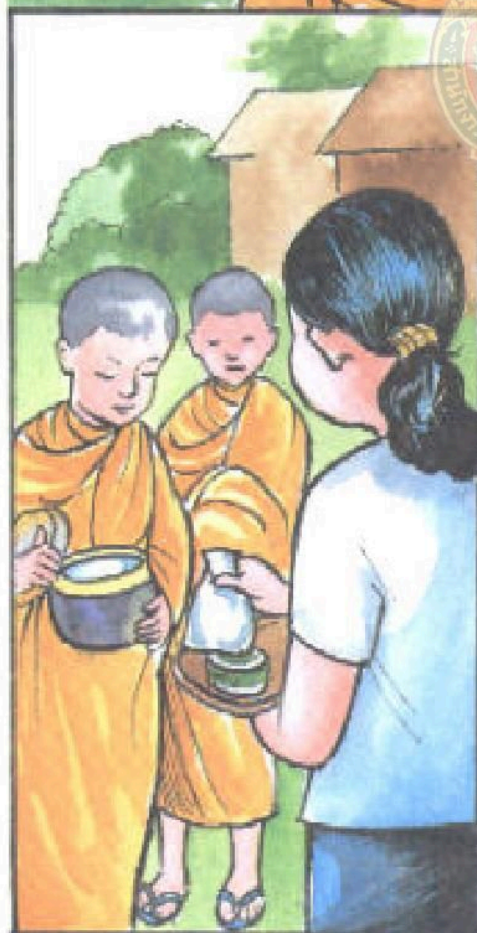
วัดชนะสงคราม กรุงเทพฯ

สัทธมฺวสุทฺถํ
เรอเกอหมก
ปีเตยวสอปปได้
นักรธรรมเอก
และเปรียญวุฒาม
ประโยค ดอนนั
เชอชยูกทไวเล้ง

สัทธมฺวสุทฺถํ
ผลวงพอ

ห็นปีฟกนโป..

ผลวงพอตรับ ผมหมด
คหมสอทททที่จจะเรยบดอ
โปเล้ง บัณทบทกัไม
คัชยได้ ขัดสัทหมก
ผมคจจะตอองสัักกัชน

คิตไคตักกน
จจะเล้ง

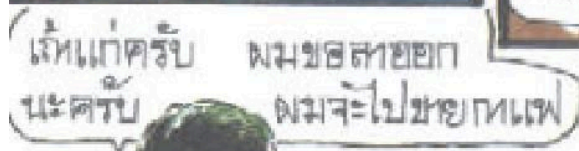

หลังจากนั้น ขุนขี้ตาก็ได้เริ่มทำอาหารขายหลาย อย่าง

ที่ร้านขายกาแฟ

อู๋ทึบ ทแฟร้อนสออู๋ทึบ
เฮไปล้งอั้งโง่ด้วยนะ

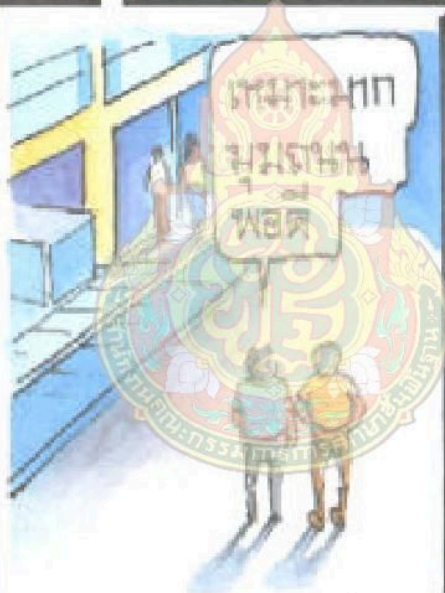
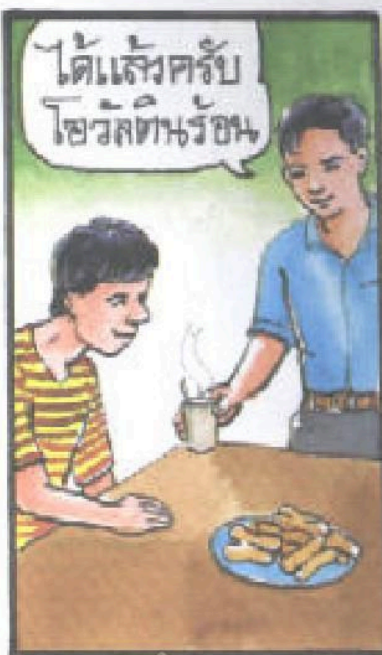
ครับ

เก็บสอหงอด้วยครับ

เฮเลย... แฮม
ซ่งทแฟร้อนสออู๋ทึบ

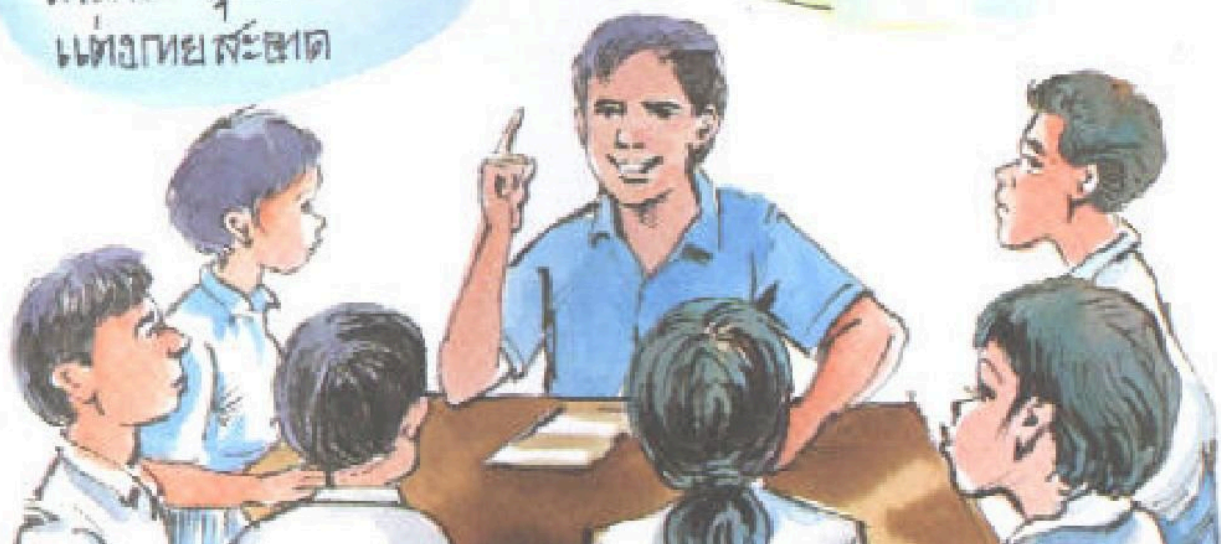
ทราบนแม่ที่เคอ
สมพะยงน้ำไปล้งอั้ง โป้ดล้ง
พอคิมฮอฮักได้นั่งแล้ว ทนพร
มีนล้งอั้ง จะมาซ่งพ้อมนล้งทแฟ
ขอในเคอทงมาได้เลย บอกล้ง
ทอ้ดอั้ง พ้อมทอ้ดอั้ง
สมล้งเงินล้งแม่และเป็นล้ง
ลาของพรอ้ดอั้ง
ด้วยคณนล้งทแฟ
อู๋ทึบ

พ.ศ. 2515 ชุติชัยเปิดร้านอาหาร "ไผ่ทอง"

เวลาผ่านไปหนึ่งปี

จิตตุมหาเศรษฐีของนครนี้
ฉริตต ผนึกิตาตถิคร

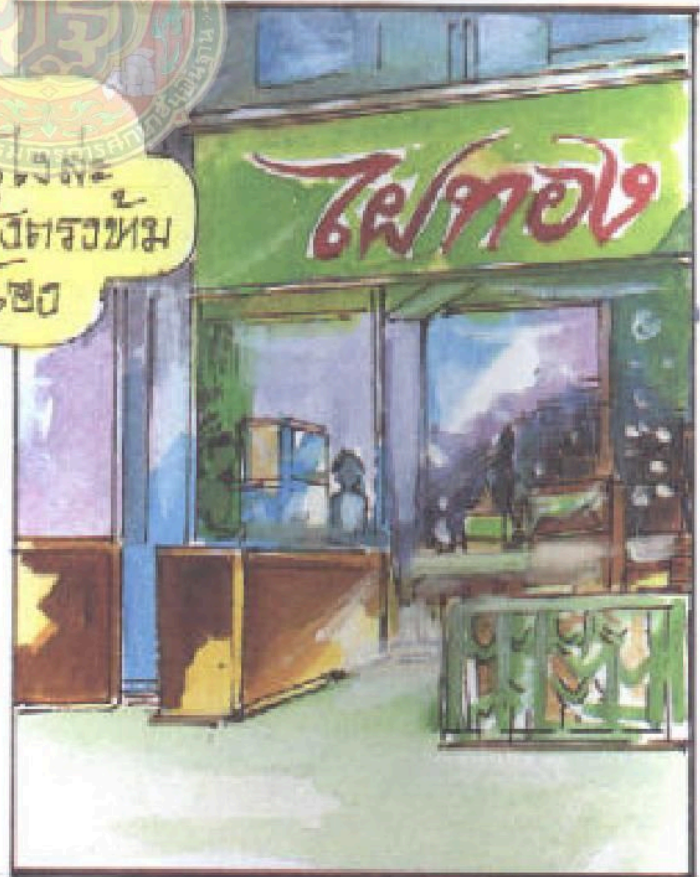

ขอขอบคุณมากครับ
คุณอภัย สักตถ
ถ้ามีวัน ผมจะขอ
รับของผมมาที่นี่

ถ้าไม่หาของ ไปชื้อ
ที่ไหนแล้วครับ

ไปซื้อของ
อยู่ฝั่งตะวันออก
นี่เอง

พี่น้อง มาทำงานกับเรามากขึ้น
 เกือบที่จะต้องหาพ่อช่วยบ่มเพาะกัน

พ.ศ. 2520 ร้าน "ไฟทอง" ซอยสามกม. ๖

● ชีวิตต้องสู้

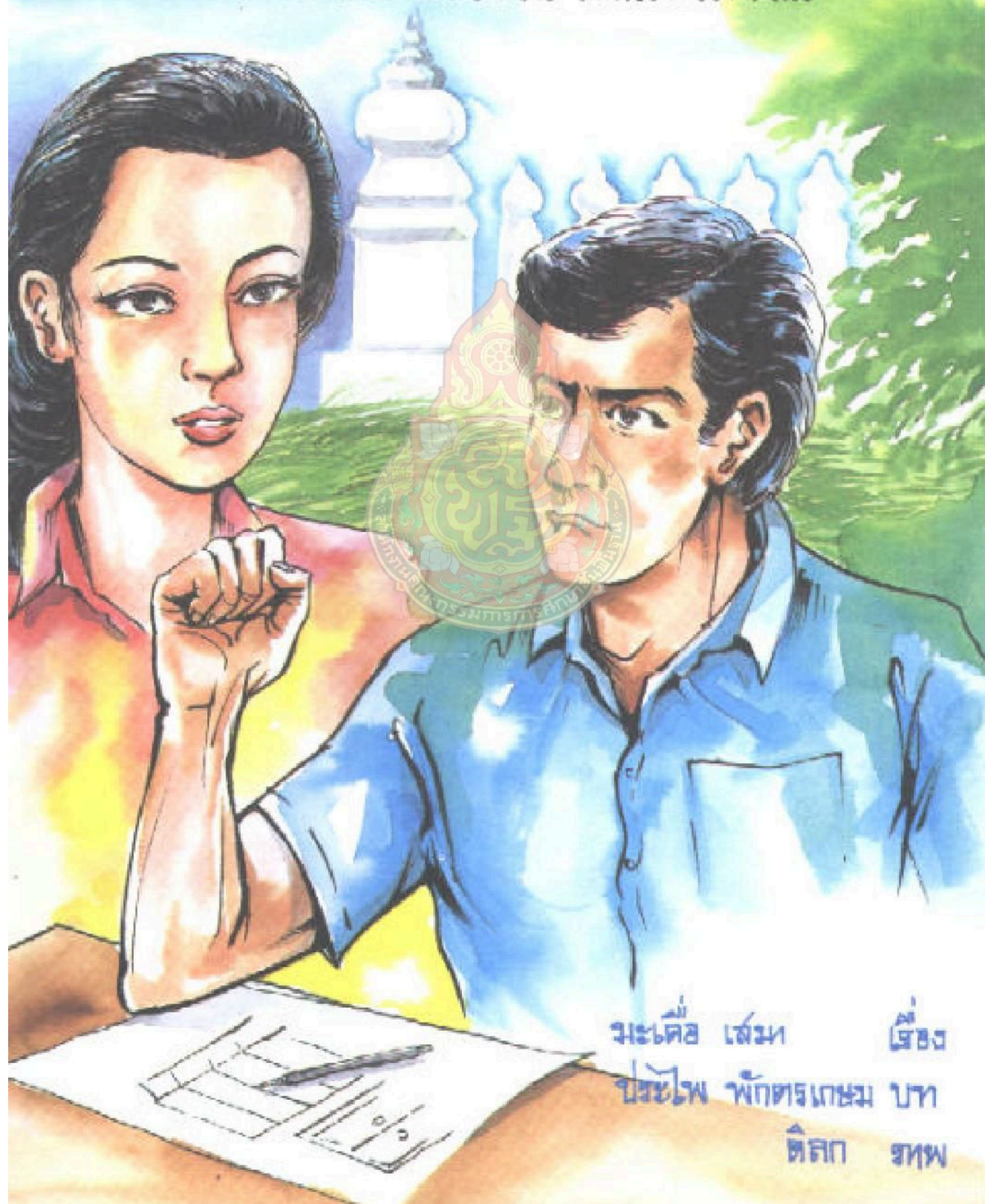
เกิดเป็นมนุษย์มาต้องมีหน้าที่
ดลหมิตดลหมิตหมั้นหมั้นแก่งดล
ไม่แพ้สัตรูชัยไม่แพ้ชัยใจในชัย
สู้ฟ้าสู้แผ่นดินสู้ทุกสิ่งทุกสิ่ง
สู้ฟ้าสู้แผ่นดินสู้ทุกสิ่งทุกสิ่ง
สู้ฟ้าสู้แผ่นดินสู้ทุกสิ่งทุกสิ่ง
สู้ฟ้าสู้แผ่นดินสู้ทุกสิ่งทุกสิ่ง
สู้ฟ้าสู้แผ่นดินสู้ทุกสิ่งทุกสิ่ง
สู้ฟ้าสู้แผ่นดินสู้ทุกสิ่งทุกสิ่ง

(จาก "เพลงแม่บ้านสู้ชีวิต" ของ สวัสดิ์ สุวรรณเมธี)

ผมจะแพ้ไม่ได้

ก๊อด

สร้างจากชีวิตจริงของ นายแพทย์ ไชยสิทธิ์ วัฒนา

มะเดื่อ เล่ม 1 เรื่อง
ประไพ พักตร์เกษม บท
ติ๊ก งาม

๓๖ บ้านหลังหนึ่งริมแม่น้ำที่จีน วังราชสุพรรณบุรี

เด็กชายเรวดี นึกเขียนขึ้น ๑/๔

ลุงลุง คุณแม่ได้แล้ว
ฉันจะไปส่งให้แม่
ที่ตลาด

แม่จ๋า

แม่จ๋าจับมือไปตลาด
ฉันจะไปส่งให้แม่

แม่จ๋าจับมือ
ไปตลาด

หลายปีต่อมา

พ่อครับ ผมคิดจะทำ
เฟอร์นิเจอร์ อย่างจริงจัง
มีทุนสั่งทำเยอะ

ก็ไม่ว่ากัน

งานซ่อมเสริมคงช่วยลง
เพราะงานนี้ตัดแล้ว

พ่อก็คิดอย่าง
นั้น อดทน
ล่ะดงกา

เดี๋ยวนี้
คนก็ไม่ยอม
แล้ว

ตกลง ผมจะทำ
เฟอร์นิเจอร์ ด้วย
ฝีมือของผม

เดี๋ยวนี้ ด้ายด้าย
ที่ร้าน คงจะแพง
ให้พ่อเสีย

พ่อก็ไม่ทำ
ไม่ทำ

ลูกสาวโรงเรียนถึงตรงข้าม
นี่ถูกใจเธอจริง ๆ ต้องรู้
จักให้ได้

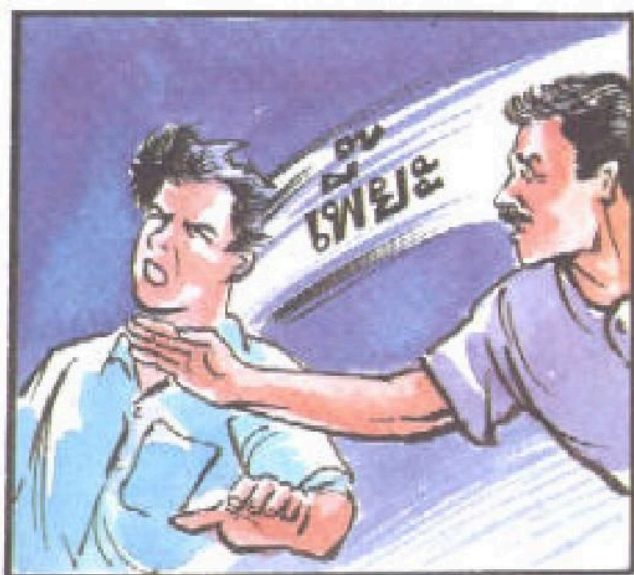
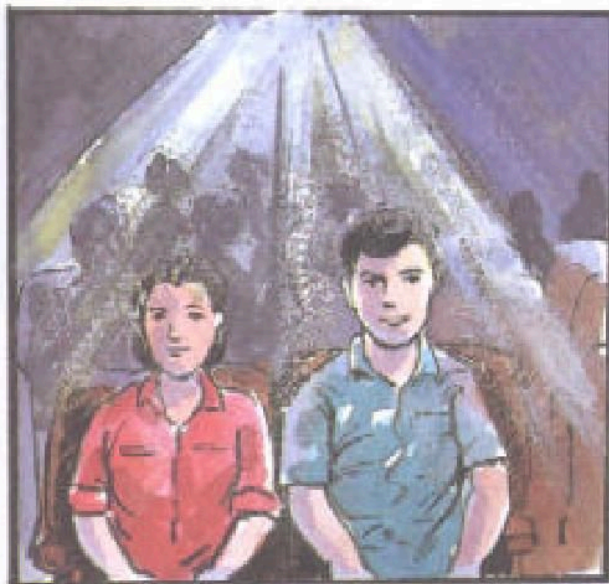
คุณวิ่งเมื่อยที่จะพบกับ
ผมไหมครับ

เฮ้ย

ถ้าเป็นพวกผม
งานนั้น ไม่ครับ

ขอบคุณค่ะ แล้ว
หนึ่งต่อหน้า จ้า
เรื่อง จ้าภาพดำ

หลังจากงานผ่านไปแล้ว

เป็นอย่างไรเพื่อน
กิจกรรมใหญ่โตขนาดนี้

ดีเพื่อน.....
เราได้ดีที่สุด ยุติธรรม
และซื่อสัตย์ ถูกดีทุกคน

เฮ้ย เราดี
เหมือนไม่เห็นไปตมย
ยังเลย วันนี้ไปกัน
หาของใหม่

มอ... กันเลิกมา
หาเงินแล้ว ไม่อยากดู
ไม่ชอบจืด เสียใจ..
... อันตราย.....
หายไปกันเถอะ

อุบัติเหตุครั้งนั้น เราต้องและถูกส่ง
คนบาดเจ็บหนักๆ เราต้องรักษาตัว
ในโรงพยาบาลนานถึงสี่เดือนเศษ

ในปี พ.ศ. 2514 เมื่อเรารู้ตัวอายุ 34 ปี

ผมจึงคุยกับพี่แฟรงค์
ที่ทำงานที่ผมประมูลได้
ตกลงไหม

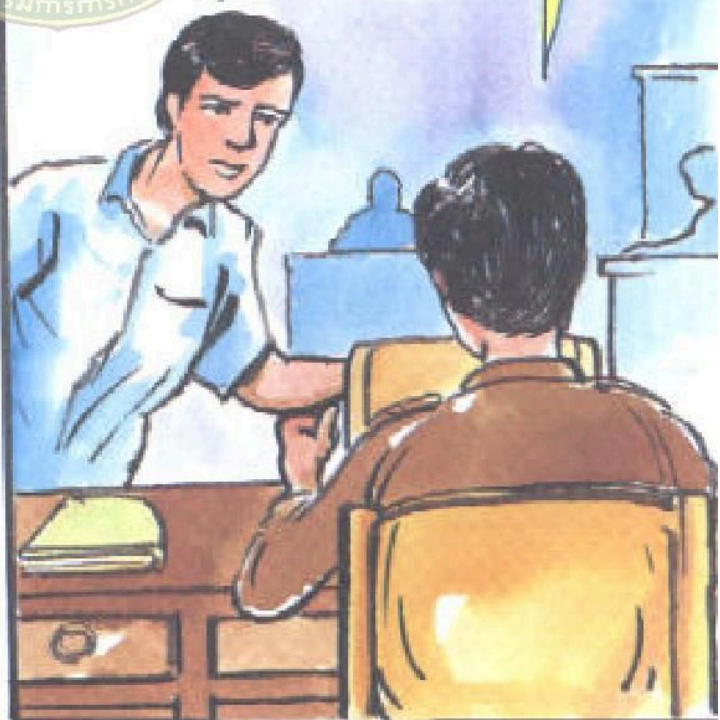
เพราะคนที่พูด
ก็ตกลงด้วย

เรารับช่วงประมูลมาหลาย
งานแล้ว ถ้ารับมาประ
มูลเองจะดีกว่า... ไม่หยาบ

ผมหาจุดขายเป็น
บริษัทรับเหมาก่อ
สร้างด้วย

เชิญนั่งก่อนครับ

●งานคือวิถีของชีวิต

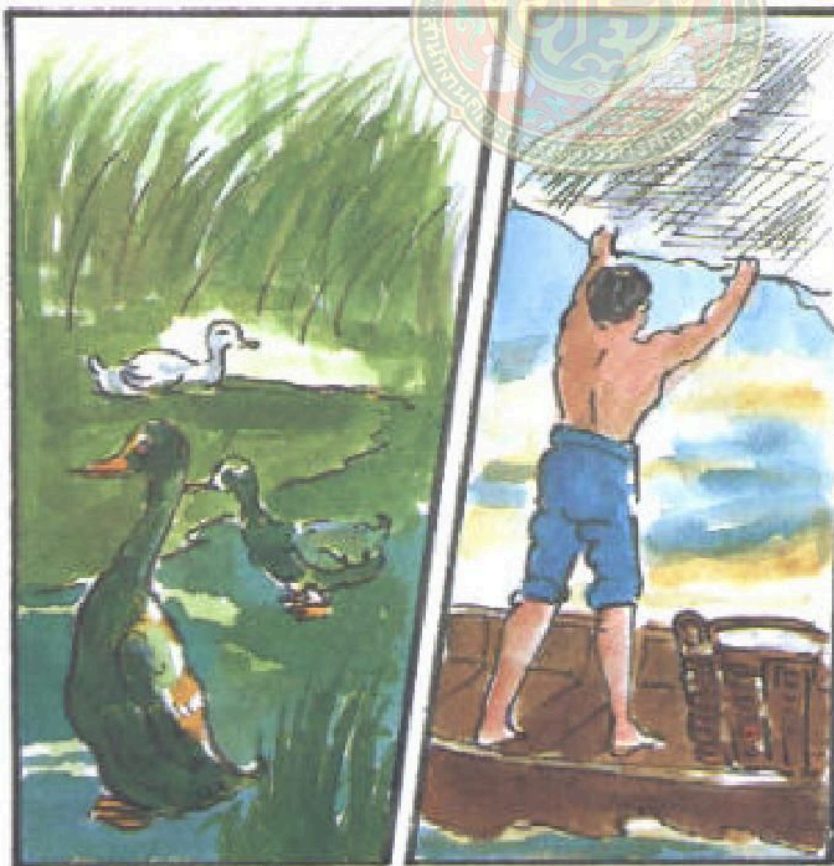
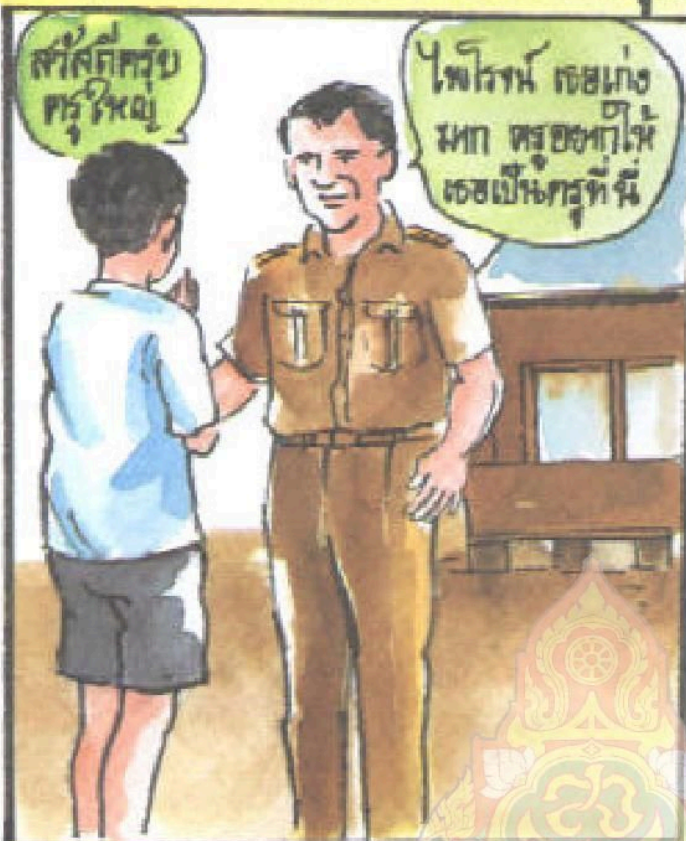
เราทำงานคือวิถีของชีวิต
 เรามุ่งจิตคิดแนวทางบ้างหรือไม่ว่าง
 อย่าละเลยเฉยใจอยู่เฉยๆไป
 เหมือนเรือไม่มีใบไม้ก็จมน้ำ
 จงดำเนินตามแนวทางที่เรากล่าว
 แล้วชีวิตเราจะมีความสุข
 แล้วสิ่งใดที่เราอยากได้
 เพื่อแม่เราจะได้มีความสุข

(จาก "แม่แม่แม่แม่แม่แม่" ของ สวัสดิ์ สุวรรณรัตน์)

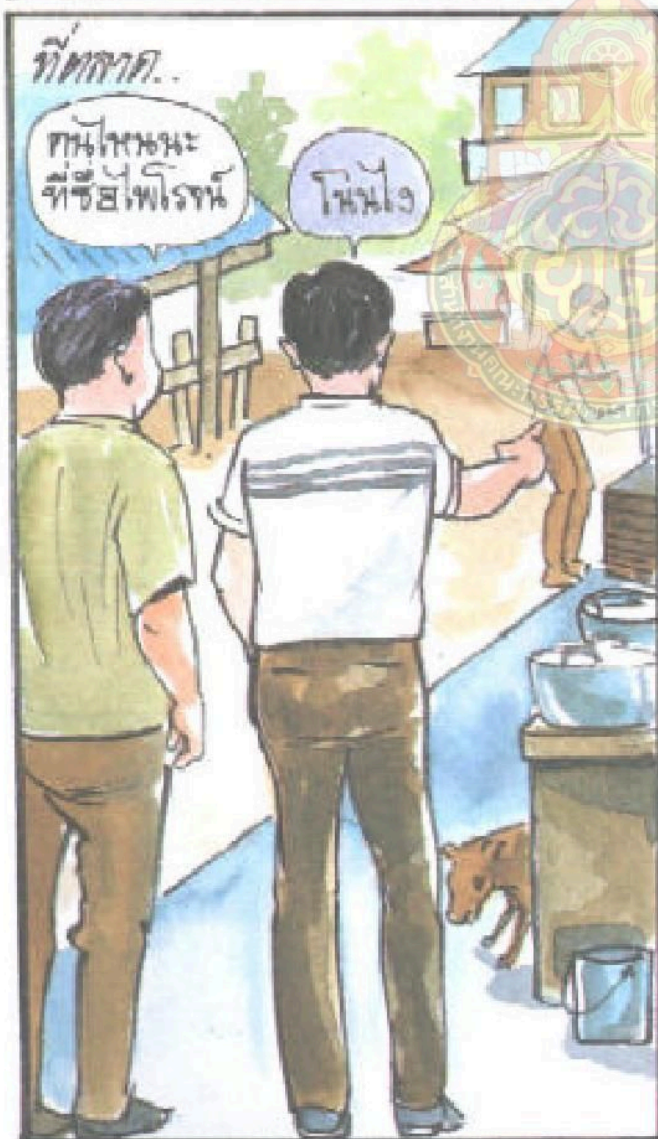

เวลาผ่านไปอีกสองปี ไพโรจน์เรียนจบหลักสูตร

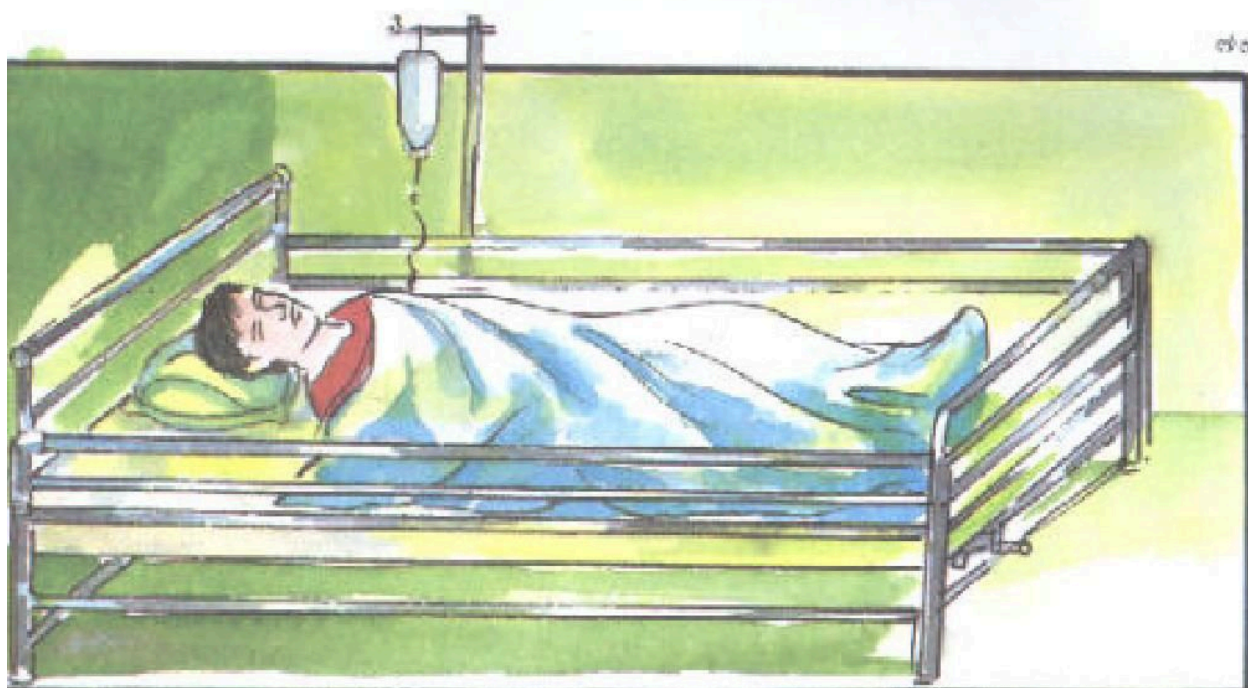

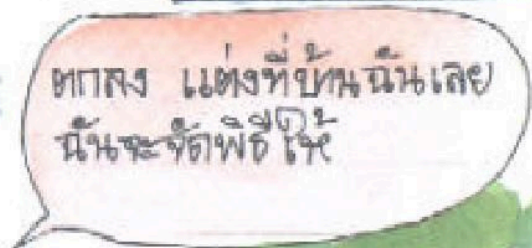

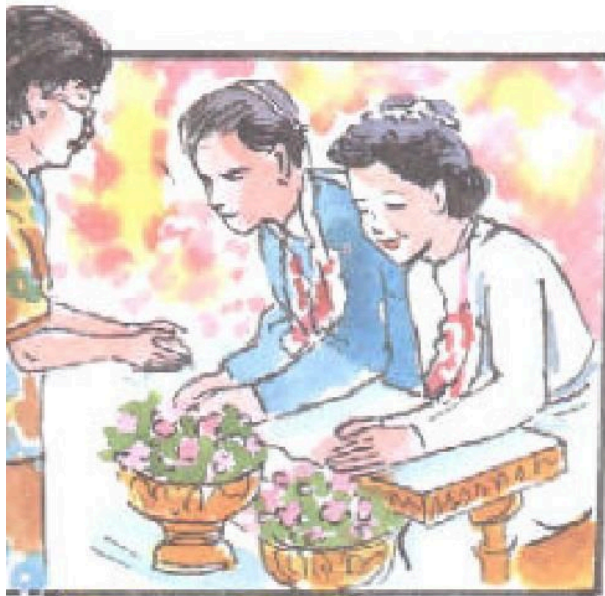

กำลังแต่งงานไปโรงเรียนพาริชัยไป ขอ
สหพันธ์แม่หยยที่แต่งงานกันโดยไม
ขออนุญาตและขอชมประเพณี

เฮอะ พ่อกับแม่
ให้ ขวัญ

ขออยู่ด้วยกันที่บ้าน
นี้เลย ขอช่วยกัน
ทำงาน

เราผ่านไปอีกสองปี
ไปโรงเรียนมีบุตรชายหนึ่งคน
หญิงหนึ่งคน

แม่แก่ ผมใช้หนี้ที่ยืมมาตอนแต่ง
งาน หักหักบาท หักครึ่ง

ฮือ

ช่วยผมอีกเรื่องซีเต้แม่ ช่วยหา
ซื้อเรือประมงให้ผมสักลำนะจ๊ะ

ได้ละ

เซ่ได้แยกออกจากครอบครัวพ่อแม่ยาย

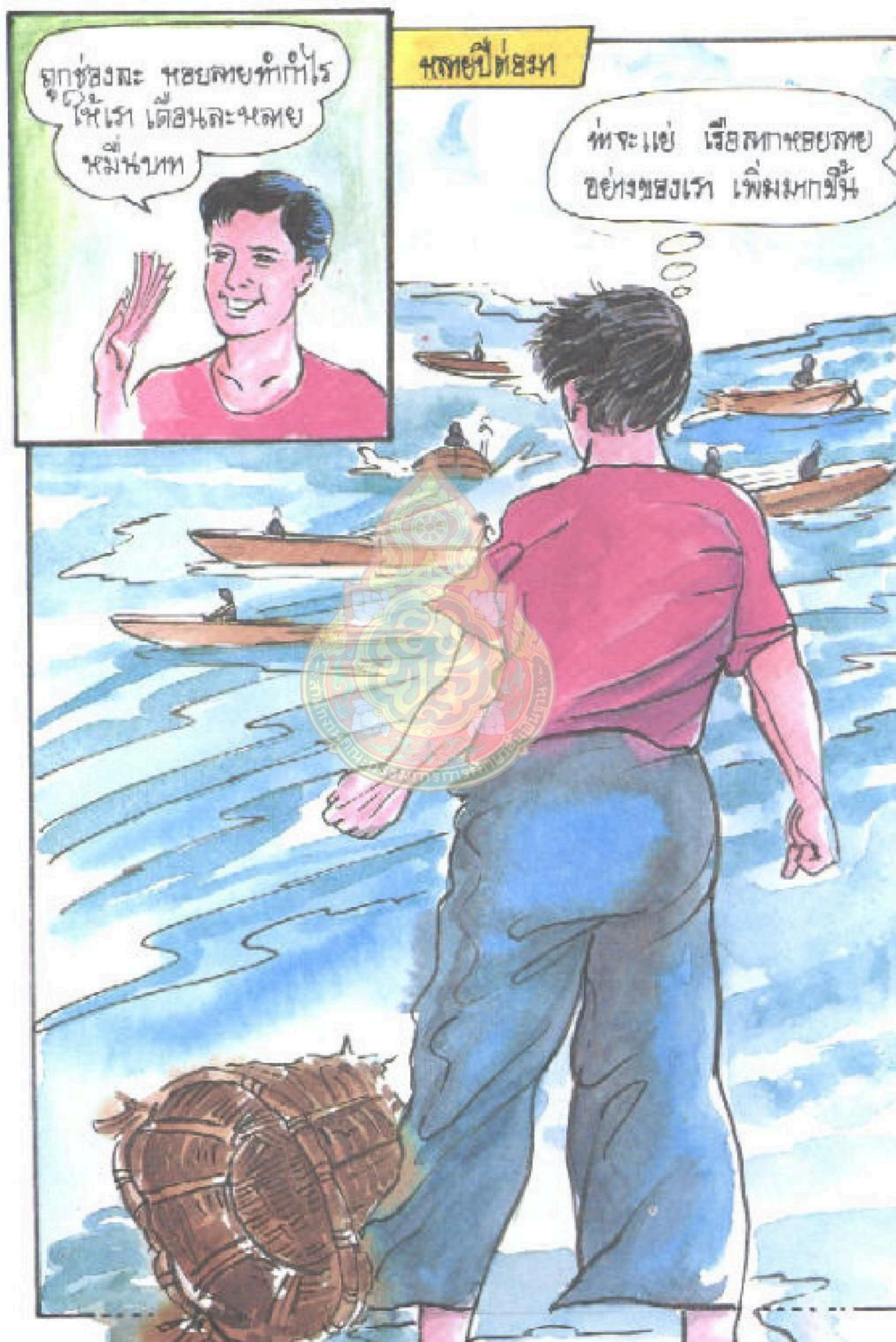
ไปดีแล้ว- ฮือ
เจริญรุ่งเรืองนะลูก

หือย๋อไร จึงจะจับหอยลย
ได้หลายหมื่น

ฮือ... ฮือ...
ฝึกสั่งท่าจะไรนะ

จะลอสท่ากระซัง
นาฬิกออย

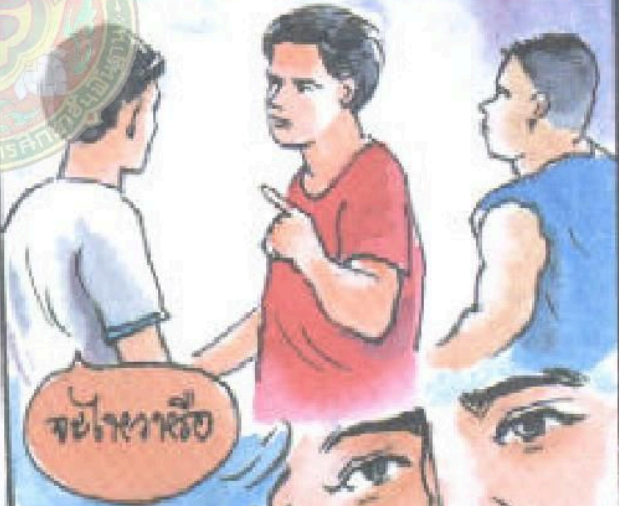
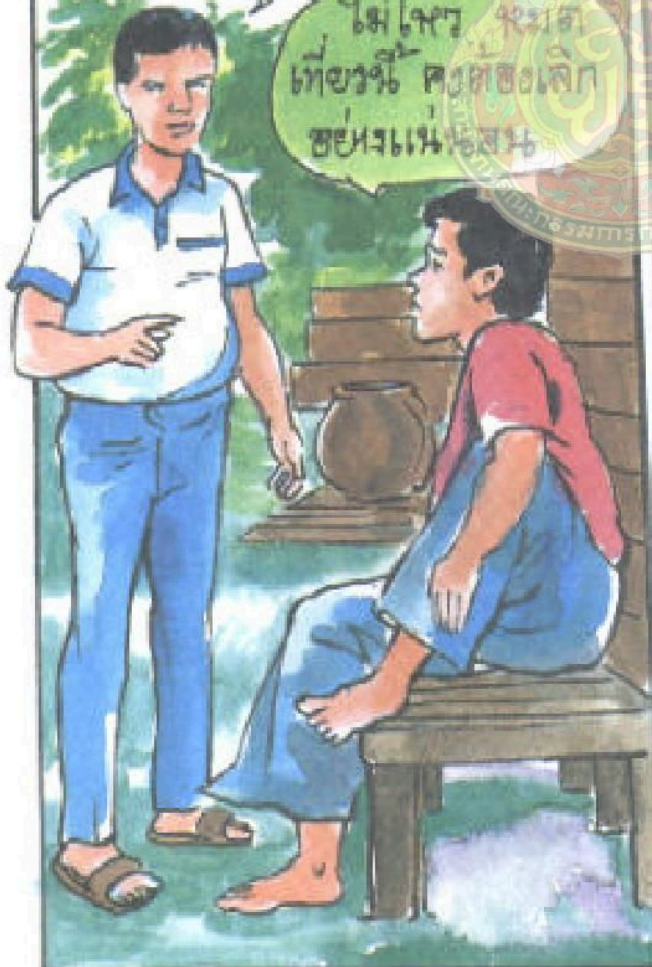

เป็นอย่างไร ไพโรจน์
จะขายขายแล้ว

ไม่ไหว ๑๒๓๔
ที่อื่นก็ คงต้องเลิก
ขายแล้วแหละ

พวกเรา พยายามจะทำขนม
โดยใช้วิธีของตา

จะไหวหรือ

เจ๊สตาจะหา
วิธีใหม่เมื่อไรจะ
ได้ปลา

ทะเลแรงพายุพายุการที่มีคน จัดหามาประมงรู้จักจับปลา... ทะเลก็จะเป็นแหล่ง
อาหารที่จำเป็นของมนุษย์ตลอดไป

ไปโรจนเห็นเงินเท่าที่มีอยู่ไปหาซื้อที่ดินที่มีสภาพเป็นป่าเสื่อมสภาพทุกๆ แห่งเริ่ม
ร่วมแรงร่วมใจใช้แรงงานของตัวเองและลูกเมียจัดแจงโค่นป่าเสื่อมบริบทที่
ดินฟ้าถนนรอบๆ ที่ดิน

● อย่าดูถูกงาน

อันอาชีพเมืองไทยนี้มีหลายอย่าง
 แม้นรู้ทงทำกินไม่สิ้นหวัง
 ถึงเห็นอຍຍကလံพกพຍใช้พลัง
 ดีกว่านั่งอดน้ำใจไม่สู้
 ขอพวกรอจงสู้ใจในเกียรติยศ
 อย่าเพียงคิดขอลงมือเอาไปปลาน
 สัมมาชีพพละที่ไล่สายประดา
 ขอเพียงทำนอຍကေຍတမမประเภท

(จาก "เพลงเมืองไทย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณศักดิ์)

ขึ้นทะเลขี้วัด

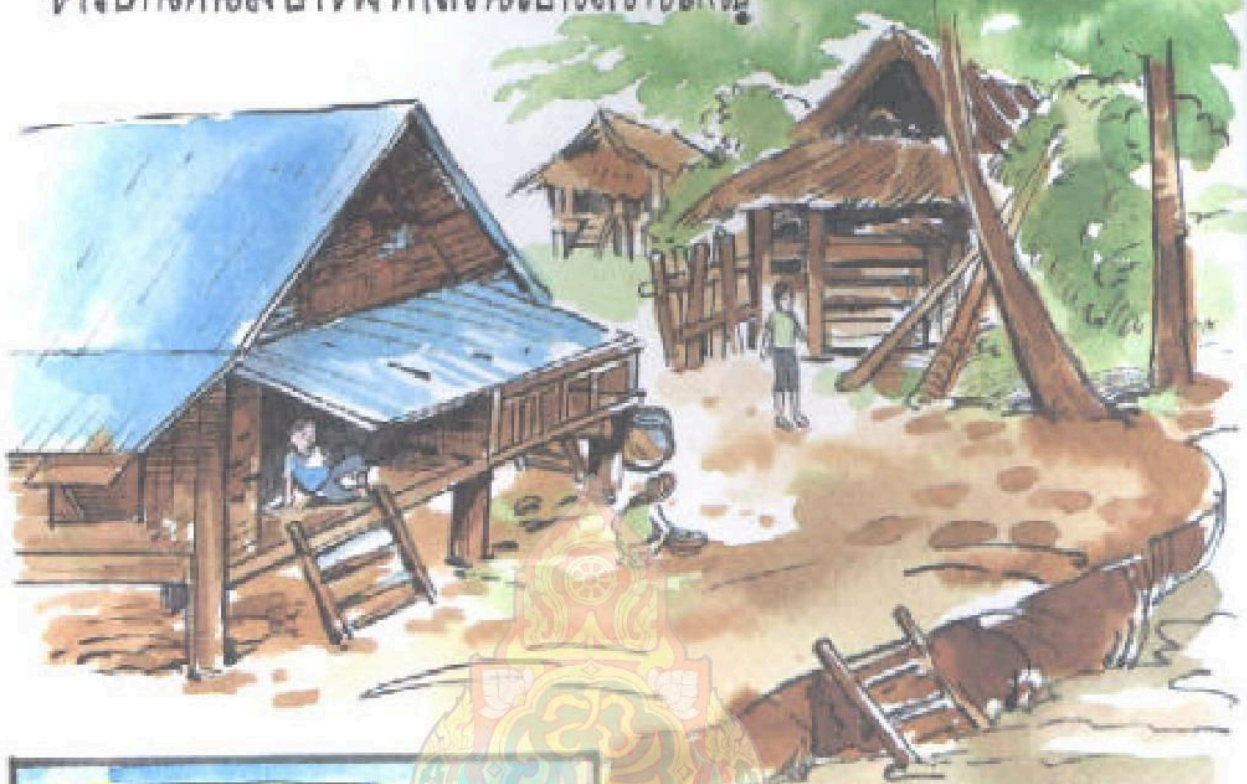
เรื่องราวชีวิตจริงของ นาย สุทัศน์ ศุภะพันธุ์ชัยนาท

มะเต๋อ เสริม เรือง
จิ๋ววรรณ ปักกัตตัง บท
ติงกา ฐาน

๔๔ ดาอหม เต็กเก๋น่ารัก

ณ หมู่บ้านเล็ก ๆ ดิบพลางปกคลุม จังหวัดสมุทรปราการ
หมู่บ้านนี้มีแม่น้ำชีฟ้าที่สวมน้ำเป็นส่วนใหญ่

ผมอยากพายเรือบ้าง
ได้ไหมครับพ่อ

ถ้าเธอขยัน น้ำขึ้น
ลงเร็ว เธอจะได้วัน
หลังเกาะตุ๊ก

ผมดูแล
อย่างดีที่สุดครับ

ผักพวกนี้ พ่อผม
ไม่ได้ใส่ยาฆ่าแมลง
เลยนะจ๊ะรับ น้า

ที่ตลาด

ผักสดดีนะ

วันนี้ ลูกรู้สึก
ขอบคุณน้า

พี่ๆครับ ผม
จะมากับพ่ออีก

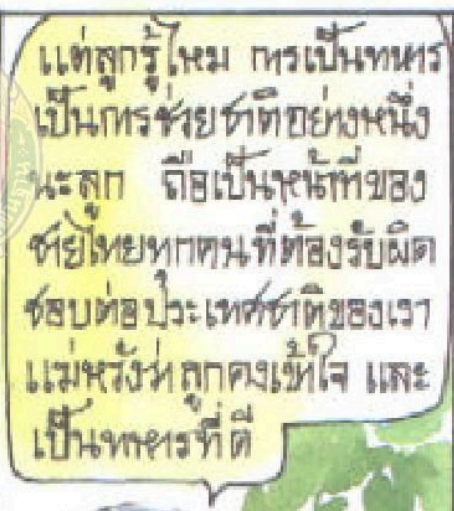
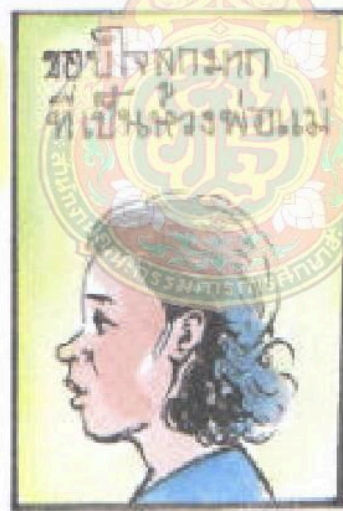
โรงเรียน

เพื่อนเราทุกคนสอบได้หมด
เราจะไปต่อมัธยมที่จังหวัด
โต ไปด้วยกันไหม

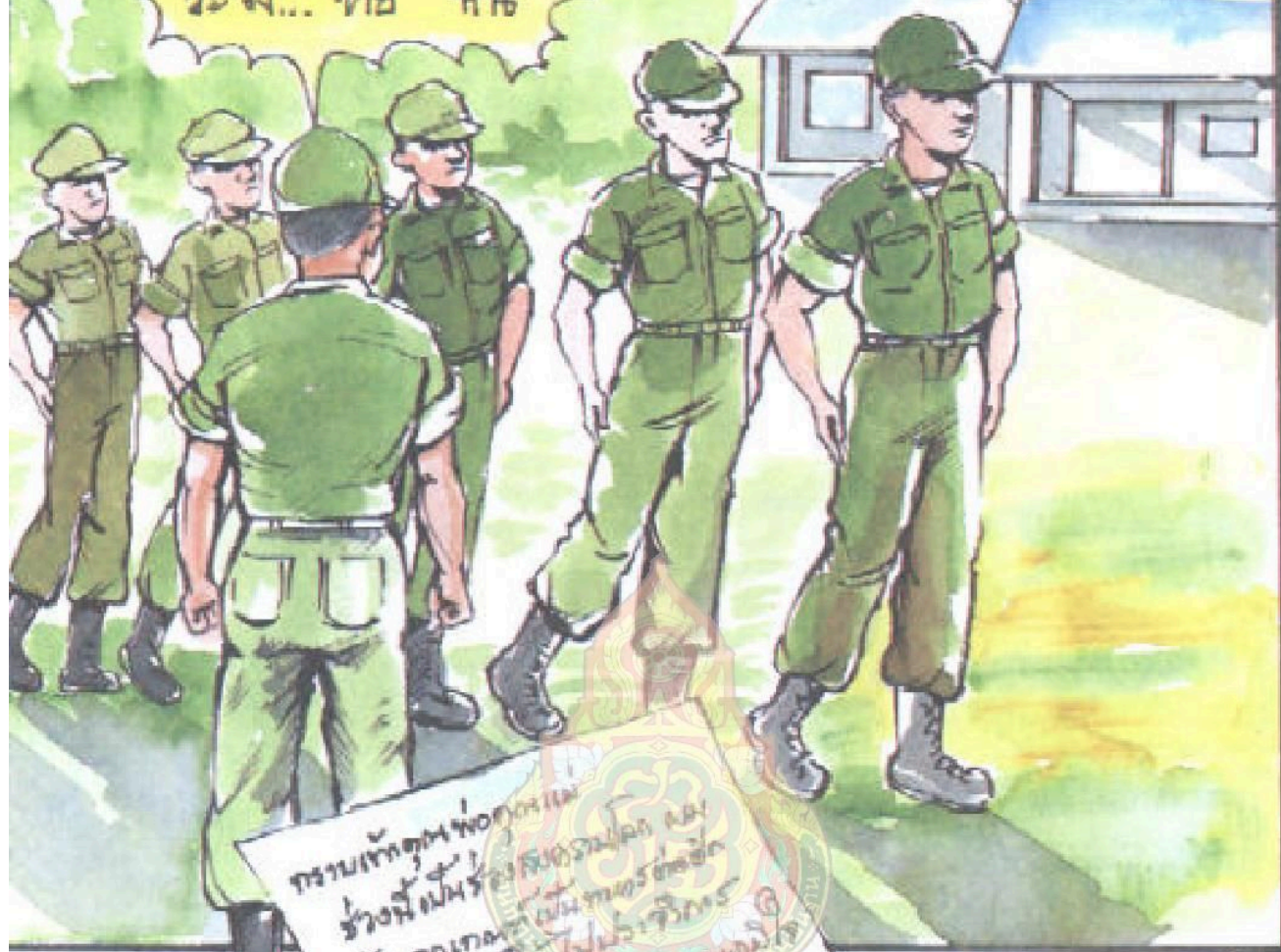
อ้อไม่...
ฉันจะช่วยพ่อ
ทำสวน ฉันอยาก
เป็น ช่างสวน

ดอน ต้องไปในห้องแดง

โด ช่วยพ่อทำสวน จนถึงวัยเกณฑ์ทหาร

ระวัง... ห้าบ ห้าบ

ทราบทั่วกันทั่วทุกแดน
ช่วงนี้เมื่อครั้งสงครามโลก และ
ต้องถูกเกณฑ์เป็นทหารต่อสู้
สามปี และนี่เป็นประวัติ
ที่ประเทศอเมริกาไม่ยอมรับ
จึงได้ขับไล่ทิ้งไปตอนปี ๖๘
ช่วง สงครามเย็น ๖๖

โตเขตรบกำหัด
เกณฑ์ทหารสองปี
แล้ว เขาก็เข้ามา
บ้างหรือเปล่า

เพิ่งได้รับจดหมายเมื่อ
เช้า โตเขตรบเกณฑ์ต่อ
ไปประจำที่ ร.๓๗๕

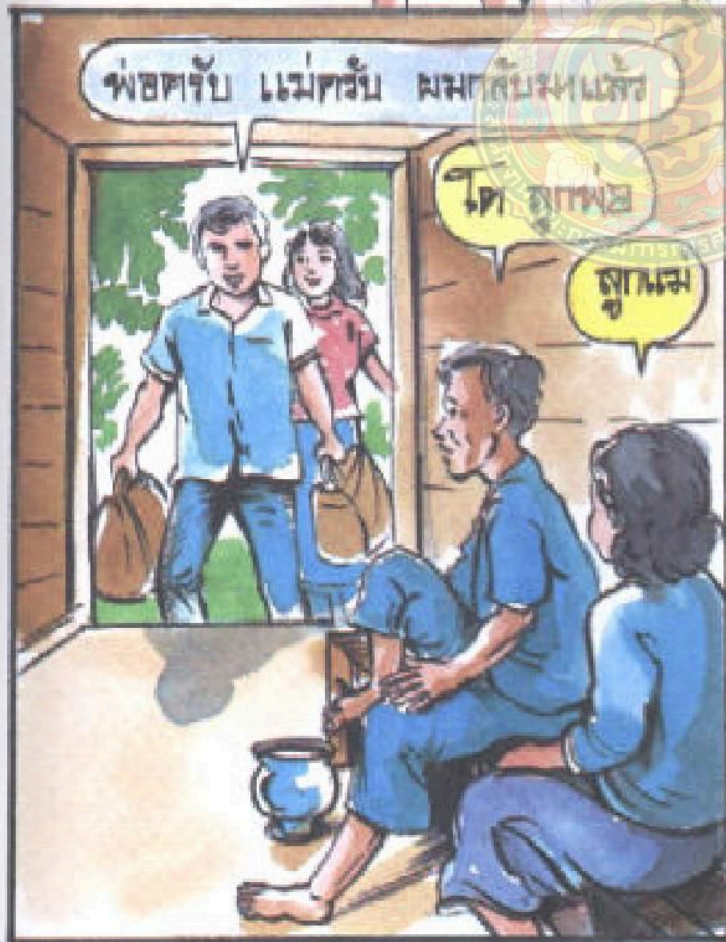

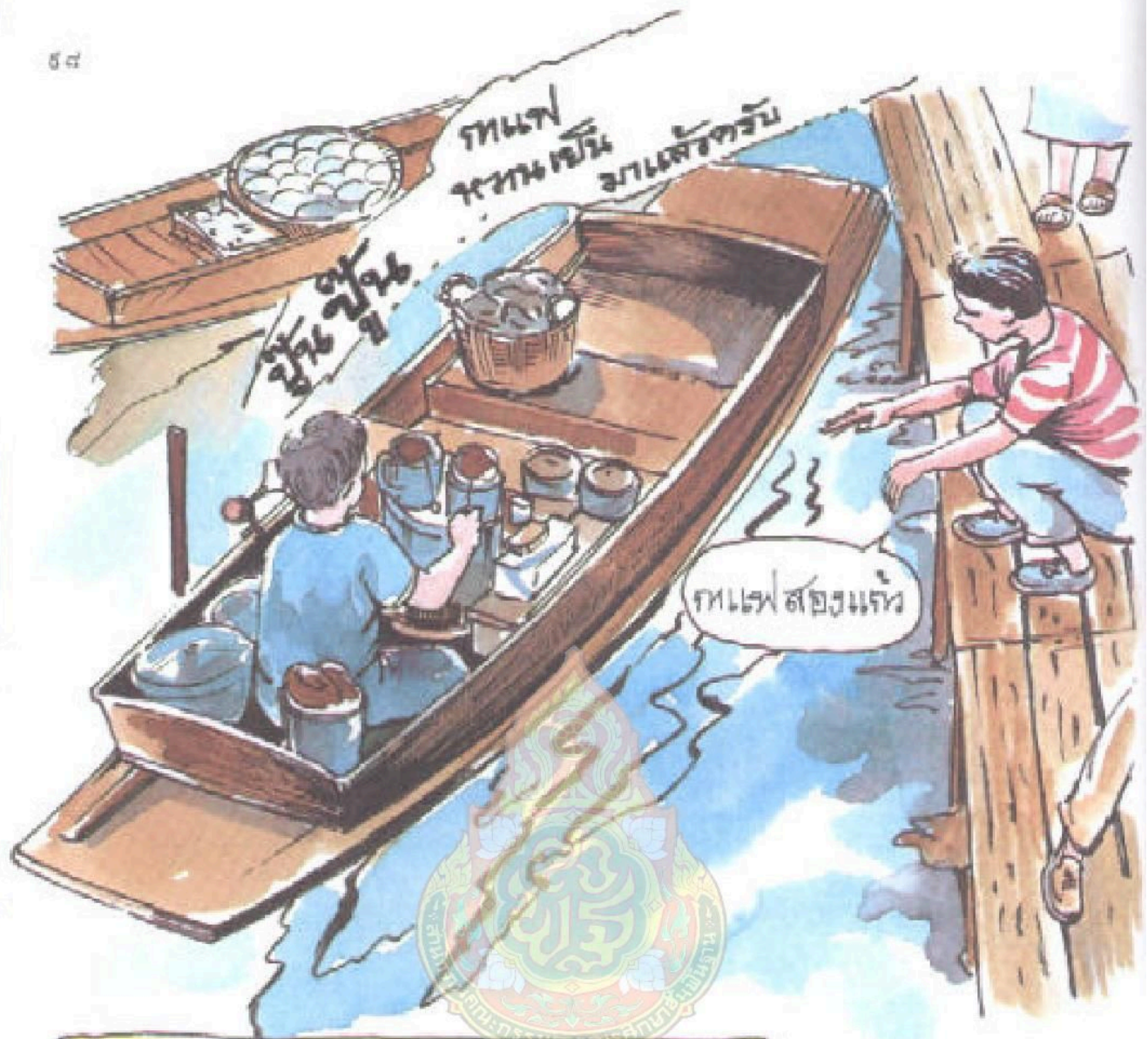

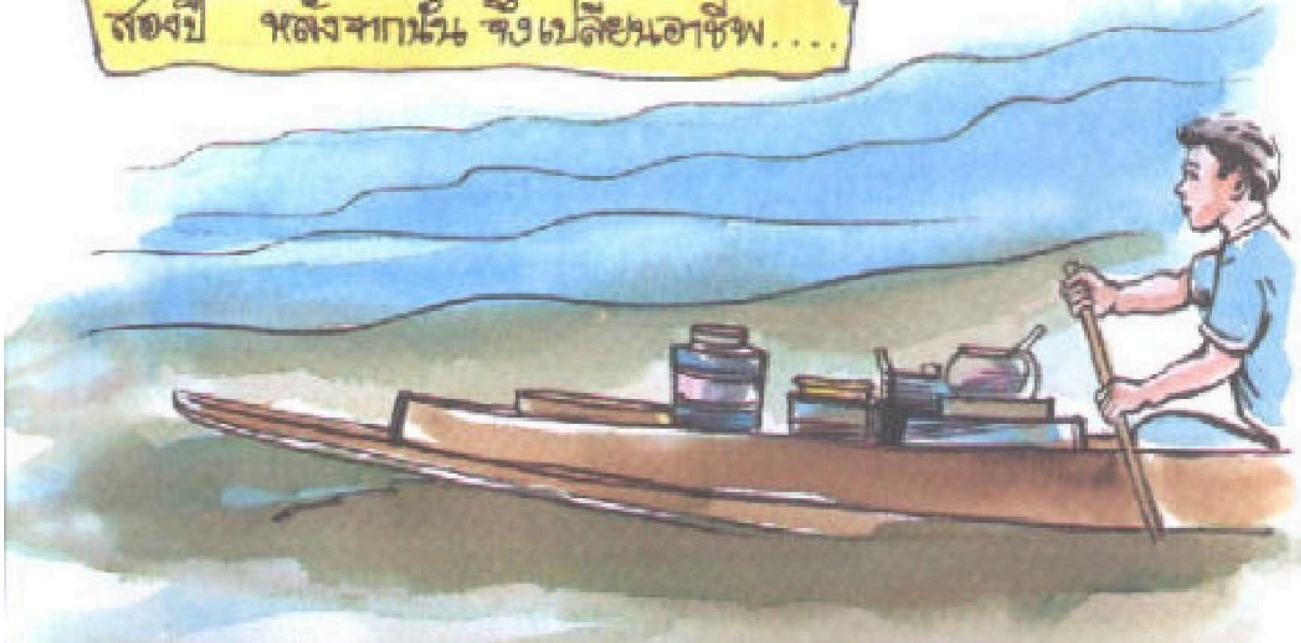
โตพบแม่บ้านที่มหาเสียดี แต่งงานกันที่นี้ หลังแต่งงานชีวิตการทำงาน ก็เป็นไปอย่างเดิม ต่อมาช่วยกันทำมหากิน

เราพบเรือขายต้มยำ อร่อยจังเลย ช่างฝีมือดี
ขายได้ไม่ตื้อนัก และเปลี่ยนมาขายขนมอีก
สองปี หลังจากนั้นก็เลยเปลี่ยนอาชีพ....

มีพระพุทธรูปขนาดใหญ่
บริเวณนี้ใกล้กับวัดพระสมุทรเจดีย์

เมื่อเข้ามาแล้ว จะต้องมี
เสื้อไหมพ่นไปให้แม่

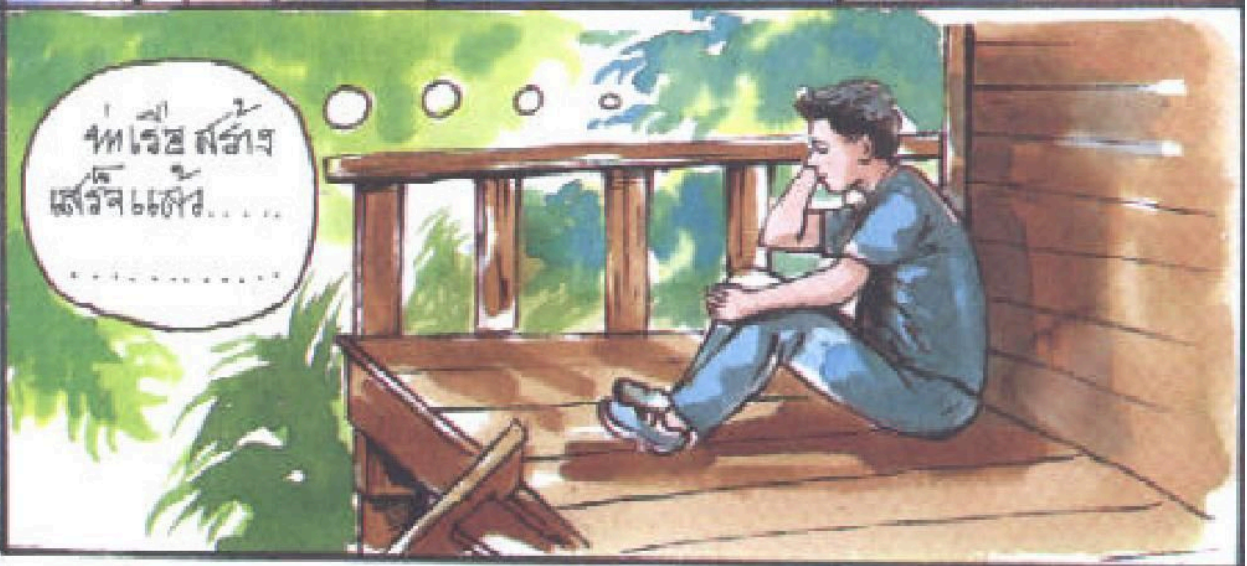
ที่จะไปขอ
พระพุทธรูป
ที่หน้า
วัด

เสื้อไหม
พ่นไหม

นางเรือ จะไปหาพระพุทธรูป

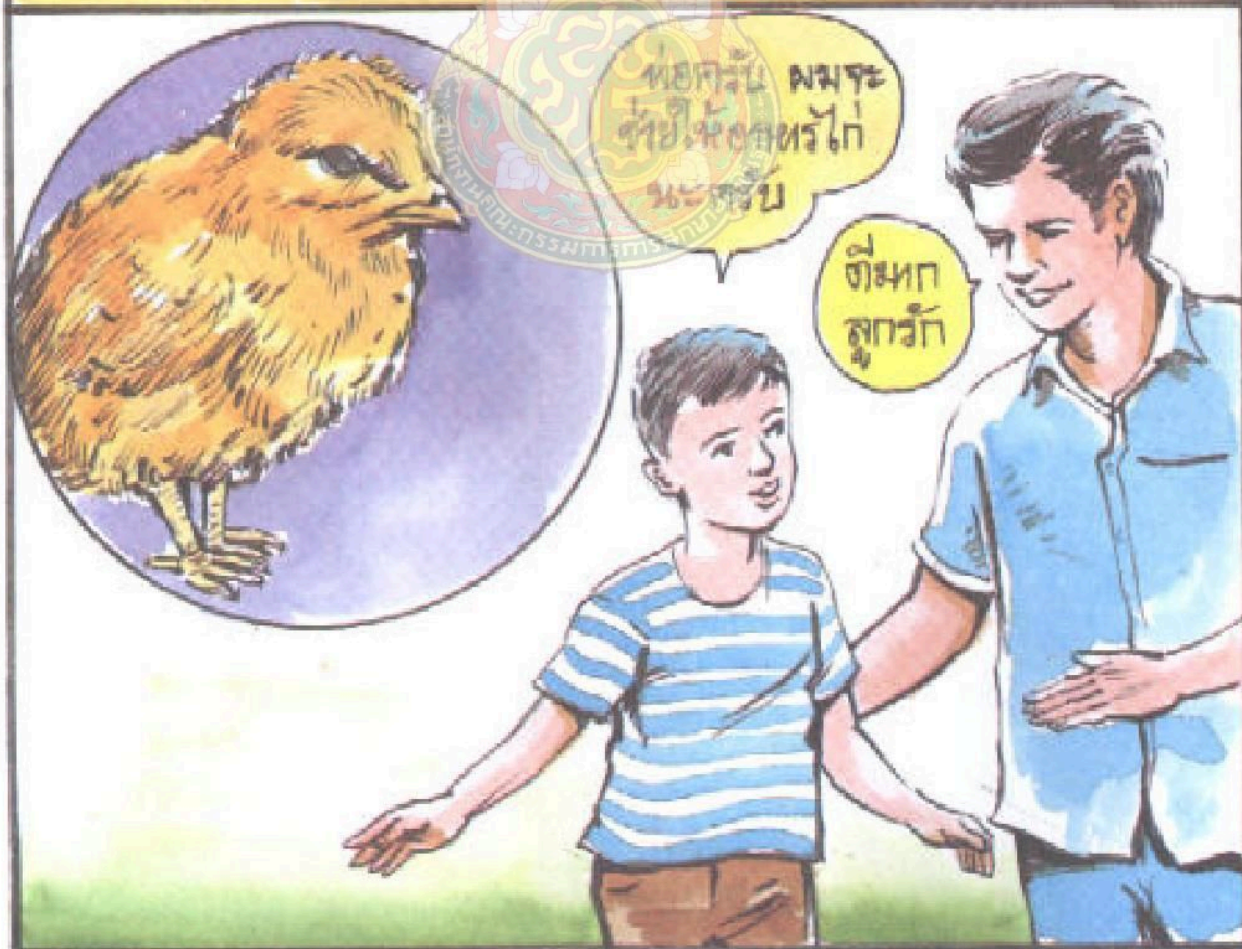
15 ปีผ่านไป

โต ซึ่ลูกไก่ไม่เลี้ยง ทั้งไก่เนื้อ ไก่ไข่ พร้อมทั้งศึกษาหาความรู้ประกอบไป
ด้วย และลงมือปฏิบัติด้ยตนเองทุกอย่าง ด้วยความตั้งใจจริง

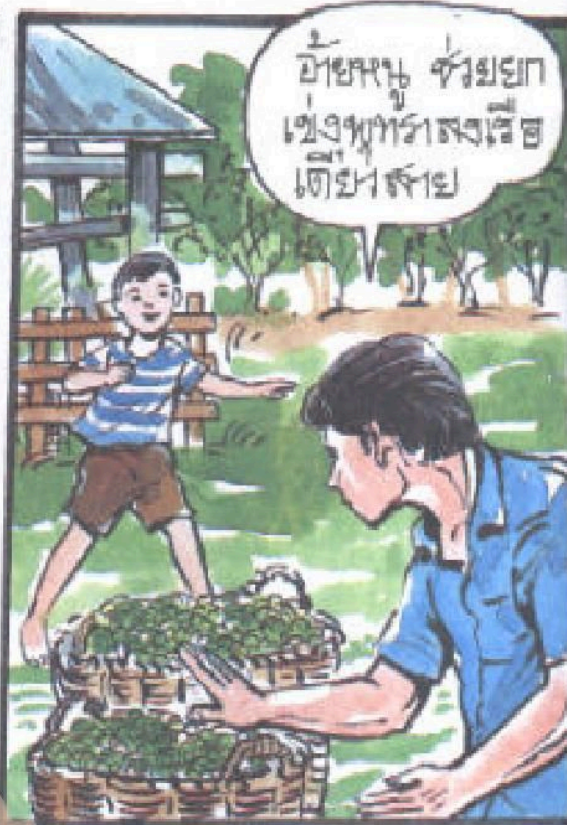
เราทำฟาร์มไก่มา
สิบปี ไม่เคยขาด
ทุน แต่ปีนี้ไก่
จะแย่มาก
จากลมมาก

ไก่แก่ ปีนี้
ทำไม่ได้อะไรเลย
ราคาตกจริง ไก่เจ็บ
อย่างนี้ คงไม่ไหว

ผมเองก็แย่
ไม่ลงทุนเลี้ยงนกกระทา
นี่เลี้ยงง่าย
กว่าไก่อีก

จริงๆ ผมต้องเลี้ยงนกกระทา ปีนี้..
อีกอย่างผมจะปลูกพุดราพันธุ์พื้นเมือง
พันธุ์ดีของ พันธุ์ดีเยี่ยม ทุนต่ำมาก
กว่าพันธุ์ใหม่ที่ทำให้คนปลูกล้มเหลว
มากมาย

อาตม ฟาร์มเกษตร

ครอบครัวของอาตม มีลูกถึงสิบคน ทุกคนช่วยกันทำงาน

พ่อครัวบ สตรีอาพร
ผสมอย่างไรครับ

เจ้าละเอียด ปะหมั้ว
หัวโพด ปะหมั้ว
ถั่วเหลือง ถั่วเขียว
กะตักป่น เกลือกระเทียม
น้ำมันดิบป่น ผสม
พริกไทยเทศกัน แล
ผสมอย่างอื่นอีก

ผมคิดว่าจะทำ...
ตัวละเจ็ดบาท ตัวเมีย
ตัวละแปดบาท

ผมขอ สักห้าตัวละ
สิครับ

เจ้าครับใช่ ผมมี
สิ่งให้ วันละ
สามพันฟอง
เท่านั้น ราคา
เดิม ฟองละ
สามสิบสองสตางค์

ตกลง

พวกรู้ไปส่ง
เลยนะ

นายโต ทำฟาร์มปลูกกระทงดอกไม้ส่งของคนที่พอจะทำได้ มีรายได้
พออยู่สบายๆ ครอบครัวมีความสุข

ทั้งอ้อมยิ้มขยี้ได้ตามเสียง
คิดอะไรอยู่หรือพี่

ฉันคิดถึงชีวิตของคนที่
ท้อสู้ในเรืองहरทำมาหากิน
เปลี่ยนอาชีพบ่อยๆ ในที่สุดก็
ประสบความสำเร็จ มีความสุข
อยู่กับคน กับเฮล และลูกๆ
ฉันภูมิใจจริงๆ เด็กๆสมัย
นี้ เห็นจากคิด รู้จักทำ ขยัน
ประหยัด ค่อยไปพวเขาที่
จะประสบความสำเร็จในชีวิต
ได้ไม่ยาก.....

๓ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง บริเวณปากน้ำ จังหวัดระยอง

สิบปีผ่านไป

อีกห้าปีต่อมา

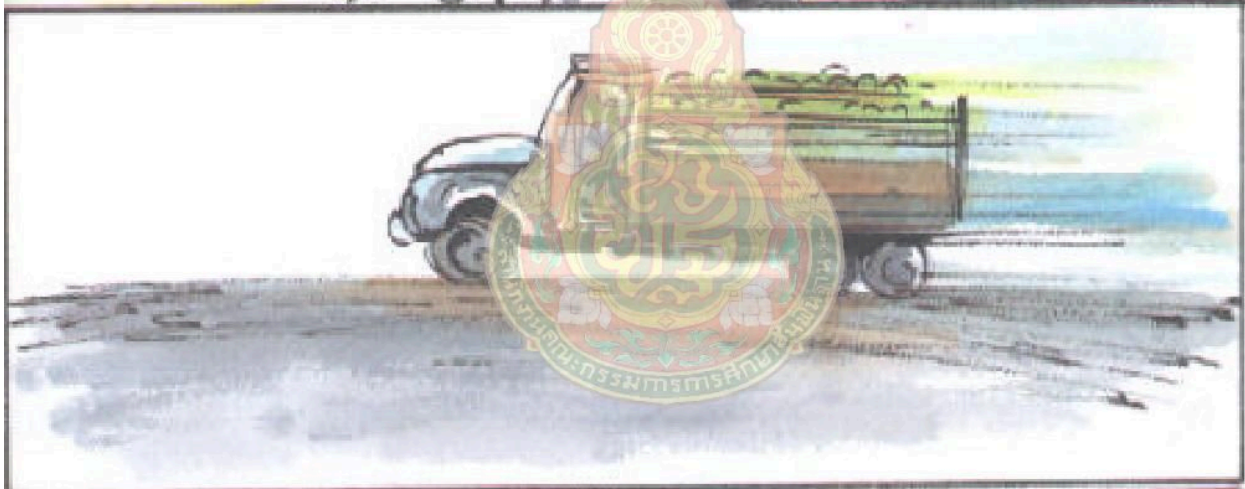
พ่ออยากให้ลูก
ไปคุมงานโรง
ไฟฟ้าที่มณฑล

ได้ครับ
พ่อ

ต้องไปหานักการ
แม่สงฆ์ที่ จะต้อง
หางานอื่นทำ

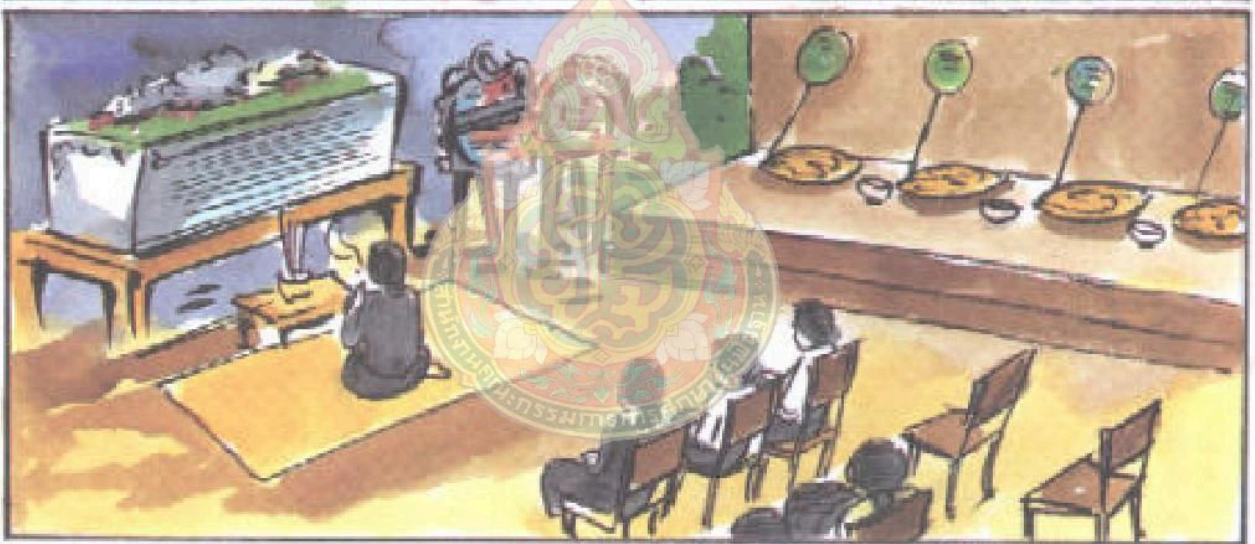

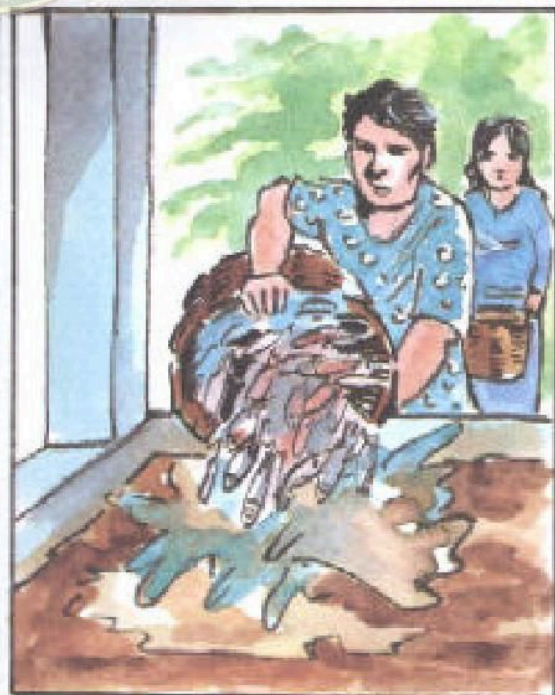
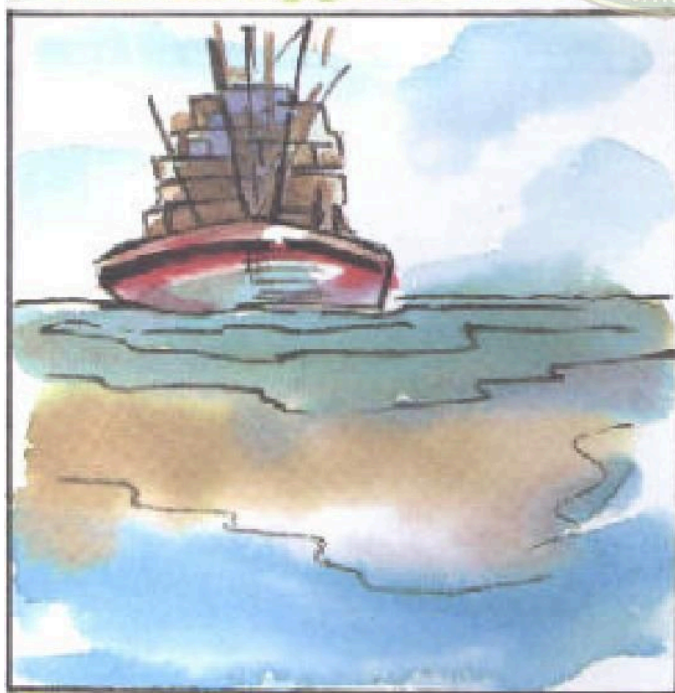

หลายปีต่อมา รุ่งโรจน์อายุสามสิบห้า... แต่งงานแล้ว

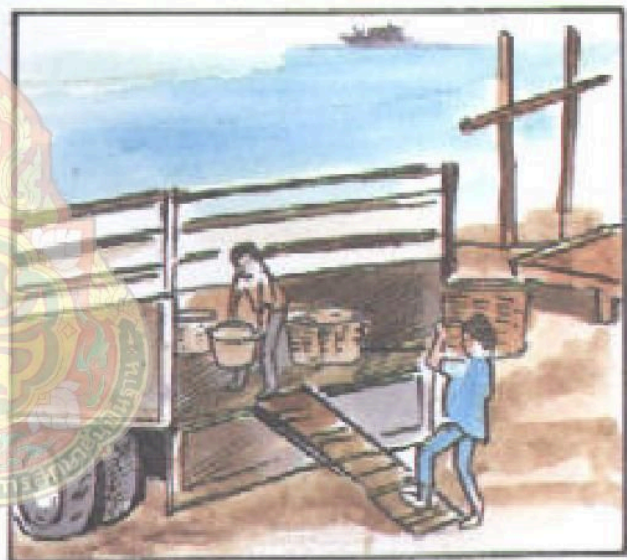
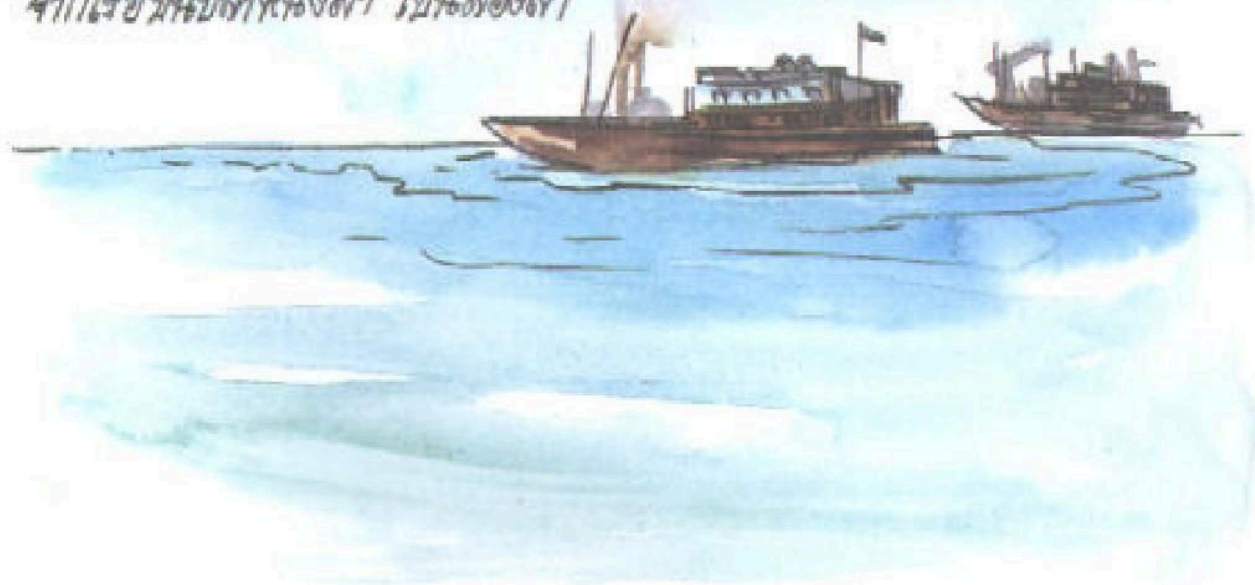

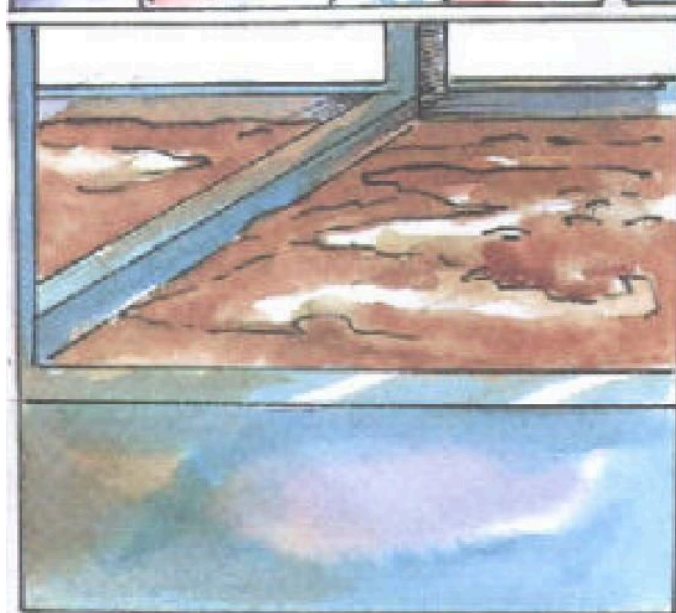
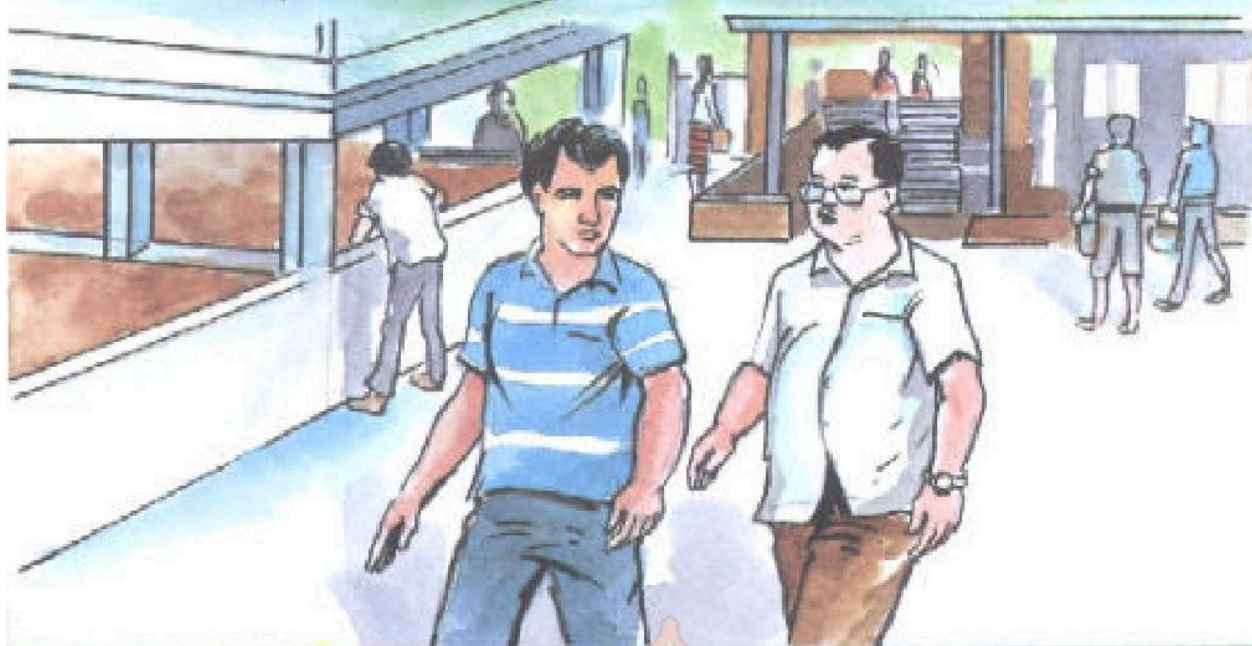

จากเรือขนส่งทางน้ำถึงท่า เป็นสองลำ

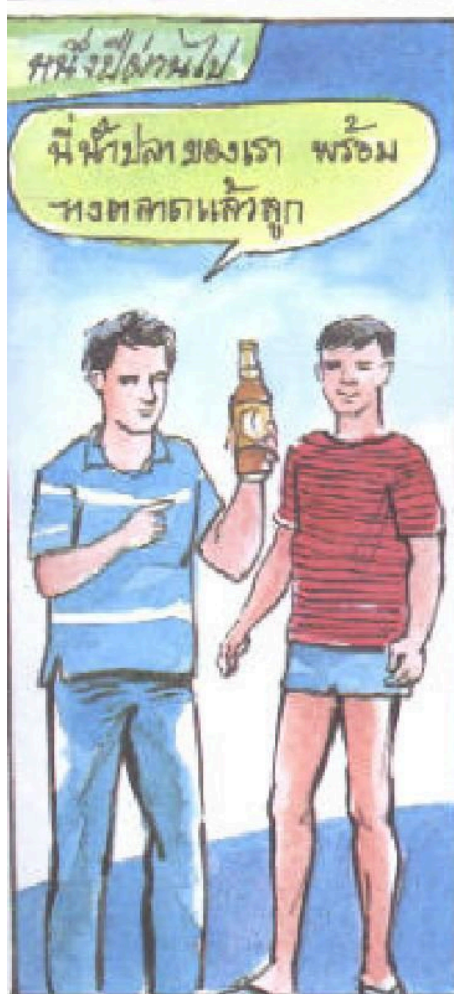

กิจการของรุ่งโรจน์เจริญดี จากการบรรทุกขนส่งปลาในถัง ได้ขายให้เจ้าตาแล้ว

จันทบุรี

น้ำปลา จอห์น
ของเจ้าแม่ขยติ
จริง ๆ สดชื่น
ดีมากเลยนะ

ได้ครับ

ตราด

มีขนมมาจอร์จ
กันมาก เพราะอร่อย
นะ

ผมอยาก
ดูรสชาติ
ครับ

ชลบุรี

อยากมา
หาชมกันแล้ว
เพิ่มอีกนิด

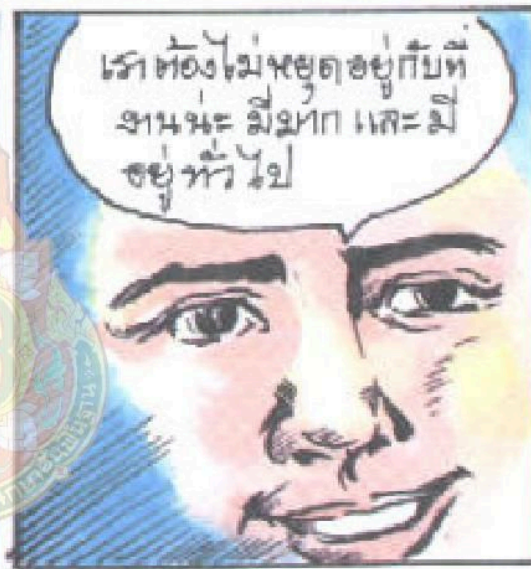
ผมจะรีบ
จัดการครับ

ได้ครับ
พอกัน

ผมภูมิใจ
ใจเดียวพอ

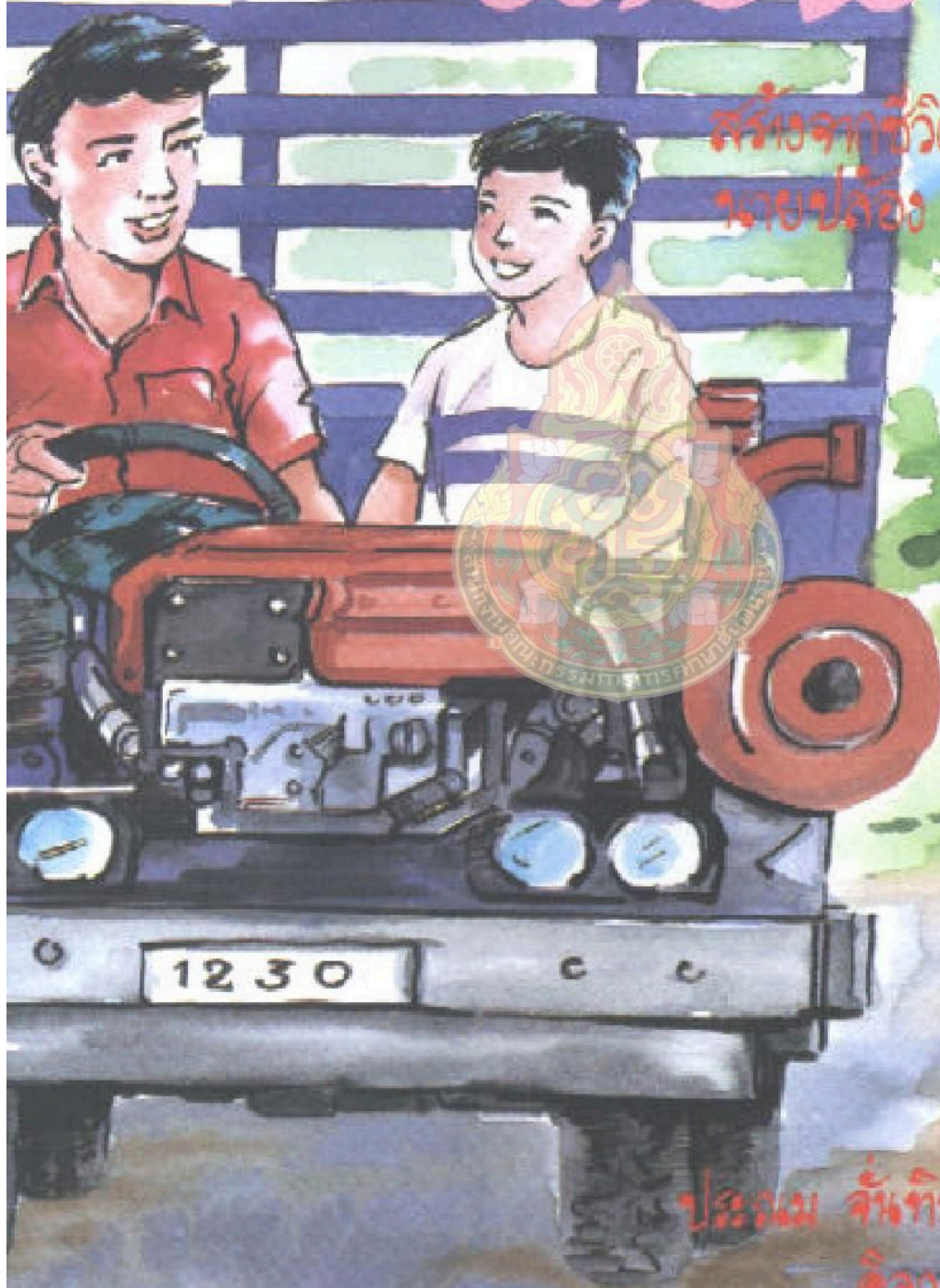
● ศรขยันหมั่นเพียรกิจ

เด็กน้อยเจ้าศรขยันหมั่นเพียรกิจ
 เพื่อชีวิตอนาคตที่สดใส
 คิดดีได้จะมุ่งหน้าอาชีวะใด
 หมั่นเพียรเล่าเรียนจะยกตนเข้าง
 อันวิชาความรู้ที่หล่อเลี้ยง
 ปรียาบรรดาวิชาที่หมั่นไปไม่กลับหลัง
 มั่นมีศรัทธาของครูของพระคุณ
 จงอย่าหวั่นไหวจนหาหนวิฆาณเลย

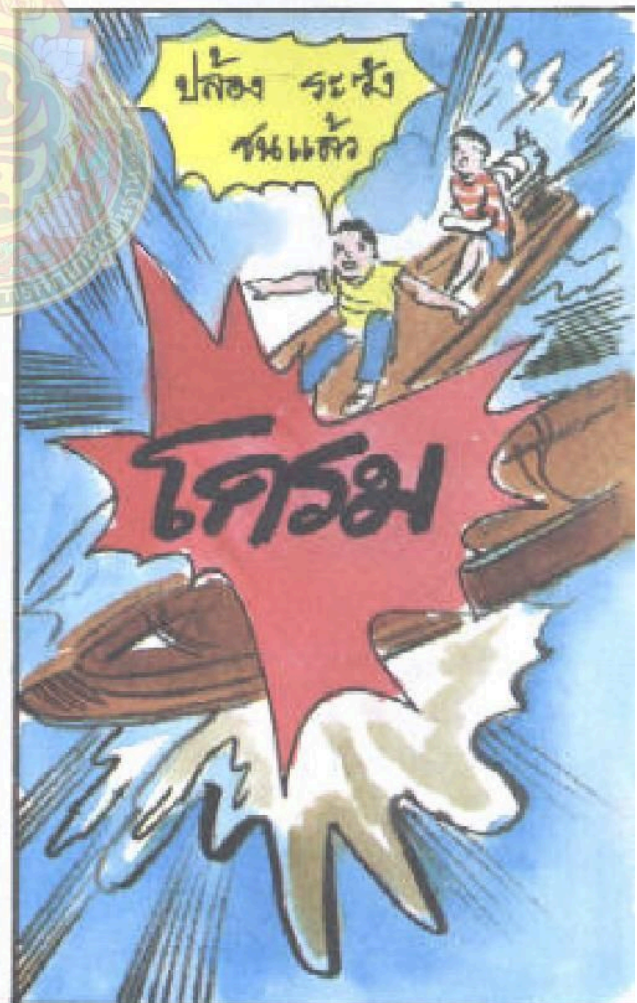
(จาก "มะม่วงแฉ่งน้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณศักดิ์)

ช่างปล้อง กับรถอู่แทน

สร้างจากชีวิตจริงของ
ช่างปล้อง ปานชัย

ประพนธ์ จันทิม เรื่อง•บท
ดิลก ภาพ

ปล้อง ขยับได้
เก่งแล้วนี่

พี่ให้ผมลอง
ขับอีกน่ะครับ

เห้ยวากลับ
จะให้ลองดู

พ่อ เจ้าปล้อง มัน
หายจ้ะไปไหนแต่เช้า

ไม่รู้มัน อาจจะไป
ช่วยทิดสูง ขยับ เรือ
ของมหาละมั้ง

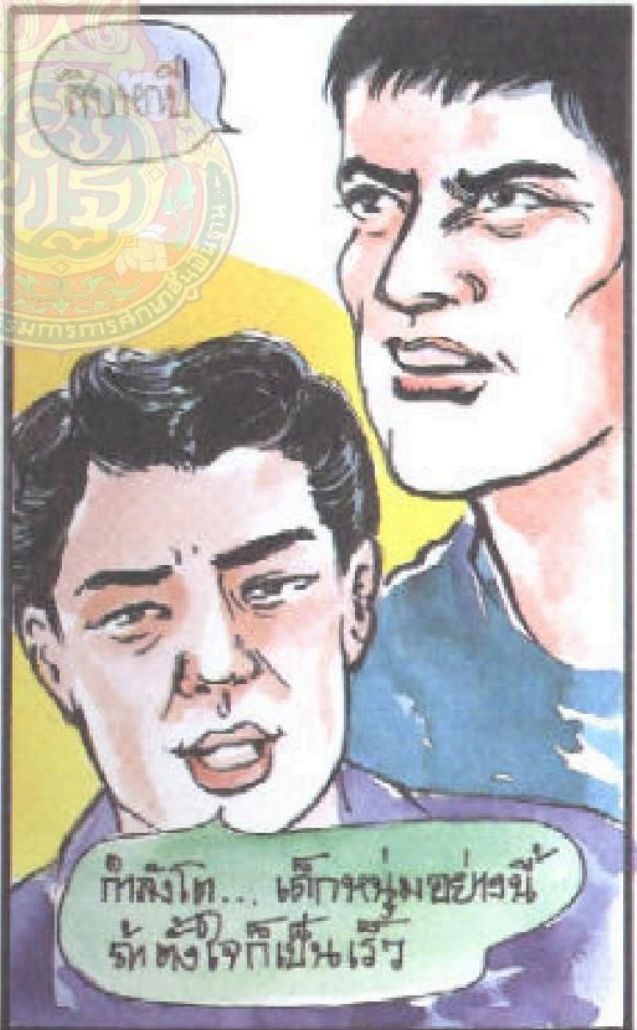
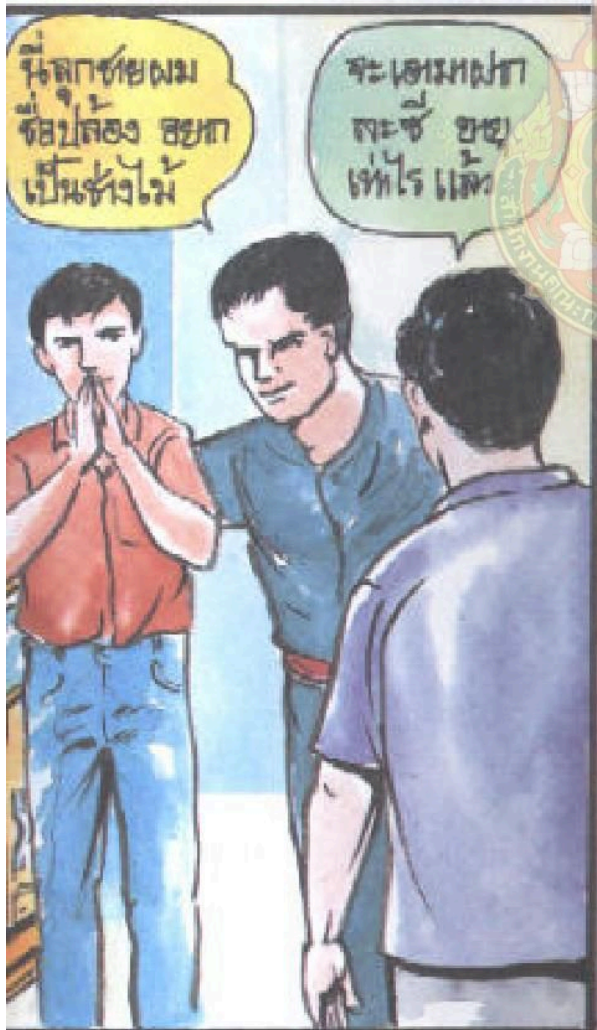
เจ้าลูกจันนี่ คงไม่ชอบ
เรียนหนังสือแล้ว

ชอบขับเรือของมหา
นี่จริง

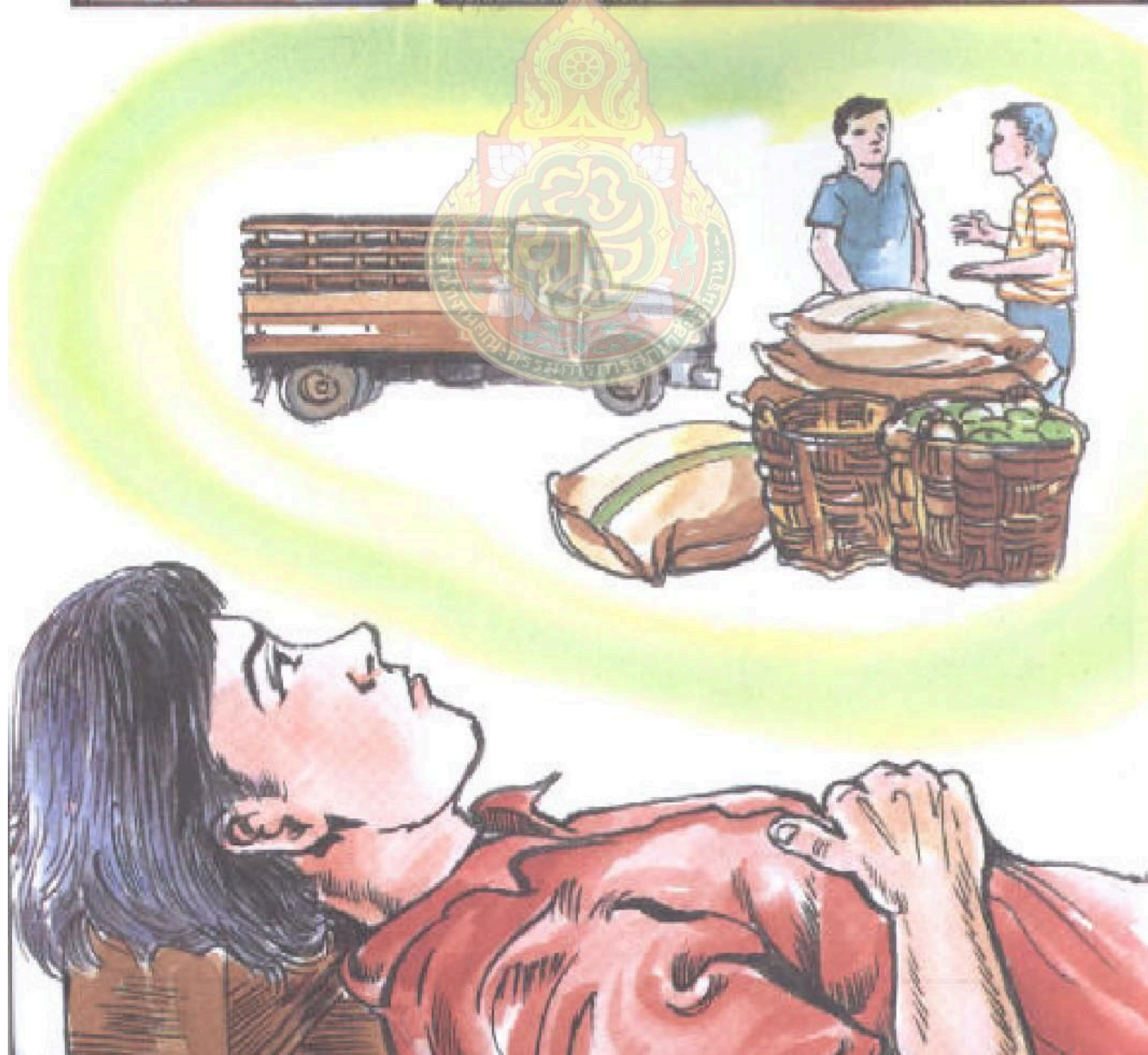
หน้าปีหน้าไป ปกติจะเริ่มประดิษฐ์เครื่องสี่ล้อขนาดเล็กที่เรียกกันว่าโรงสี่ล้อ

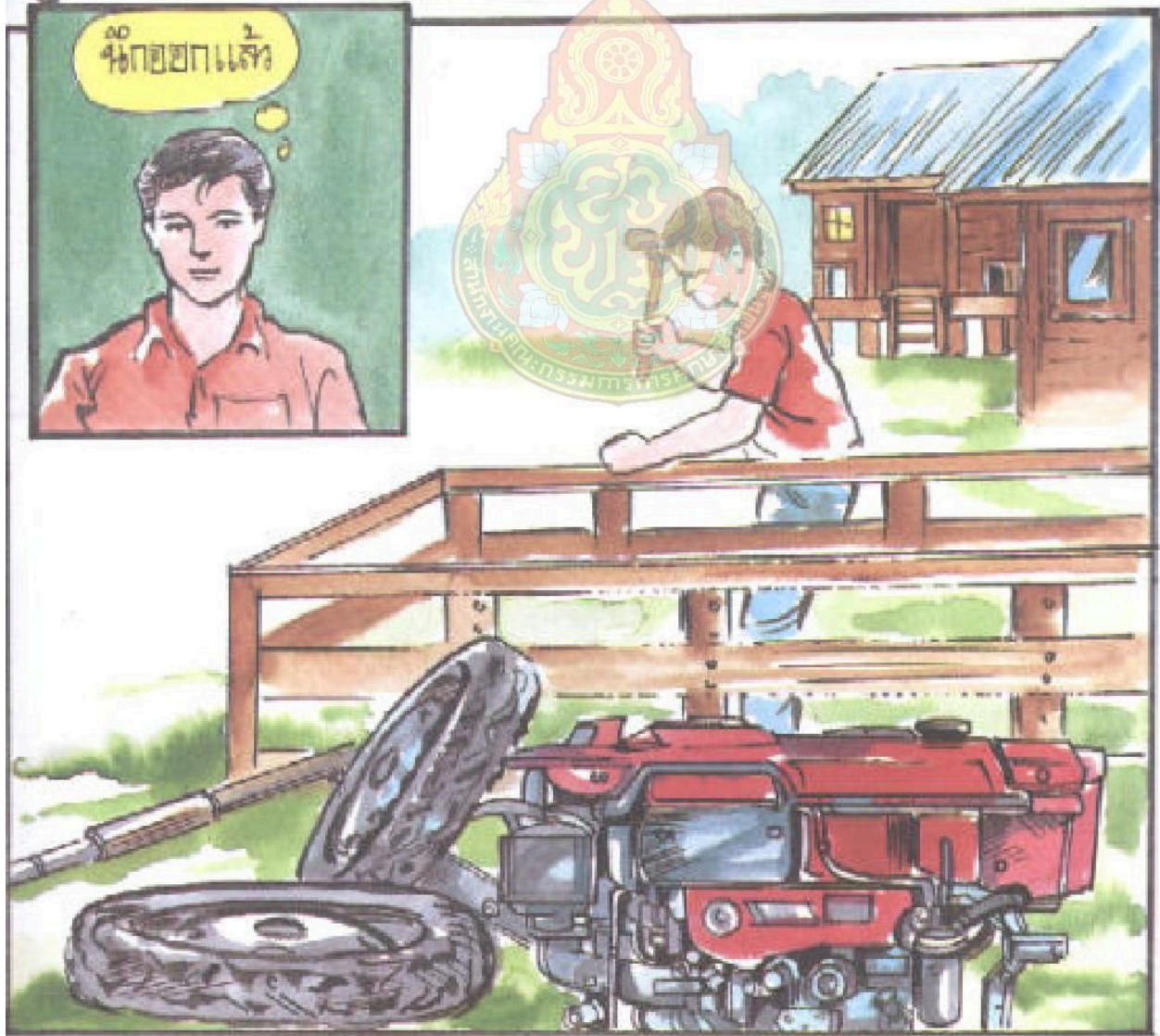

หกปีต่อมาในหัวเมืองจังหวัดกำแพงเพชร

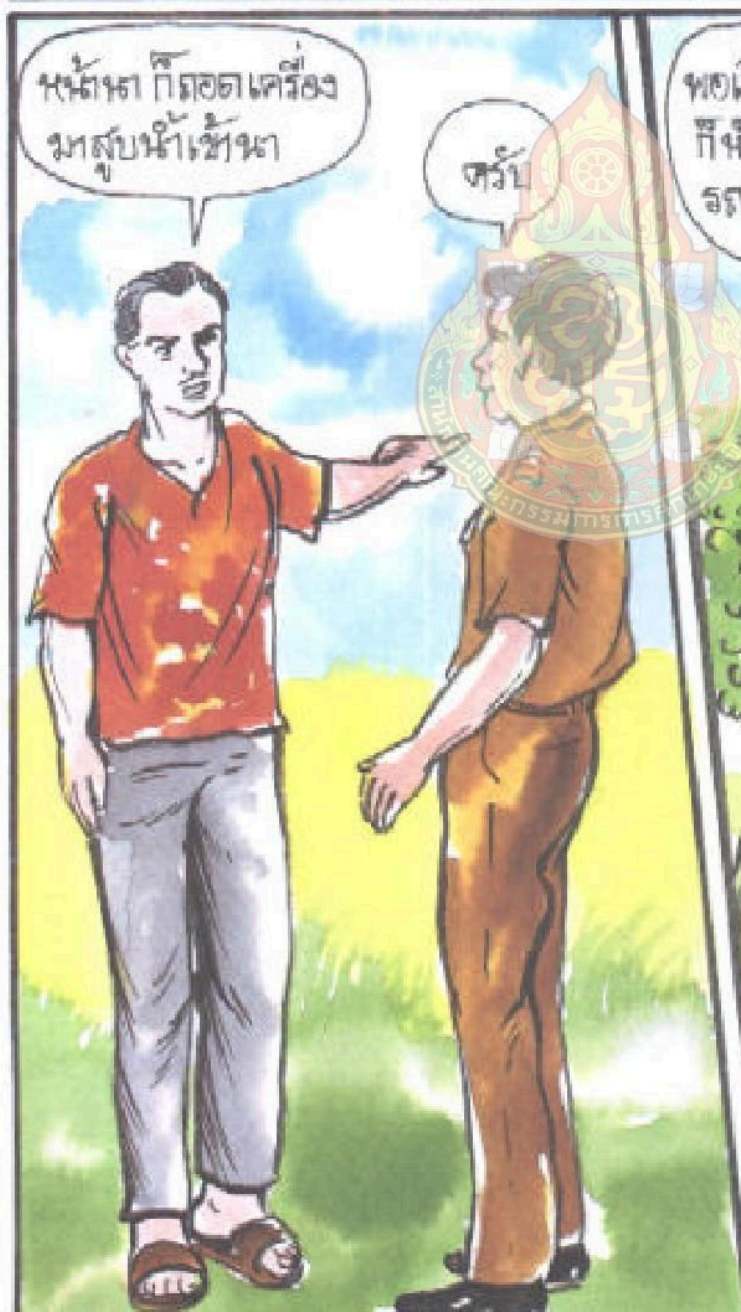

ไปรษณีย์แต่ทว่า... เอ็ง... เอ๊ย..
สมพัตต์เป็นดี เอ็ง... เอ๊ย..

ช่างปล้อง คิดประดิษฐ์ ดัดแปลงเครื่องมือกราะทหารหลายอย่าง นอกจาก
รถอีแต๋นแล้ว ก็ยังมี เครื่องสูบน้ำ บ้านโถนา

ร้านช่างปล้อง

ผลิตและจำหน่าย
เครื่องจักรการเกษตร

นายช่าง ปล้อง ได้รถอีแต๋น
สักคันใหม่ แต่ยังไม่มีรถอีแต๋น
ใหม่เลย เชื้อ... กล้วย

ไม่เอ็งไร เอ็งไป
ใช้กันก็ได้ครับ
ผมนะเป็นราย
เดือนก็ได้

● ต้องขยันให้ทันโลก

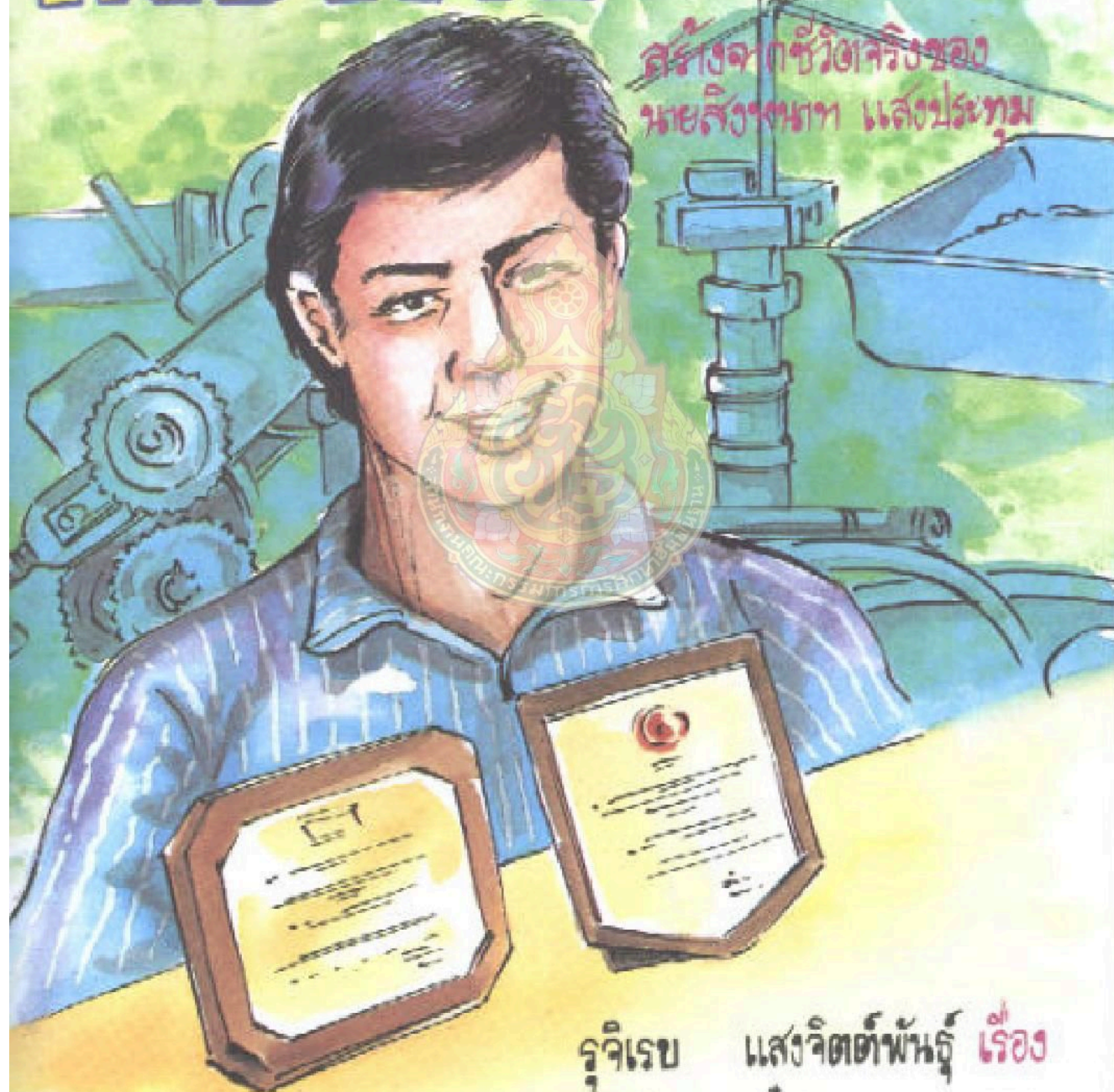
เป็นนักเรียนต้องขยันให้ทันโลก
 ใ้หนึ่งโศกเรียนอะไรไม่รู้เรื่อง
 เพราะทรัพย์สิ้นเงินทองต้องสิ้นปลื้ม
 ย่อมให้เฟื่องผลาญทรัพย์นั้นจนบรรลือ
 คณขยันจะได้มีฐานะร่ำรวย
 เพราะเรียนมากย่อมรู้ทันเป็นนิสัย
 หุ่นเทงานหาวิชาความรู้ที่
 ขยันยิ่งใจจะเพราะขยันทุกวันเลย

(จาก "มณเฑาะว์น้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

นักประดิษฐ์ เมืองตราด

๑๕๓

สร้างจากชีวิตจริงของ
นายสิงหนาท แสงประทุม

รุจิเรบ แสงจิตต์พันธุ์ เรื่อง
สมปอง อิงสกุล บท
 ดิลก ภาพ

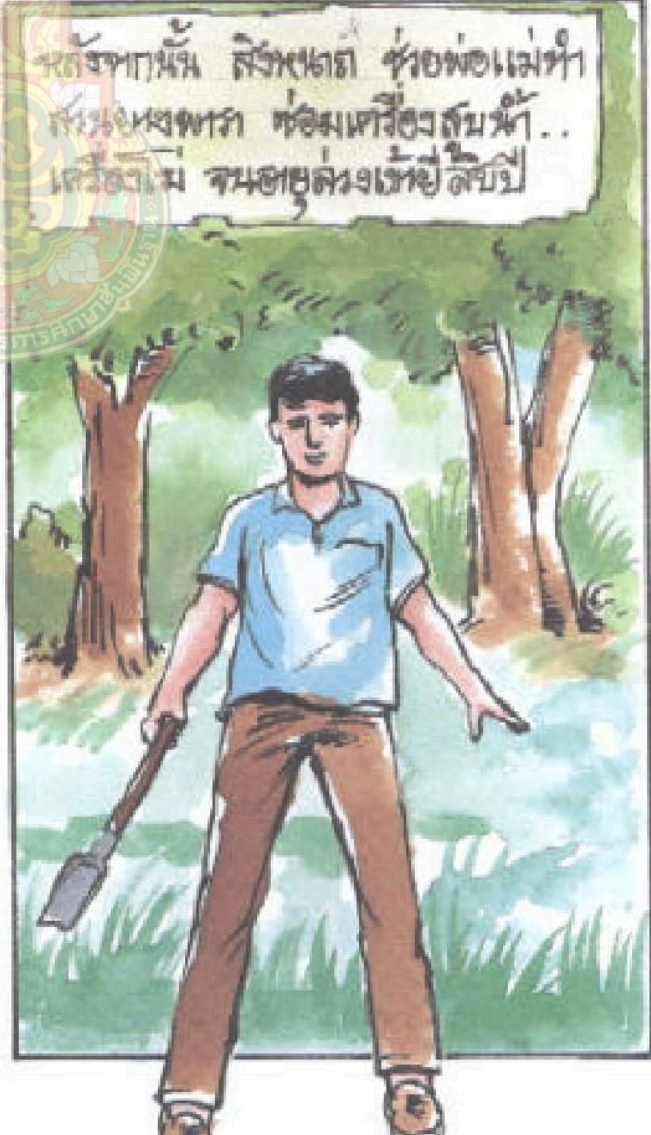
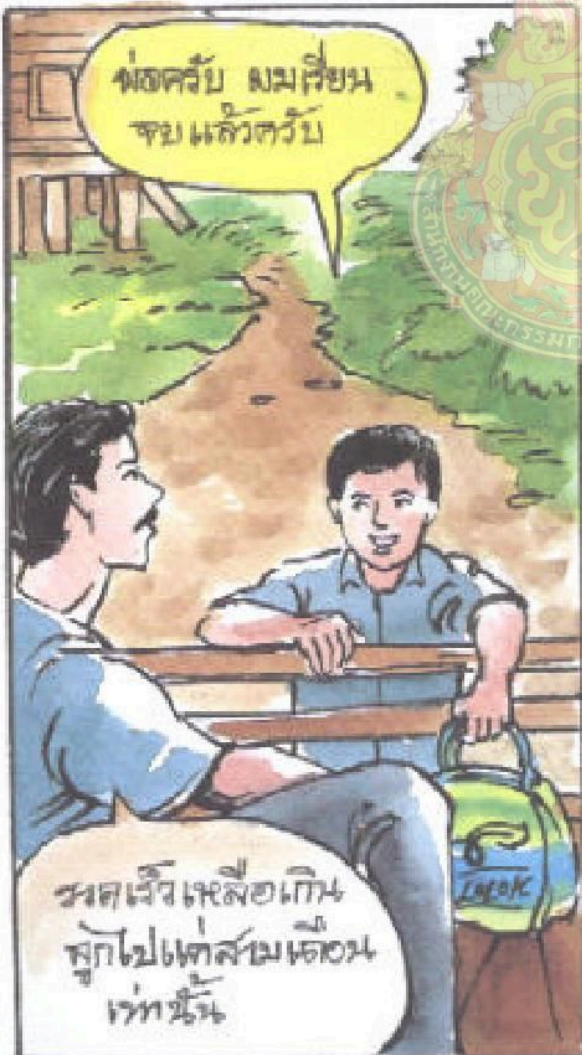
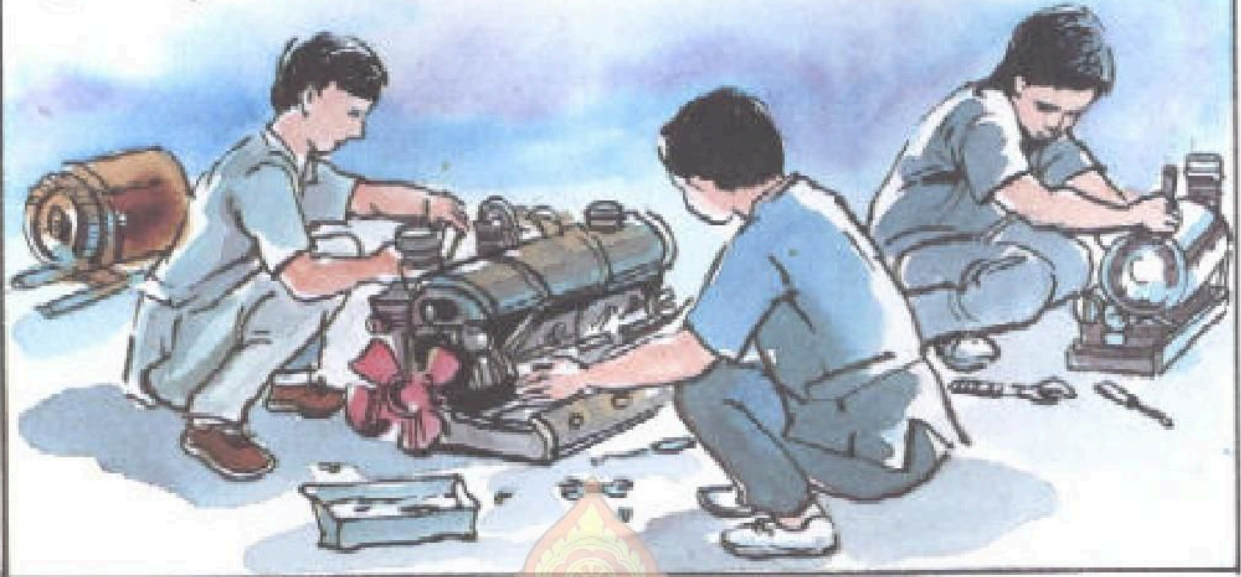
๗๖ ร้านขายของชำในละแวกนี้ในจังหวัดจันทบุรี

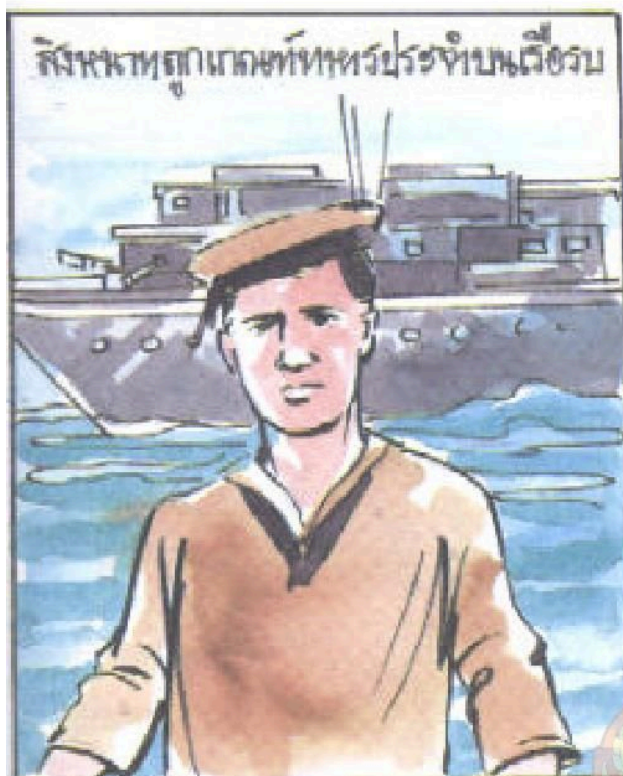

พี่เขาทำไมกลับไปเรียนหนังสือที่จังหวัดเชียงใหม่อีก เขากลับมาอยู่บ้านที่
สวนหลวงพระบาง จังหวัดนครพนม

สามเดือนต่อมา สิวหาพาไปเยี่ยมชมเครื่องของยนต์ที่โรงเรียนเขาจนแบ่งงานให้
การุณเทพฯ

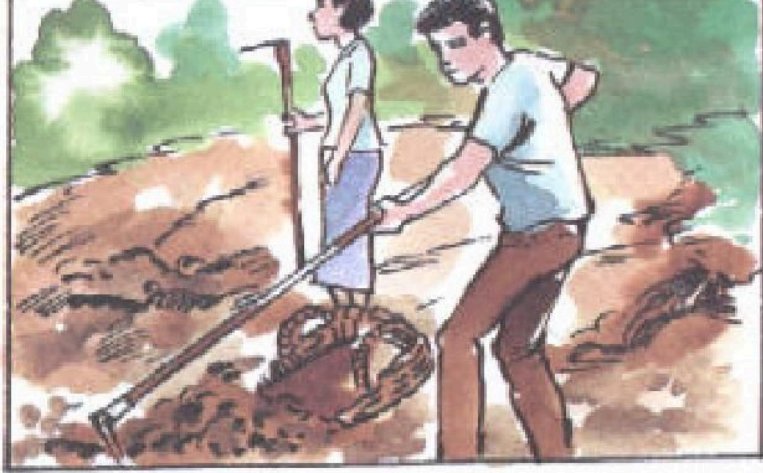
ชีวิตผมให้ประสบการณ์
ทั้งทางใจ และบารมี
เป็นสิ่งที่ได้มา
ได้รับรางวัล
“เกียรติยศมาก
ดีไหม”

อีกอย่าง ผมมีครอบครัว
แล้ว พ่อแม่แก่เฒ่ามากด้วย

จึงหาทางกลับบ้านและเริ่มชีวิตการทำงาน
อย่างจริงจัง

รับจ้างมาหลายปี
เรากลับไปดูแล
สวนของพ่อแม่
ให้ดี ดีไหม

ผมใจดี
นี่ก็เหนื่อย

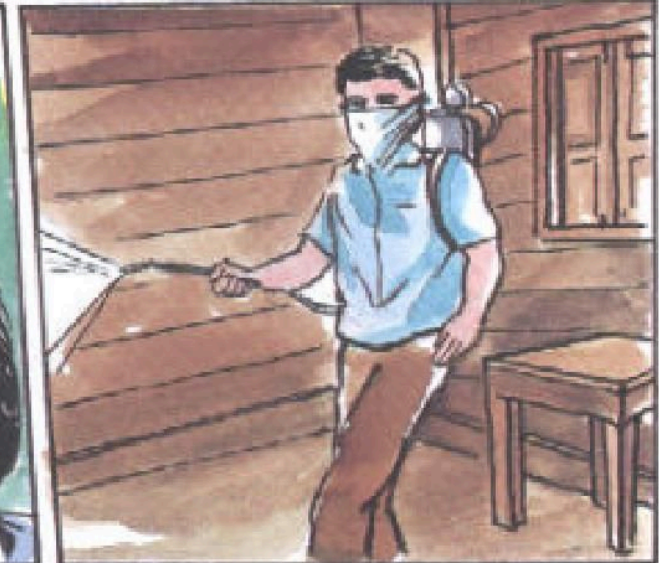

จึงหาหนทางปรึกษา ช่วยกันกำจัดยา
อยู่อีกประมาณหนึ่งปี

จึงหาทางจะไป
ไหนล่ะ

ไปสมัครทำงาน
ที่หมู่บ้านใหม่
มาเลย

๘๗ / ๗๗
หนังสือพิมพ์

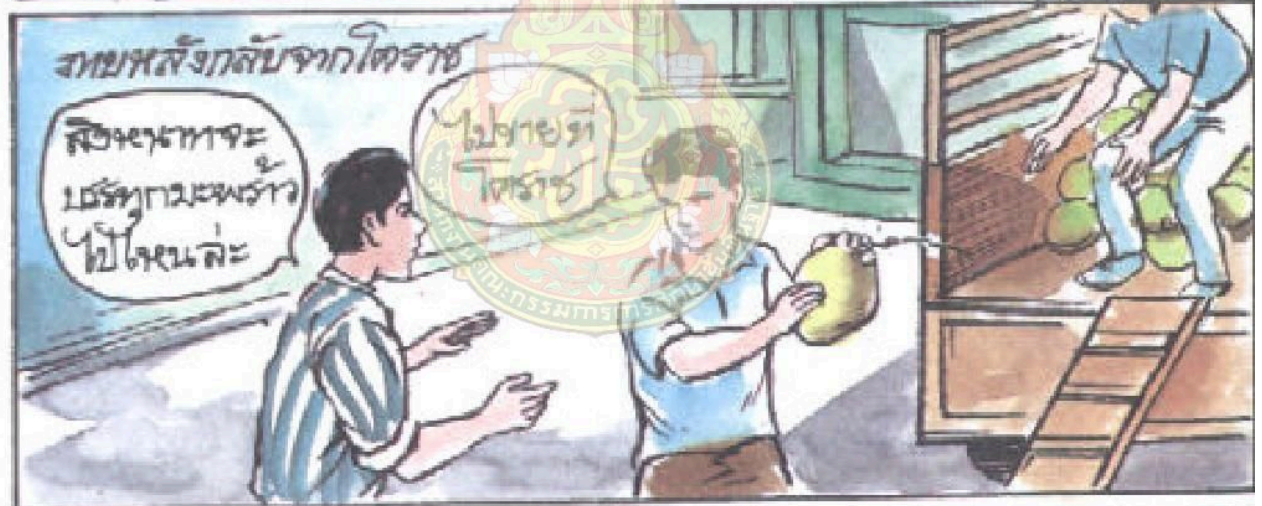

ฉันคิดว่าฉันจะลาออก
จากหนังสือพิมพ์ได้
แล้วเลย ไม่ชอบ
งานนี้แล้วละ

อย่าใจดี เก้าอี้
ไปเยี่ยมพ่อแม่
ฉันที่ ไตรราช กัน
เถอะ

ที่ไตรราชนี่ มะพร้าว
แพงนะ ลูกจะตั้ง
ส้มบาท ที่บ้าน
เราลูกจะหัดลิ้มรสชาติ
ลิ้มรสชาติเท่านั้น

มาพบหลังจากจากไตรราช

สิ่งไหนที่จะ
เรารู้ว่ามะพร้าว
ไปไหนละ

ไปขายที่
ไตรราช

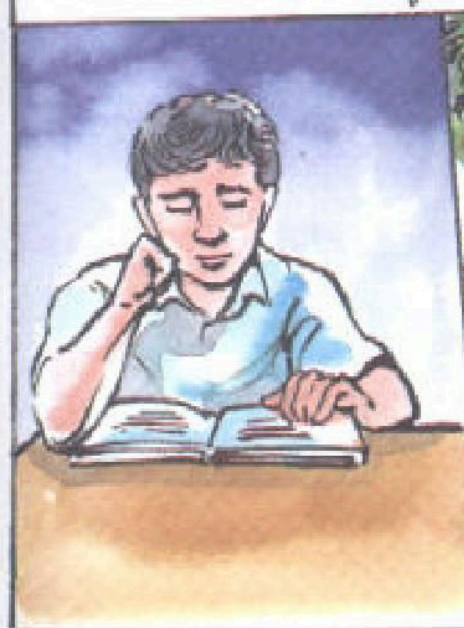

ผมรับซื้อลูกมะพร้าว
ซึ่งลิ้มรสชาติทั้งหมด

เขาเริ่มศึกษาเพื่อหาวิธีเกี่ยวกับทุกข์ทรมานอย่างจริงจัง

ที่กรมวิชาการเกษตร กระทรวงมหาดไทย
สำนักงานกรมวิชาการเกษตร

ผมขอคืนแพะน้ำ
การให้สวนของเรา

ที่เอกสาร ชุดที่เก่า
เพิ่มเติมได้ ถ้าสงสัย
ถามนายอำเภอได้

โอ! ไม่ใช่ว่าเรา
จะให้ของน้อยหรือ

ชุดของกรีกเขา
ตอนให้มิดซี จะ
ให้ของมาก

พวกเราน่าสนใจของพวก
ต้องรวมกลุ่มกัน...
"กลุ่มยาง"

ดี... มีอะไร จะ
ได้ช่วยกัน

กลุ่มของพวกเรา นี่ให้
รถของพ่อที่ขึ้น จิ้งโหม

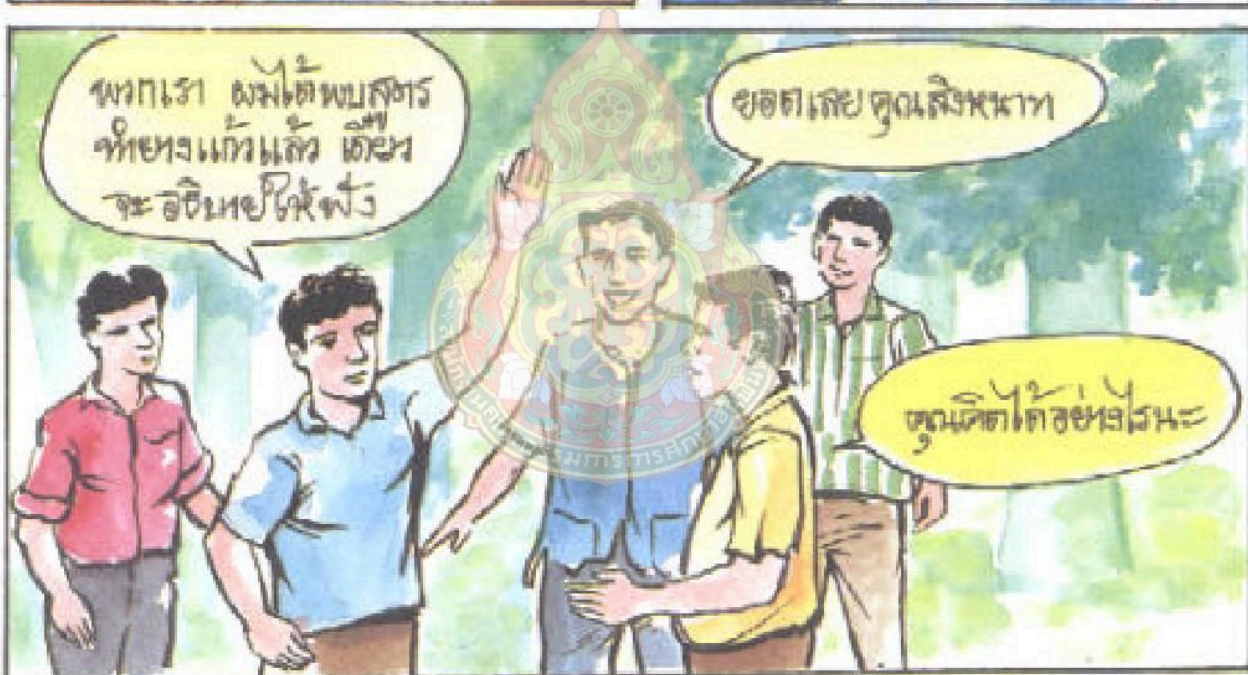
คุณลุงหาหม ผมในฐานะพ่อที่
รับซื้อของ ถ้าพวกคุณทำของแท้
ได้ รถจะดีกว่าปัจจุบัน
ของน้อยก็โลกร่มละหวิวมา

น่าสงสารใจ

เราจะทดลองทำของแท้
ของเรากับเขาให้ดูได้

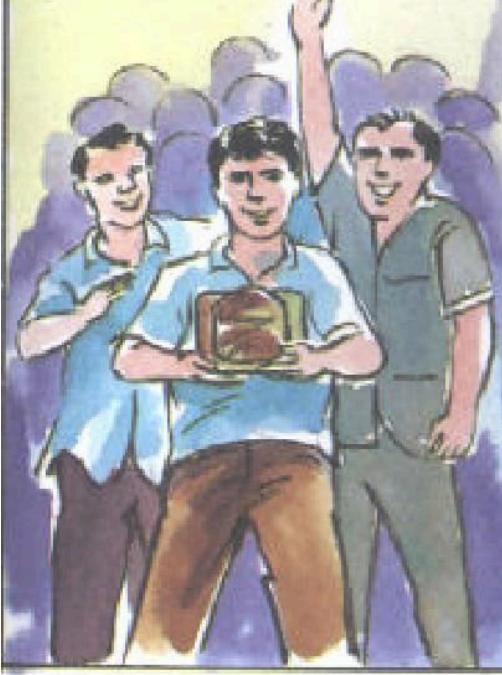

และแล้วนางพันธุนี้ก็ได้ชื่อใหม่ว่า...
“นางพันธุสังฆะ” ทนายงานราชการ
บางแห่งเรียก “นางพันธุบางปัด”

หลังจากเธอจึงเธอจึงกับท
ที่สวนของเธอมา เจ็ดแปดปี
ผลการที่เธอทำ ให้ให้กลุ่ม
ของเธอ ได้รางวัลชนะเลิศ
การอนุรักษ์กลุ่ม การปรับปรุง
สวนสาธารณะและการขยายงาน

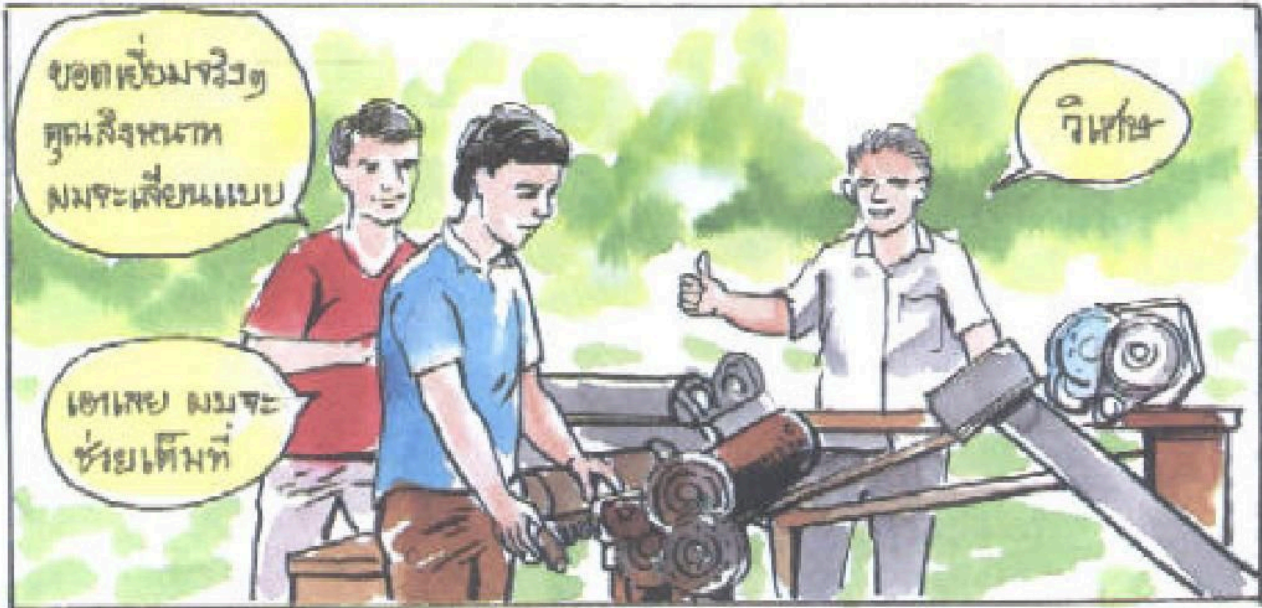

หลังจากนั้น เธอได้เริ่มทำการวิจัยทำเป็นแผน
ที่มหาวิทยาลัย ได้สืบค้นหา...
จะทำอย่างไร เธอจึงจะเพิ่มประสิทธิ
ภาพให้สวนของเธอได้มากขึ้น ต้องคิด
หาวิธีช่วย

นอกจากทำสวนยางแล้ว คุณลุงเขายังทำสวนเงาะ ทุเรียน และปลูก
กระเทียมฝรั่งด้วย

● คนใจเกียจเกือมนรธาสิทธิ์

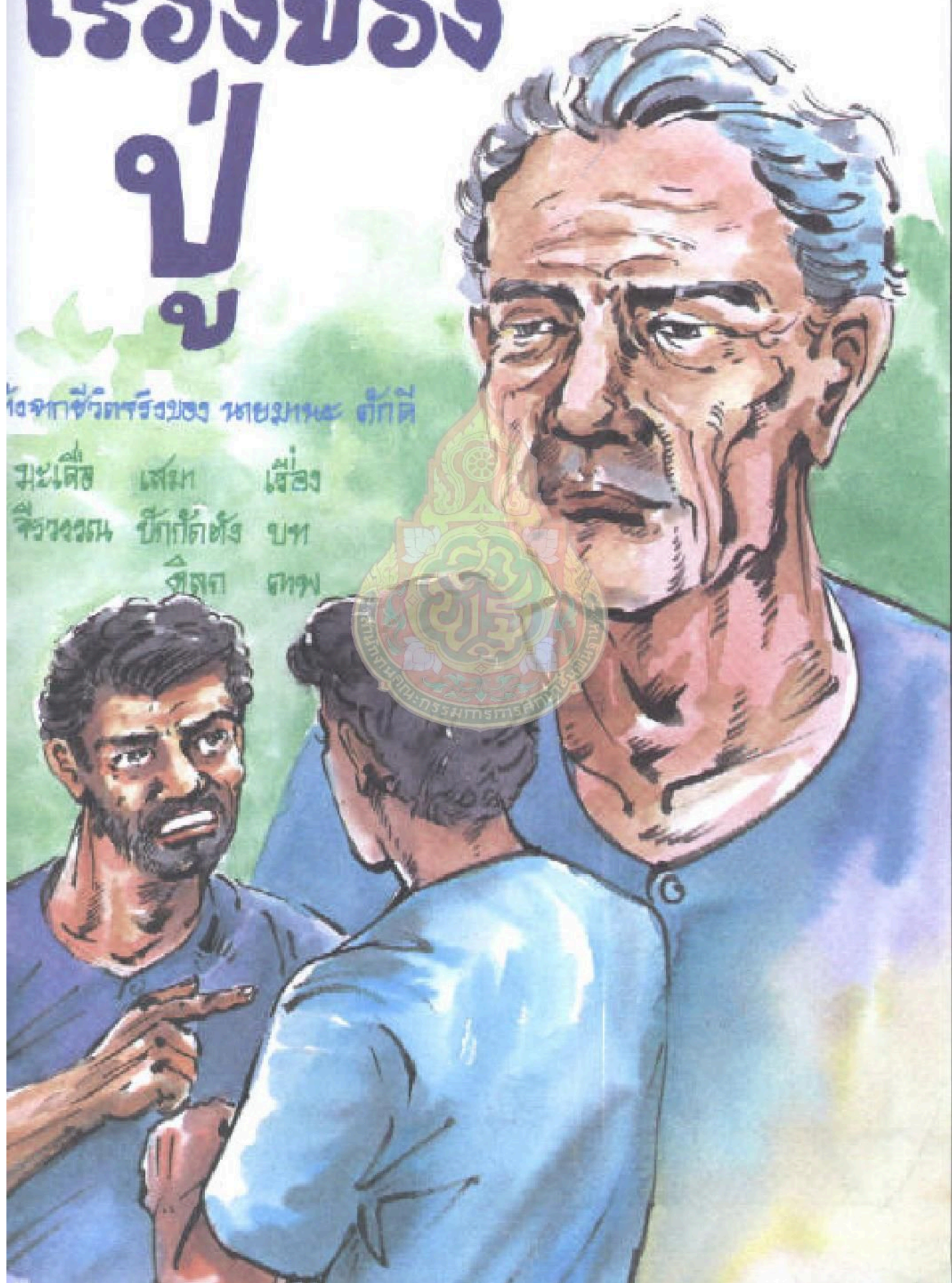
ตามละเพียรหมั่นแต่หนึ่งแรงพึ่งใจ
 จะเจ้าโลกจักรีจิตเมื่อผดุง
 คนใจเกียจเกือมนรธาสิทธิ์
 ว่าเหมือนดังรากสิทธิ์ที่หมดฤทธิ์
 เพราะเขาปิ่นด้ายเส้นอันอ้ามาจ
 ไม้ปาล์มที่ไม่ไผ่ดังเงสิทธิ์
 หม้ออีกกึ่งแก้วเดียวมาขายพิชิต
 ก็ตรึงติดแต่หม้ออยู่ไม่ลือเอ๋ย

(จาก "เงาะแฉะน้อยน้อย" ของ กล้วยดี สุวรรณอักษร)

เรื่องของ ปู่

อิงจากชีวิตจริงของ นายสมาน ตักดี

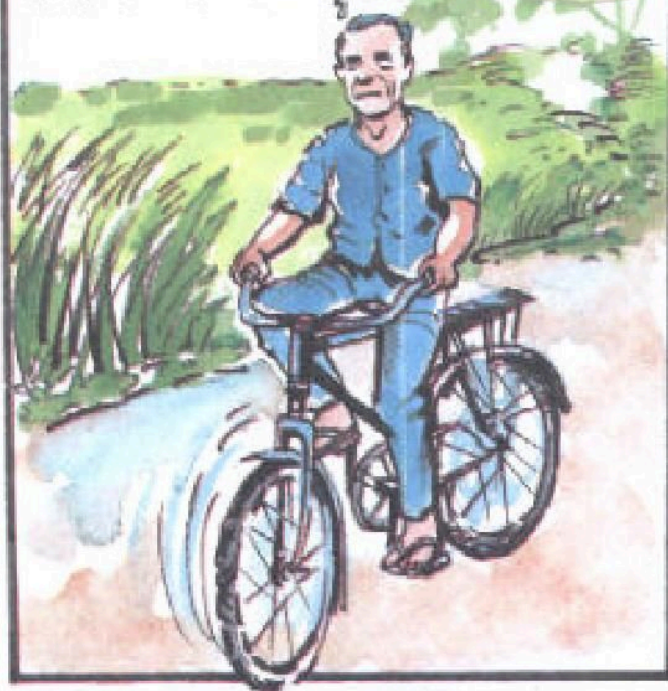
สมเด็จ เสนา เสง
จิรวรรณ ปักัดัดง บท
สิบลดา ตาพ

ภักดีฟาร์ม นับว่าเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวต่างชื่นชอบและจัดว่าเป็นมุมที่สวยงามมุมหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรี

ทุกเย็น ปู่ผะ เจ้าของภักดีฟาร์ม จะขี่จักรยานออกจากฟาร์มไปชมถนนลูกวิ่ง...
ก่อนออกสู่ถนนใหญ่ จะเลี้ยวเข้าบ้านผะตัง
หนึ่ง... บ้านของปู่เอง

สวัสดิ์ครับปู่

เฮอ... มีนายน้อย
ขี่จักรยานมาซื้อของ

กินแล้ว
ครับ

พร้อมแล้วใช้ใจผม เสนาะ ปี่จะเริ่มเล่าให้ฟัง
พ่อแม่ของปี่มีอาชีพทำนา ทำสวน มีบ้านอยู่
ที่อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

พ่อบุญชูอายุสิบเอ็ดปี พ่อขอรูปร่างก็หายไป

แม่ครับ ผม
จะออกมาช่วย
แม่ ดีไหม...

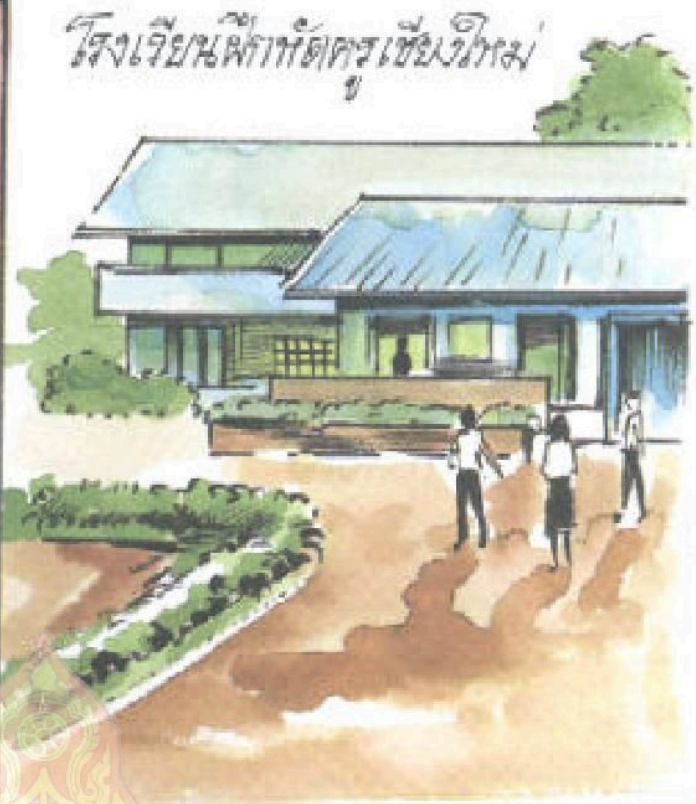
อย่าเลยลูก เขียน
ต่อไปเถอะ แม่
อยากให้คุณเรียน
ครู ต่อให้เขียนใหม่

ต่อมาไม่นาน ปักก็ออกเดินทางไปด้วยตัวคนเดียว เพื่อนๆ ทานตะวันไปช่วยจาว
สิบสี่สิบห้าปี ก็หนีหนีไปพอสมควร และได้อาบน้ำประคบประหมัดให้เขา

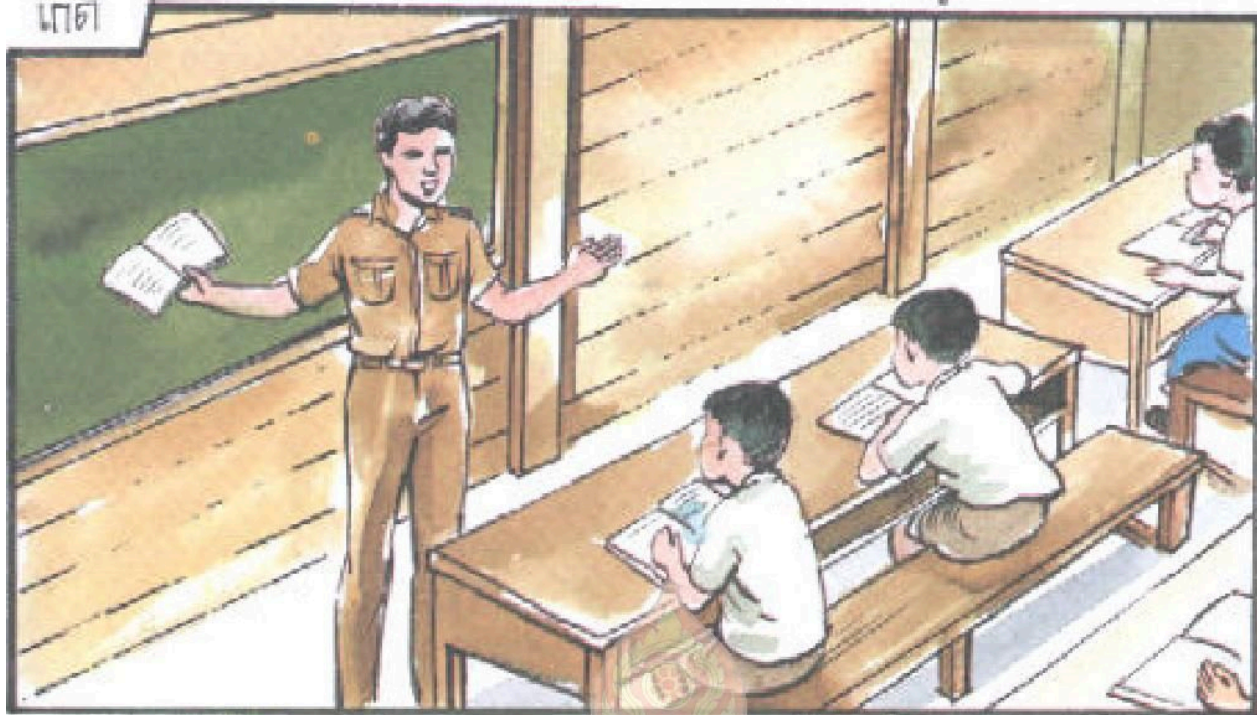
เพื่อนชาย... เมื่อไร
จะกลับมา หน่ะ

เดี๋ยวนี้ เพื่อน

สามปีผ่านไป ปู่บงกชกับลุงพร พงษ์พรหมบรรณทำให้เป็นครูที่อำเภอเมืองใหม่
เกิด

เราสามปีผ่านไปอีกสามปี

พวกเราทุกคน
ขอแสดงความยินดี
กับครูบงกช

ครูใหญ่คนใหม่

สองสามปีมานี้ เด็กจบป.4
ของเรา ขึ้นหนังสือออกเกรด
ประถมก็ได้รางวัลมากมาย

ครูใหญ่ที่เก่งจริง ๆ
สามครูเก่า ๆ ของเรา
ได้ช่วยกันดี

ต่อมารัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนปลูกผักสวนครัว โดยให้ข้าราชการทำเป็นตัวอย่าง
ของเกษตรกร สลับกันเป็นข้าราชการทุกคนจะมีแปลงผักสวนครัว

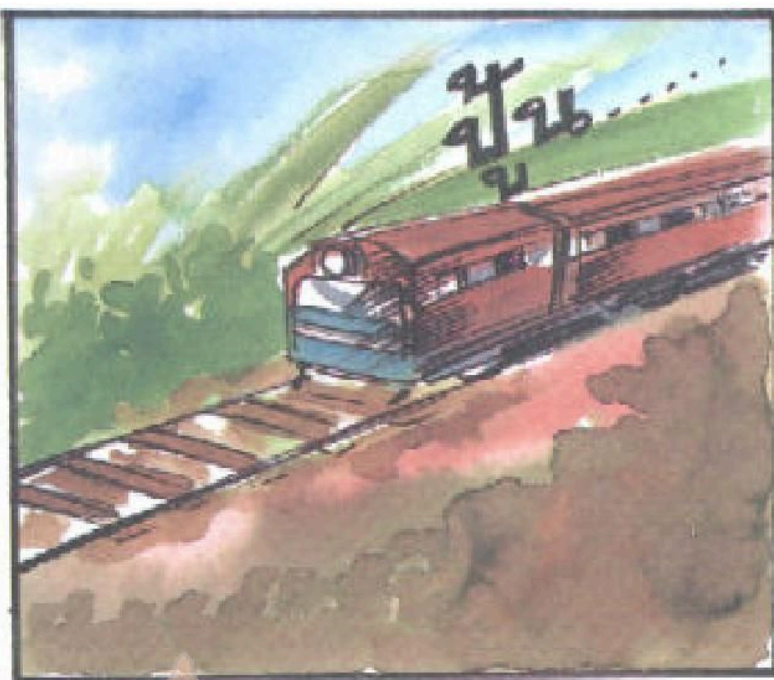

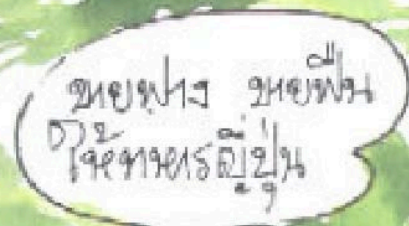

หลังจากพูดจบจากครู ปักเริ่มหาหนทางหนีหนีกัน ไปหาร้านตัดผมไว้
ให้คนอื่นเช่าตัดผมต่อไป แต่ไม่ใช่ร้านเป็นที่ยอมรับ

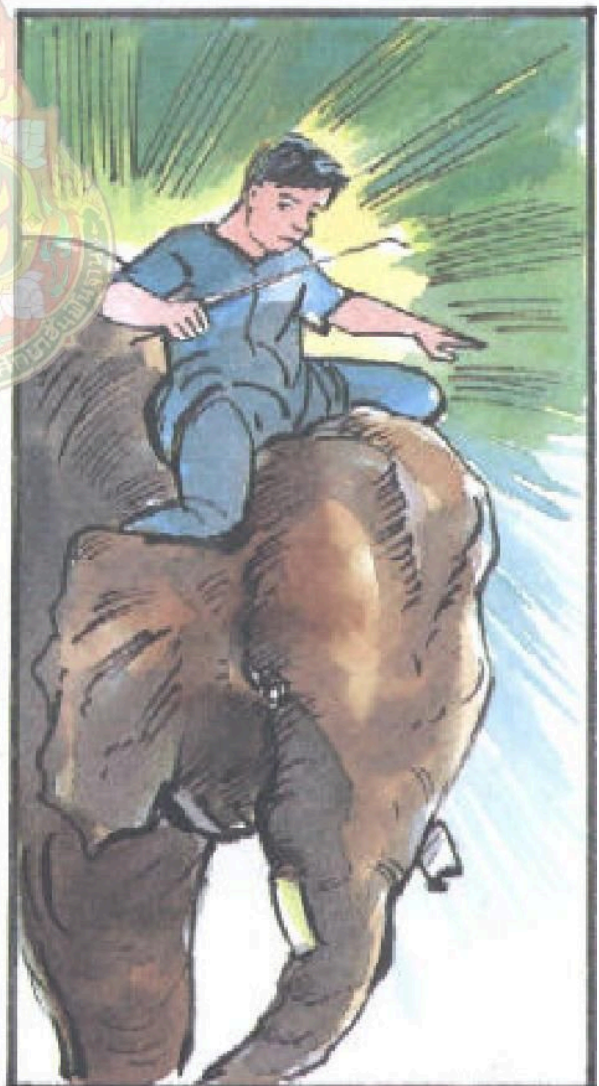
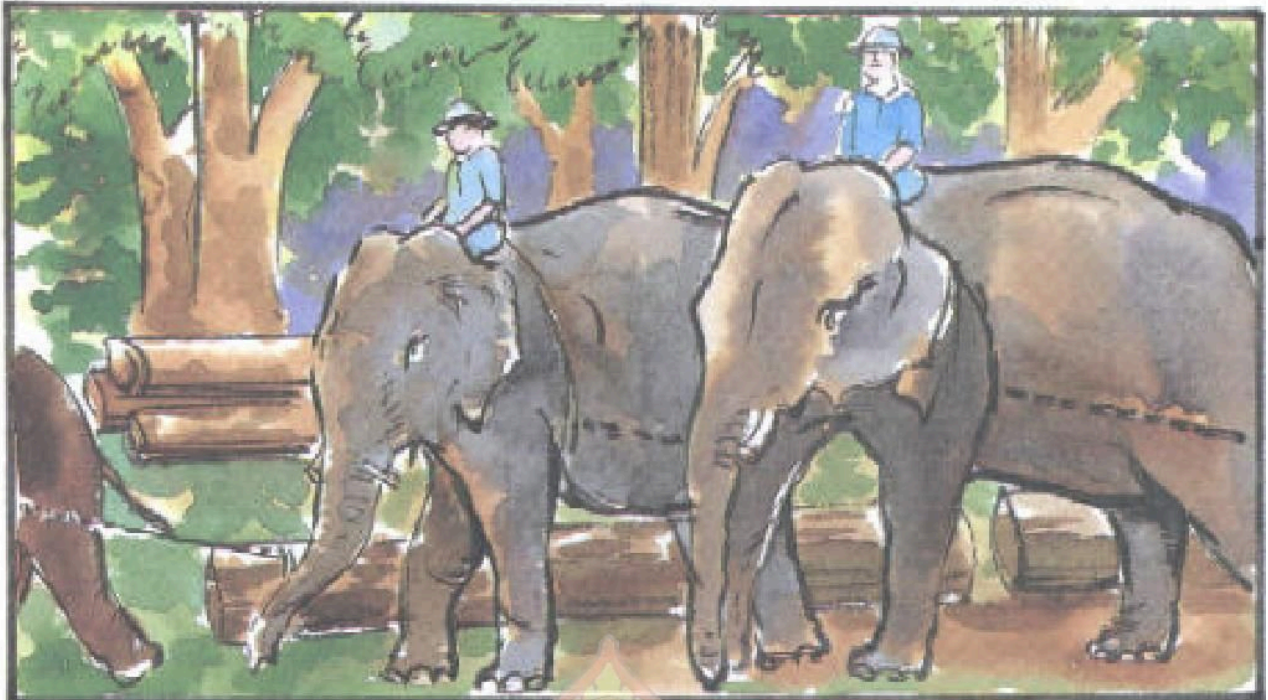
ป๊นเมื่อได้สองเที่ยว
รถไฟก็ถกหัวระเบิด
สิ้นคนเลี้ยงขบหมัด
เพราะทหารญี่ปุ่นใช้เส้นทาง
รถไฟในกรณีเดินทางและส่ง
เสบียงอาหารอยู่เป็นประจำ

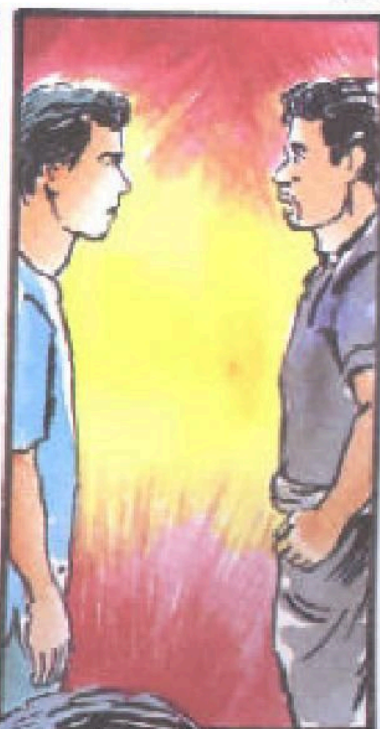
คุยกับพี่ป๋มได้ก็ไรดี แต่พี่ก็หยุดอยู่ไม่ห่าง ช่วงพลบสงคราม
พี่ป๋มเริ่มขยันแรงลงและหาทุนประเทศ

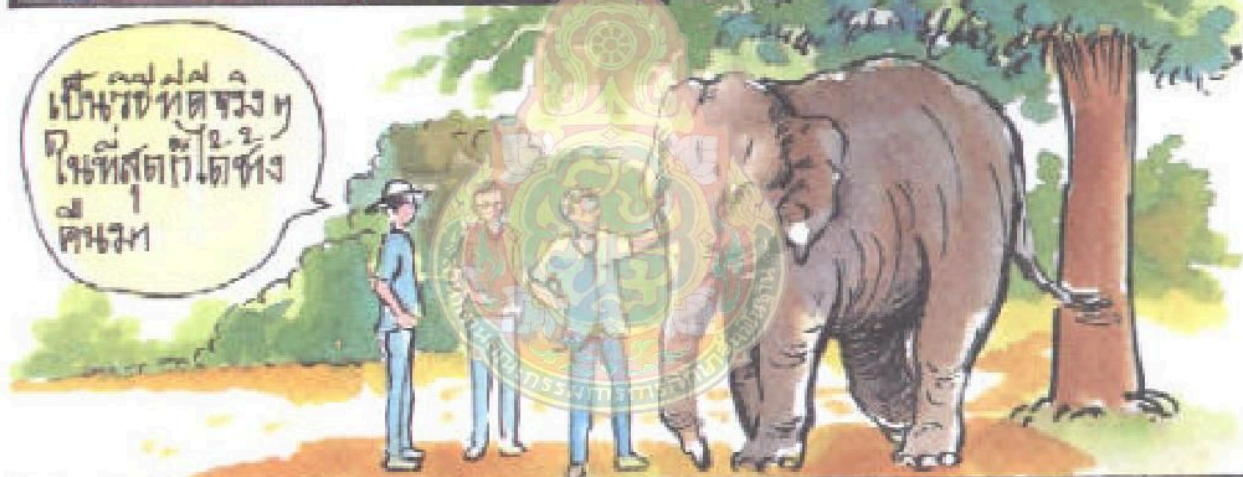
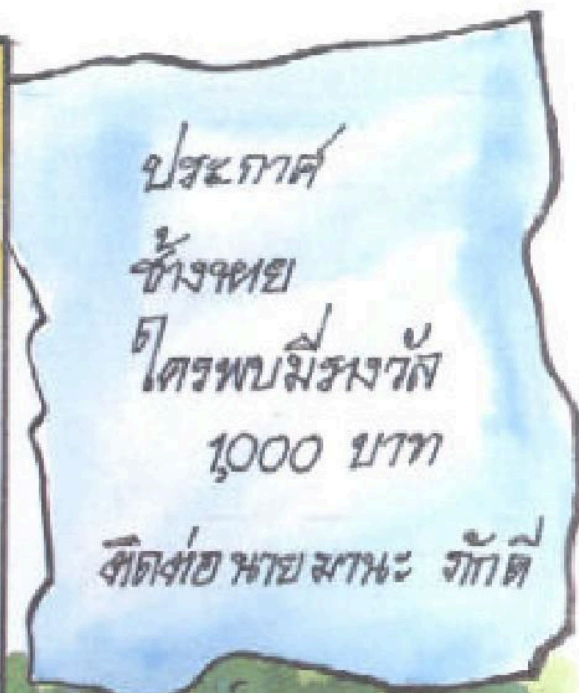

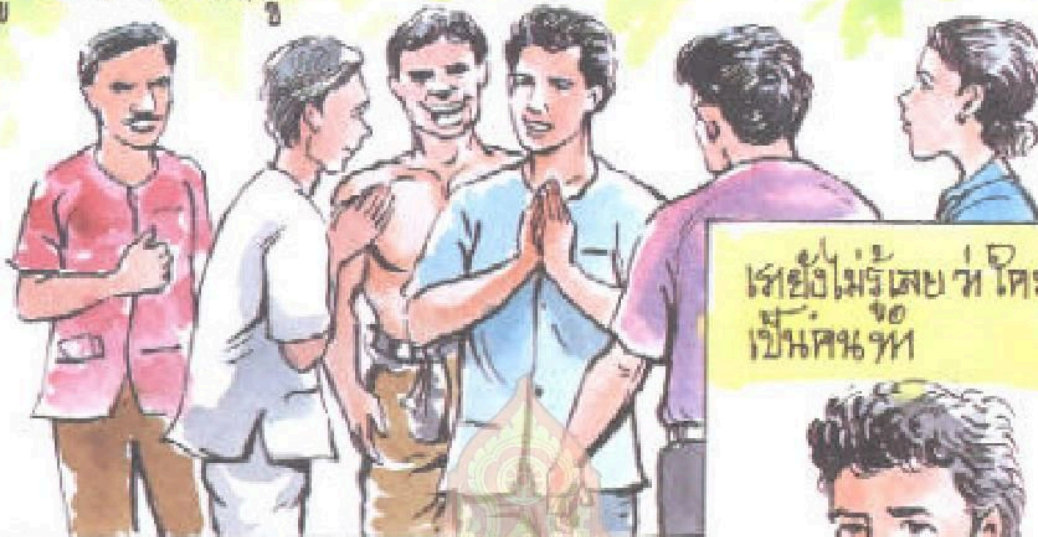

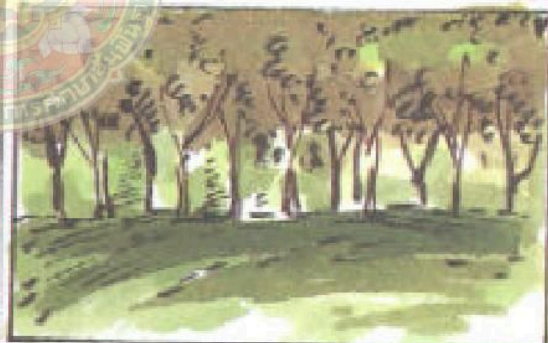
พอชัยเลื้อยมาถึงยังทย ชัยเลื้อยขึ้นดูก็มีเหตุต้องถอยร่นลงมายก้นจมตึ๋นในเวลา
กระชั้นชิด ชัยหันกลับหันมามองในละแวกนั้น รวมทั้งผู้รู้เรื่องจับทั้งสี่ยกค้ำ
โก๋ เข้ใจเหมือนกันหมดหัว เป็นผีมือของพวกเขา ชัยหันเหล่านนั้นเข้ามาเป็น
พวกปู ยสมรบันบักชู่

เรายังไม่รู้เลยว่า ใคร
เป็นคนที่

ขณะนั้น ปู่ก็มีเงินพอเก็บไว้ซื้อที่ดินทำกิน

ต่อมาไม่นานหกไร่ที่ไม่ชอบเขาคง ปู่จึงเลิกทำ
ไปไม่ มาเห็นรุ่นที่เขาคงแล้ว

ไม่ชอบเขาเขาคง
ก็คงมีแล้วมากมาย

แม่ที่ขอยางที่จังหวัด
นั้นให้ดู มีแปดลูก
แม่พลวง และพลวงไรต์

ปู่ขอประทานบัตรจากรัฐบาลได้สามแห่ง คือแปดลูก ทำบดแม่เวียง ข้าเรา
เสริมงาม แม่พลวงที่เสริมงาม และพลวงไรต์ที่เกาะตาเหมียวทั้งสามแห่ง
ทำโตมลงแต่ไม่ทัน ปู่เองก็ไม่ค่อยสนใจมากนัก ระวังหลังจึงปล่อยให้เพื่อน
ทำกัน

ผลประโยชน์จากที่ดินแม่พลวง
ถูกเปลี่ยนมือสู่คนจนหมดทุกคน
ฉันมาทำเกษตรที่เรารู้จัก และ
ก็น่าจะจริงจังเสียที

● จงประหยัสดสารพัดอย่าง

เด็กไทยเอ๋ย จงประหยัสดสารพัดอย่าง
 เช่นในทางใช้เงินตราอย่าเผลอพลาด
 เสื้อผ้าเก่าควรซ่อมไว้ใช้ได้นาน
 ทั้งอาหารควรจำกัดตามอัตรา
 ถึงยามพูดประหยัสดคำอย่างพร่ำเพรื่อ
 อย่าอวดตนเป็นเจ้าใครไม่เลิกละหน้า
 ทั้งประหยัสดอย่าสิ้นเปลืองเรื่องเวลา
 จงถือให้ทุกคนกามศุขอยู่

(จาก "แนะนำน้องน้อย" ของ ศาสตราจารย์ สุวรรณหักเพชร)

บันดินให้เป็น รถยนต์

๑๕๗

อุไรบุสยการช่าง

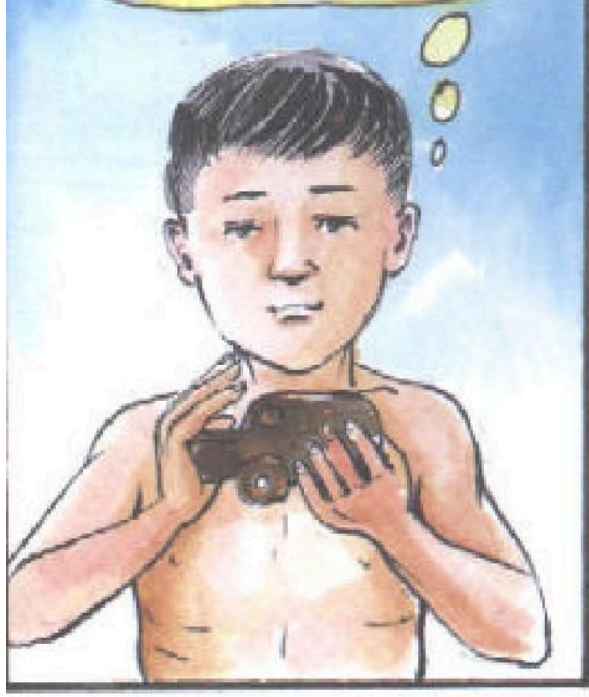
สร้างจากชีวิตจริงของ นายอุไรบุสย นิยม

ธรรมศักดิ์ มีสีดวง เรื่อง
สมปอง จันทะรมกัณฑ์ บท
จิตกา ราช

เด็กน้อยปลื้มใจให้ศหอยเหียงกินหญ้ากลืนท้อง
ส่วนตัวเธอจะเซดิ้นเพราะหอยมีกลิ่น...
หากเธอจะปั้นแต่รูปรถยนต์

ทำไมเธอสร้างรูปนี้ไม่ได้
อ้อ... นี่ทำเหมือนล้อรถที่มี
ซี่... ขยะกรวด...
ขยะกรวด... ขยะกรวด...

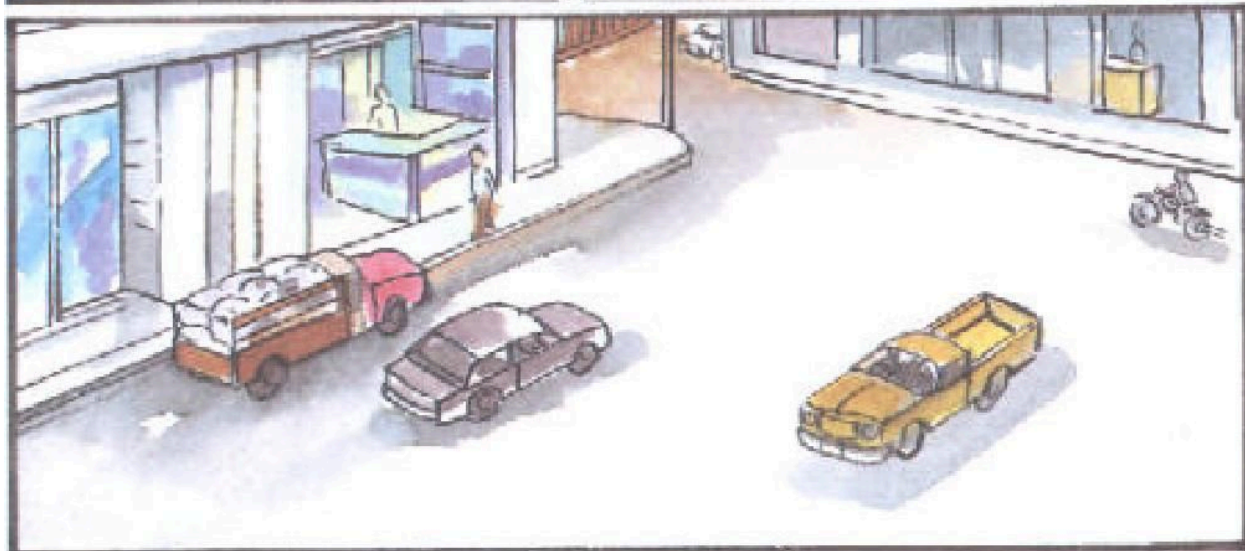
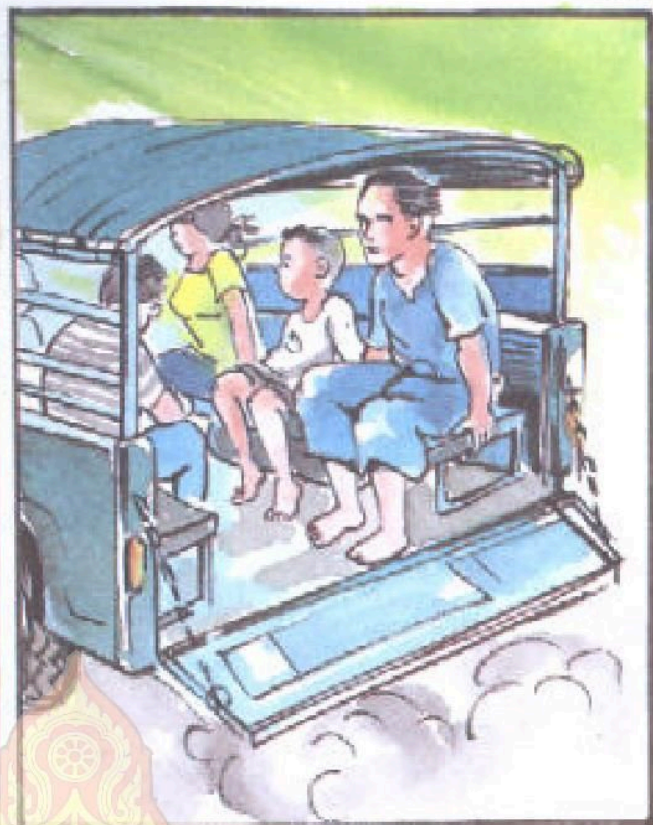
หากเธอสร้างเด็กน้อยถูกพ่อตีก็เพราะ
ทำแต่รูปรถยนต์เสียเวลา

นี่แหละ
เสียเวลา
ทำรถ
ที่เสีย
เวลา
ทำ
รถ

๒๐๑ ได้กชายไปบุตย์ นิมม เป็นลูกอีสานคนหนึ่งที่เกิดในครอบครัวชาวนา

ไพบูลย์ เริ่มเรียนรู้อะไรๆ ได้เรียนรู้งาน โตขึ้นมาหน่อยก็อยากทำอะไร เริ่มตั้ง
แต่ปะยางรถจักรยาน เปลี่ยนลูกปืน เปลี่ยนซี่ล้อ ดัดวงล้อ เปลี่ยนเฟือง
เปลี่ยนยาง และประกอบเป็นรถ

ผมตั้งใจเอาเงินจ้ะผมนี้
ไปเรียนต่อเรียน ผมจะ
เรียนต่อจนจบที่สอบ
เขาก็ถึงรับสมัคร

เป็นช่างซ่อมจักรยานแล้วเข้
แต่ก็ดี แม่สนับสนุน
ผู้จ้ะหาพามาที่พจจ
ที่ใจจับตั้งเฮฮ

ไพบูลย์ได้เรียนต่อจนจบในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสุพรรณ
ธานี จนได้สอบผ่านไป เขาก็จบการศึกษา

สวัสดิ์ครับพ่อ
สวัสดิ์ครับแม่
ผมเรียนจบแล้ว

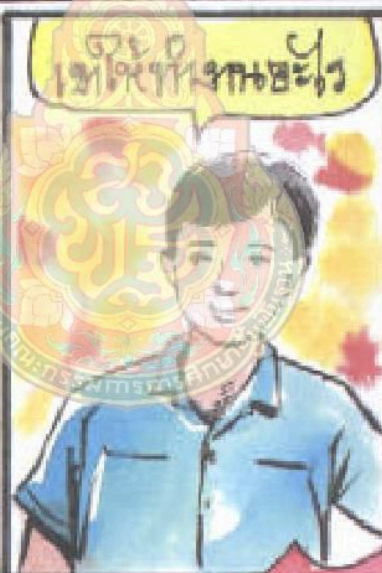
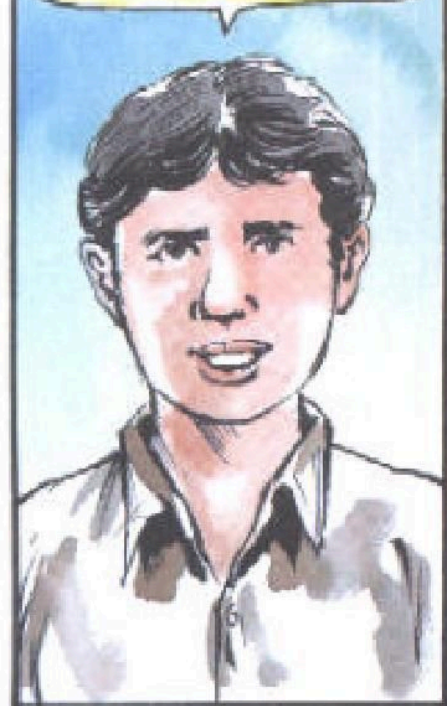

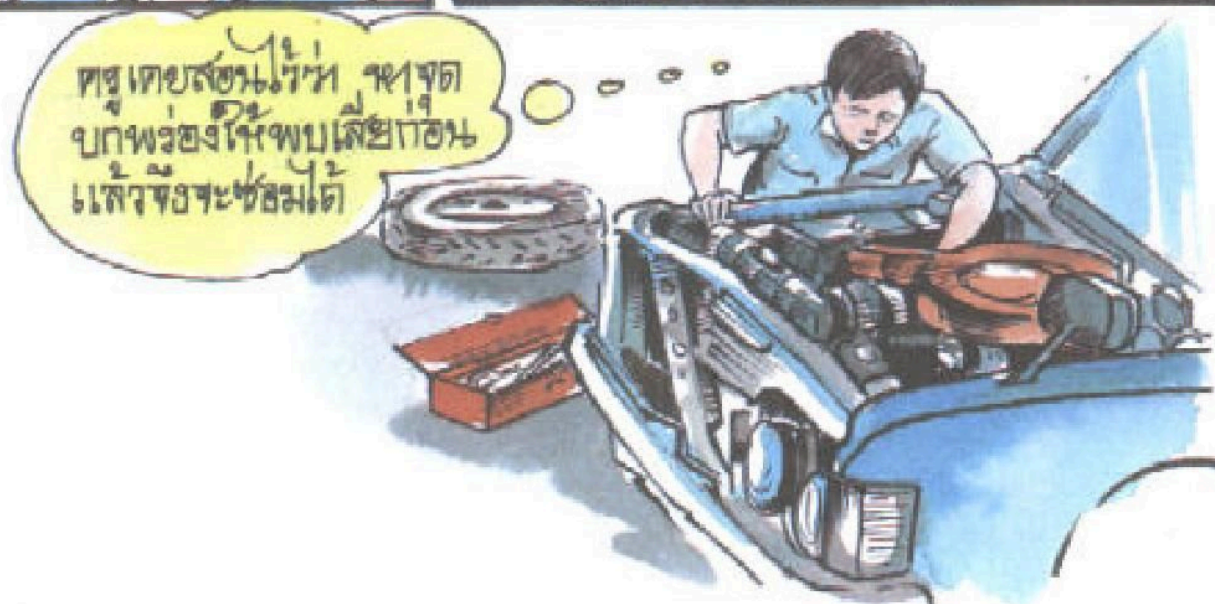
ดีแล้วฮายา
พจจ จะทำ
อะไรต่อ

ผมจะช่วยพ่อแม่
ทำไร่สักพัก

ไปทำงานอยู่กรุงเทพ
เฮ้ย บูลย์..ไปทำงาน
กับบริษัทรับเหมาก่อสร้าง
ได้บ้างช่วยสหค จ้างก็
ทพสิทธิ์ กันไหมละ

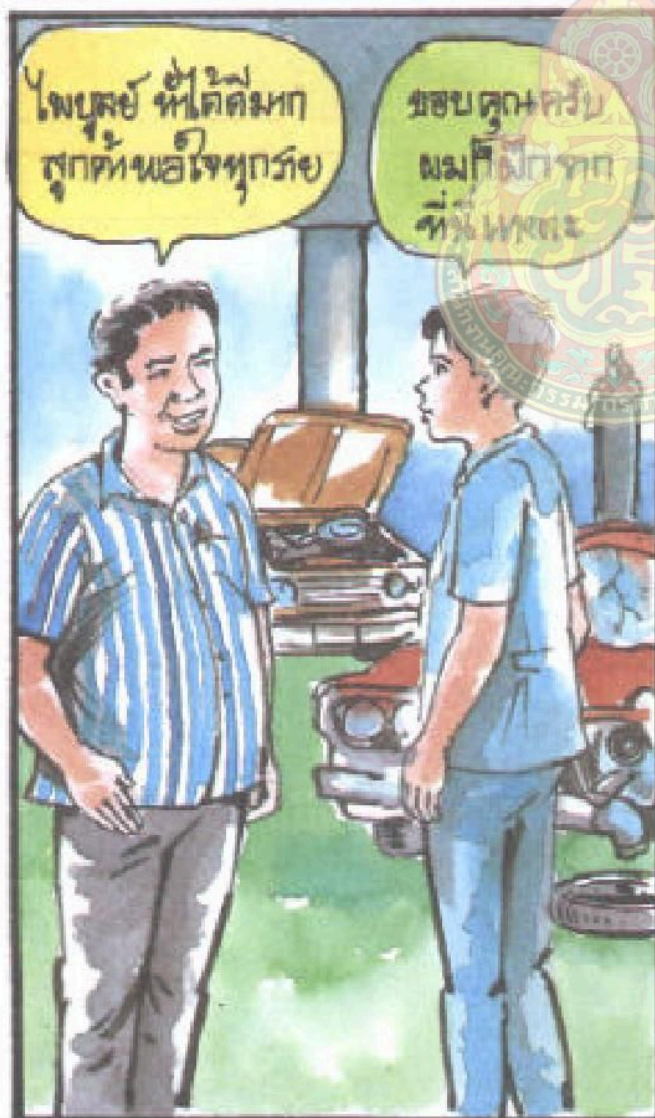
ไพบูลย์ให้งานกับบริษัทอยู่ปีกว่าๆ จนก็หมด จ้างเดินหางไปหางานทำ
ที่จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่ออายุครบสิบแปดปี

จากจังหวัดร้อยเอ็ด มาอยู่จังหวัด
มหาสารคาม ได้เงินเดือน ๗๐๐
เก้าร้อยบาท ในขณะที่ยังได้ซื้อ
สองปี

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ เมื่อไฟบูลย์อายุได้ยี่สิบแปดปี เขาเดินทางกลับบ้าน ไปเช่าห้องแถวท้ายตลาดได้อีกห้องหนึ่ง เพื่อทำเหมืองขุดถ่านหิน

หลายปีต่อมา...

วันที่พ่อสนใจมาก ฮฮฮฮฮฮฮฮ
ลูกพี่... คือพ่อ... ระวังนะ
ต่อส้นพี่พี่พี่พี่พี่พี่พี่พี่
ดีดดีดดีดดีด ดีดดีดดีด
หรือต่อส้นพี่พี่พี่พี่
พ่อจะเล่าเรื่องของพ่อให้ลูกฟัง
เมื่อตอนเด็กๆ พ่อชอบปั่นจักรยานเล่น

และ ต่อมา...

● ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรม ที่ล้ำเลิศ

ความซื่อสัตย์เป็นคุณธรรมที่ล้ำเลิศ
 แลสละละสลวยด้วยคุณดั่งมาศกาล
 เปรียบเสมือนสิ่งที่ยิ่งใหญ่ในทางงาม
 ทุกถิ่นฐานควรบูชาคุณความดี
 เปรียบดังเครื่องประดับที่ล้ำค่า
 เปรียบดั่งแก้วมณีอันล้ำค่า
 จิตจะงามเพราะประพฤติในทันที
 จิตจะงามเพราะประพฤติในทันที

(จาก "มะลิขาวน้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

● เวลาว่างไม่ใช่เวลานินทา

เวลาว่างหกนาที่นั่นมีค่า
 ใช้มันร่ำรึกนินทาจนเสียกาย
 ใช้เฮามือชาน้ำไม่จำหาย
 ใช้ใส่ร้ายให้เขาขี้บ่ต้องอับจน
 ขอสงคิดว่เราไม่ดีแฉะเร็ว
 มีฝีมือสู้ได้เอารื้ออวล
 แม้นเราว่างจะยังอยู่ในงานตาม
 จงเลิกขบ่เลิกนินทาดีกว่าเอ๋ย

(จาก "แหมะแหมะห้องน้อย" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

● รุจกทางตนเต็มมรยาท

ดรรุจกทางตนเต็มมรยาท

ขณผลาดทธรณ์มณบเดทรพไธว

อีกหาพ้งขบใจไม่เร้นหาย

คนทั้งๆเลยจะนิยมชมบูชา

แต่สักจิตหายใจไม่สละขาด

มีธามาธรรมธมจิตธิชยา

ติดแต่ชั้ธรรมะดัดไม่ฉานา

ควรถือหัดดีแต่เอาเลวกลางเอย

(จาก "เพลงเขื่อนขันธ์" ของ สวัสดิ์ สุวรรณอักษร)

ผู้จัดทำ

กีฬา

บรรณาธิการ

เขียนเรื่อง

บรรณาธิการ

ภาพ

นายสมพงษ์ พงษ์สุวชัย

นายมะเดื่อ เสงี่ยม

นายมะเดื่อ เสงี่ยม

นางวรรณษา พรหมบุญ

นางประจักษ์ จันทิม

นางรุจิรา แสงจิตต์พันธ์

นายอภิชาติ ศรีเพ็ญชัยกิจ

นายมะเดื่อ เสงี่ยม

นางสทิตพร ปักกัตตั้ง

นางสทิตพร ปักกัตตั้ง

นางประจักษ์ จันทิม

นางสทิตพร ปักกัตตั้ง

นางสทิตพร ปักกัตตั้ง

นางสมปอง อึ้งสกุล

นางสมปอง จันทมนิตย์

ดิลก

ศึกษาภัณฑ์พาณิชย์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สุรศักดิ์พิมพ์ โรงพิมพ์และโรงพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

சிவபிரகாசம்

9 789740 067375

